

DE STER

98E JAARGANG NUMMER 9 DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • SEPTEMBER 1998

DE KINDERSTER

OP DE OMSLAG:

Fotograaf: Steve Bunderson; (inzet) fotograaf: Michael Van Dorn. Zie 'Een betere huisonderwijzer of huisbezoekster worden', blz. 34.

OMSLAG DE KINDERSTER:

Fotograaf: Steve Bunderson. Zie 'Gebed', blz. 12.

ARTIKELEN

- 2 BOODSCHAP VAN HET EERSTE PRESIDIUM:
'EN DE WAARHEID ZAL U VRIJMAKEN' PRESIDENT JAMES E. FAUST
- 7 VERGEEF ME, ALSJEBLIEFT PATRICIA H. MORRELL
- 8 MIJN TWEDE DOOP CHEN JYA SHEN EN MICHAEL J. BEARMAN
- 16 DE PROFEET AAN HET WOORD
- 18 'GIJ ZULT NIET DOODSLAAN' ARTHUR R. BASSETT
- 25 HUISBEZOEKBOODSCHAP:
'OP MIJN HEILIGE DAG (. . .) UW SACRAMENTEN OPOFFEREN'
- 32 HET PRIESTERSCHAP IN MIJN HANDEN FUCO REY
- 34 EEN BETERE HUISONDERWIJZER OF HUISBEZOEKSTER WORDEN
KELLENE RICKS ADAMS
- 46 ESTHERS LAATSTE GIFT BETH DAYLEY

VOOR DE JONGEREN

- 10 IN ARGENTINIË DE UITDAGING AANGAAN DEANNE WALKER
- 24 LEID MIJ, HELP MIJ TIFFANY LOCKYER
- 26 BOVEN DE WOLKEN CLÁUDIA APARECIDA ASSIS AUGUSTO
- 28 EEN REDEN TOT GLIMLACHEN OUDERLING JOE J. CHRISTENSEN

DE KINDERSTER

- 2 LAAT DE BAL NIET VALLEN PRESIDENT GORDON B. HINCKLEY
- 4 JONA EN DE BEWONERS VAN NINEVE VIVIAN PAULSEN
- 6 VRIENDEN IN HET NIEUWS
- 8 WIE BEN IK? EEN QUIZ OVER HET BOEK VAN MORMON
- 10 DE NAASTENLIEFDE VAN MIJN VADER JACKIE JOHANSEN
- 12 PARTICIPATIEPERIODE: GEBED SYDNEY REYNOLDS
- 14 VERHAAL: PETERS NAAMPLAATJE PATRICIA WARNOCK

ZIE BLZ. 18

ZIE DE KINDERSTER, BLZ. 4

Officiële Nederlandstalige uitgave van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium:

Gordon B. Hinckley, Thomas S. Monson, James E. Faust

Raad der Twaalf:

Boyd K. Packer, L. Tom Perry, David B. Haight, Neal A. Maxwell, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, Henry B. Eyring

Editeur: Marlin K. Jensen

Adviseurs: Jay E. Jensen, John M. Madsen

Directie afdeling leerplannen:

Hoofdredacteur: Ronald L. Knighton

Directeur planning en redactie: Brian K. Kelly

Directeur grafische vormgeving: Allan R. Leyborg

Redactie:

Hoofdredacteur: Marvin K. Gardner

Adjunct-hoofdredacteur: R. Val Johnson

Redacteur: David Mitchell

Adjunct-redacteur: Jennifer Greenwood

Roster: Beth Dayley

Assistent publicaties: Connie Shokespear

Afdeling vormgeving:

Leidinggevend ontwerper: M. M. Kawasoli

Art-director: Scott Van Kampen

Senior vormgever: Shari Cook

Vormgever: Tadd R. Peterson

Productiemanager: Jane Ann Peters

Practicant: Reginald J. Christensen, Denise Kirby, Jason L. Mumford

Digitale voorbewerking: Jeff Martin

Abonnementen (in VS):

Directeur: Kay W. Briggs

Distributiemanager: Kris Christensen

Manager: Joyce Hansen

Vertaling:

CPB Vertaalbureau

Heschepeid 1, NL-5341 GS Oas

Telefoon: 04 12-690490

Fax: 0412-690266

Nieuwsredactie:

Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann

Gravestr. 64

NL-7608 HN Almelo

Telefoon: 0546 865984

Kopië lektu op diskette aanleveren.

Abonnementenadministratie:

Administratrice: R. de Kock-Goudberg

Postbus 224, NL-3430 AE Nieuwegein

Telefoon: 030-6053804

Fax: 030-6000502

Abonnementprijs:

Nederland: NLG 22,00 België: BEF 390,00. Het jaar-

abonnement kan elk gewenst moment ingaan en wordt

automatisch verlengd. U ontvangt een acceptatiekaart

(België: stortings-/overschrijvingsformulier).

Stuur bijdragen en vragen, anders dan voor de rubriek

Kerknieuws naar: International Magazines, 50 East North

Temple, Floor 25, Salt Lake City, UT 84150-3223, USA.

De tijdschriften van De Kerk van Jezus Christus van de

Heiligen der Laatste Dagen verschijnen maandelijks in

het Chinees, Deens, Duits, Engels, Fins, Frans, Italiaans,

Japans, Koreaans, Nederlands, Noors, Portugees,

Samoaans, Spaans, Tongaans en Zweeds; eens in de

twee maanden in het Indoneesisch en Thais; eens per

kwartaal in het Bulgaars, Cebuano, Fijisch, Kiribati,

Hongaars, IJslands, Pools, Roemeens, Russisch, Tagalog,

Tsjechisch, Oekraïens en Vietnamees.

Uitgever:

© 1998 De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der

Laatste Dagen

Alle rechten voorbehouden. Gedrukt in de Verenigde

Staten van Amerika.

Informatie voor abonnees in de VS:

September 1998 vol. 98 no. 9. DE STER (ISSN 1044-

3401) is published monthly by The Church of Jesus Christ

of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City,

UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year;

Canada, \$14.00. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City,

Utah. Sixty days' notice required for change of address.

Include address label from a recent issue. Changes cannot

be made unless both old and new address are included.

Send USA and Canadian subscriptions and queries to Salt

Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box

26368, Salt Lake City, UT 84126-0368. Subscription help

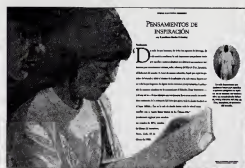
line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa,

MasterCard, American Express) may be taken by phone.

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake

Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368,

Salt Lake City, UT 84126-0368.

MOOIE ILLUSTRATIES

Terwijl ik het artikel 'Herinneringen in borduurwerk' in *A Liahona* (Portugees) van augustus 1997 zat te lezen, droeg het tot me door hoe groot de invloed van de foto's en illustraties eigenlijk is. Daarom wil ik graag de getalenteerde illustrators bedanken die de boeken, het lesmateriaal en de tijdschriften van de kerk zo mooi vormgeven.

Giuliana Oliviera Giusti,
wijk Baeta Neves,
ring São Bernardo (Brazilië)

DE TAAL VAN MIJN ZENDING

Ik was mijn hemelse vader dankbaar dat de kerk in zoveel talen een tijdschrift uitgeeft en dat veel van zijn kinderen daardoor de boodschappen van zijn dienstknechten, de profeten, in hun eigen taal kunnen lezen.

Zo vind ik het fijn om *Lys over Norge* (Noors) te ontvangen, zodat ik die belangrijke boodschappen in de taal kan lezen die ik op mijn zending in Noorwegen heb geleerd.

Armando Garcia Martinez,
wijk Ventura 1,
ring Ventura (Californië)

[Noot van de redactie: u kunt de taaleditions van het internationale tijdschrift van de kerk, 31 in totaal, overal in de wereld ontvangen. In de linkerkolom op deze bladzijde vindt u een lijst met talen waarin het tijdschrift

wordt uitgegeven. Als u het tijdschrift in een van die talen wilt ontvangen, dient u contact op te nemen met de abonneementenadministratie in uw land.]

EEN VAN DE BESTE BESLISSINGEN

Mij abonneren op de *Liahona* (Spaans) is een van de beste beslissingen die ik ooit genomen heb. Wat ik geleerd heb uit het blad is mij zeer toe zegen geweest.

Ik ben vooral dankbaar voor de boodschap van het Eerste Presidium van president Gordon B. Hinckley in het augustusnummer van 1997. Daardoor ben ik het doel van het leven en het pad dat naar geluk leidt beter gaan begrijpen.

Mildred I. Tumbaco Solis,
gemeente Jijijajpa 1,
district Jijijajpa (Ecuador)

GEESTELIJKE VERMOEIDHEID AFLEGGEN

Na vier jaar lidmaatschap in de kerk kwam ik erachter dat hoe sterk iemands geloof ook mag zijn, we allemaal te maken kunnen krijgen met momenten van geestelijke vermoeidheid. In de tempel van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen leerde ik hoe ik mijn geestelijke vermoeidheid kon afleggen. Daar leerde ik waar ik vandaan kom en waar ik naar op weg ben.

Pascal Felix Mbolozo Kiamana,
gemeente Fribourg,
ring Genève (Zwitserland)

L.D.S. CHURCH
TRANSLATION DEPT. LIBRARY
SEPTEMBER 1998

'EN DE WAARHEID ZAL U VRIJMAKEN'

President James E. Faust

Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Pilatus heeft gezegd: 'Wat is waarheid?' (Johannes 18:38.) Door de eeuwen heen heeft de mensheid zichzelf steeds weer deze vraag gesteld. Ieder mens kan bepalen waaruit de waarheid voor hem of haar bestaat.

Een andere toepasselijke vraag is: 'Waar vindt men waarheid?' Wellicht geeft het volgende verhaal ons een aanwijzing.

In het oude Perzië woonde een man, Ali Hafid genaamd. Hij bezat veel land, talrijke vruchtbare boomgaarden en tuinen en leende geld uit tegen rente. Hij had een lief gezin, en 'voelde zich gelukkig omdat hij rijk was, en rijk omdat hij gelukkig was.'

Er kwam een oude priester bij Ali Hafid langs die hem vertelde dat hij nog veel meer land zou kunnen kopen dan hij nu had als hij een diamant had zo groot als zijn duim. Ali Hafid sprak: 'Kunt u mij vertellen waar ik diamanten kan vinden?'

De priester zei hem: 'Ga op zoek naar een rivier die zich door wit zand klieft en tussen hoge bergen door stroomt, in dat zand zult u altijd diamanten vinden.'

'Ik ga op weg', zei Ali Hafid.

De herstelling van het evangelie van Jezus Christus en alles wat daarmee samenhangt, kwam tot stand door de veertienjarige Joseph Smith, die naar de waarheid op zoek was, geleid door de tekst: 'Indien echter iemand van u in wijsheid te kort schiet, dan bidde hij God daarom, die aan allen geeft, eenvoudigweg en zonder verwijt; en zij zal hem gegeven worden.'

Hij verkocht zijn boerderij, incasseerde de rente over het geld dat hij had uitgeleend, liet zijn gezin aan de zorg van een buurman over en ging op zoek naar diamanten. Hij doorkruiste vele landen.

De man, die Ali Hafids boerderij had overgenomen, leidde op zekere dag zijn kameel de tuin in om hem te laten drinken. Toen het dier zijn neus in het ondiepe water boorde, bemerkte de boer een merkwaardig lichtschijnsel in het witte zand van het stroompje. Hij bukte zich, diepte er een zwarte steen uit, die een vreemd licht uitstraalde. Niet lang daarna kwam de oude priester op bezoek bij Ali's opvolger, die aangaf dat er in de zwarte steen een diamant zat. Toen zij zich snel naar de tuin begaven en het witte zand met hun vingers omwoelden, ontdekten zij nog meer waardevolle stenen. En zo werden de diamantmijnen van Golconda ontdekt, de kostbaarste mijnen in de geschiedenis van de oude wereld. Indien nu Ali Hafid was thuisgebleven en in zijn eigen kelder was gaan graven, of in zijn eigen velden was gaan woelen in plaats van naar verre landen te reizen, dan zou hij velden vol diamanten hebben bezeten. (Aangepast overgenomen uit Russell H. Conwell, *Acres of Diamonds* [1915], blz. 4-8.)

De zoektocht naar waarheid verloopt dikwijls niet veel anders dan die van Ali Hafid naar diamanten. De waarheid wordt niet in verre landen maar op eigen bodem gevonden. Sir Winston Churchill heeft eens over iemand gezegd: 'Zo nu en dan struikelde hij over de waarheid, maar dan stond hij gehaast weer op en rende verder alsof er niets gebeurd was.' (*The Irrepressible Churchill Stories*, bezorgd door Kay Halle [1966], blz. 113.)

Een hoogst bijzondere rechtszaak uit de hele geschiedenis der tijden was die tegen Socrates. De beschuldiging die tegen hem in het gerechtshof van Athene was geuit, was tweeledig. Ten eerste werd hem ten laste gelegd dat hij een atheïst was en niet in de goden geloofde die door de staat waren voorgeschreven. Ten

tweede, dat hij een slecht voorbeeld was voor de jongeren, in die zin dat hij ze leerde om voor zichzelf te bepalen of de Atheense samenleving wijs was. Socrates werd door een meerderheid van de jury veroordeeld tot de doodstraf door vergiftiging.

Op hun zoektocht naar de waarheid, worden de leden van de kerk door hun leiders aangemoedigd om na te denken en zelf tot conclusies te komen. Zij worden aangemoedigd om diep na te denken, te zoeken en te evalueren en op die wijze door de Geest Gods tot kennis der waarheid te komen.

Brigham Young heeft gezegd: 'Ik vrees dat dit volk zoveel vertrouwen in zijn leiders heeft, dat het niet voor zichzelf aan God vraagt of het wel door Hem geleid wordt. Ik vrees dat het blindelings volgt. (...) Laat ieder mens, door de influistering van de Geest Gods, zelf tot de conclusie komen of hun leiders het pad dat de Heer aangeeft, al dan niet volgen.' (*Discourses of Brigham Young*, samengesteld door John A. Widtsoe [1941], blz. 135.) Op deze wijze hoeft niemand in verzoeking gebracht te worden.

Zoeken en vragen is een middel waardoor u tot kennis van alle waarheid kunt komen, of deze nu van geestelijke, wetenschappelijke of morele aard is. De herstelling van het evangelie van Jezus Christus en alles wat daarmee samenhangt, kwam tot stand door de veertienjarige Joseph Smith, die naar de waarheid op zoek was, geleid door de tekst: 'Indien echter iemand van u in wijsheid te kort schiet, dan bidde hij God daarom, die aan allen geeft, eenvoudigweg en zonder verwijt; en zij zal hem gegeven worden' (Jakobus 1:5).

De ervaringen die ik als jurist heb opgedaan, hebben mij geleerd dat de waarheid, in de zin van gerechtigheid, alleen boven tafel komt door afdoende vragen te stellen.

De leden van de kerk worden aangemoedigd om kennis op te doen uit alle goede boeken en alle nuttige

'Ik ben de weg en de waarheid en het leven; niemand komt tot de Vader dan door Mij.'

bronnen. Want: 'Als er iets deugdelijk, liefelijk, cervol of prijzenswaardig is, dan streven wij dat na' (Geloofsartikelen 1:13).

De koningin van Seba, die van Salomo's faam hoorde, bezocht hem om zich ervan te overtuigen dat zijn fabelachtige wijsheid, zijn rijkdom en zijn prachtige huis zo fenomenaal waren als haar was bericht. Het staat geschreven dat zij Salomo bezocht om hem 'door raad-selen op de proef te stellen' (2 Kronieken 9:1). Salomo beantwoordde haar vragen. Zij was ingenomen met die antwoorden en zij zei tot de koning: 'Het is dus waar, wat ik in mijn land over u en uw wijsheid gehoord heb' (2 Kronieken 9:5).

De belangrijkste vraag die ieder mens stelt, en die ieder voor zichzelf moet beantwoorden is hetgeen door Amulek in het Boek van Mormon wordt aangeoerd als hij zegt: 'En wij hebben gezien, dat het voor u de grote vraag is, of het woord in de Zoon van God is, of dat er geen Christus zal zijn' (Alma 34:5).

Sommigen zoeken echter niet naar de waarheid, maar geven zich over aan twist. Zij willen niet echt leren, maar willen liever debatteren om zo hun zogenaamde kennis te demonstreren en onrust te zaaien. De apostel Paulus heeft tegen Timoteüs gezegd: 'Maarwees afkerig van de dwaze en onverstandige strijdvragen; gij weet immers, dat zij twisten teweegebrengen' (2 Timoteüs 2:23).

Omdat ieder van ons vrij is in zijn keuze, ligt de uiteindelijke beantwoording van de vraag of iets door de Heer geïnspireerd is, goed of kwaad is, waarheid of leugen is, bij ons. President J. Reuben Clark jr. heeft het volgende verklaard: 'De leden van de kerk zullen door het getuigenis van de Heilige Geest weten, of de leringen van de

Wie oprecht zoeken onder invloed van de Heer, zullen niet slechts de nabijheid van de Heer genieten, maar ook het gezelschap van anderen die op zoek zijn naar waarheid.

FOTOGRAF: LONGIN LONCZYNA, JK.

autoriteiten door de Heilige Geest zijn ingegeven. Te juister tijd zal deze kennis geopenbaard worden' ('When Are Church leader's Words Entitled to Claim of Scripture?' *Church News*, 31 juli 1954, blz. 10). Ieder moet zich rekenschap geven van de aanvaarding of verwerping van de waarheid, die het grootste geluk voortbrengt.

De wijze uitspraak van Sir Francis Bacon over waarheid kan ons van pas komen bij de beantwoording van de vraag van Pilatus. Hij zei dat waarheid uit drie facetten bestaat: ten eerste, onderzoek, 'het uitdiepen ervan'; ten tweede, kennis, 'waardoor ze bestaat'; en ten derde, geloof, 'waardoor we erover kunnen beschikken' ('Of Truth', *Essays* [zonder datum], blz. 18).

President Harold B. Lee heeft de kerkelijke leiders vaak aangeraden om tijd vrij te maken om te mediteren, om zich af te zonderen en te evalueren. Deze wijze raad zou eenieder van nut zijn.

Een sleutel tot persoonlijke kennis en waarheid staat in afdeling negen van de Leer en Verbonden. Daarin staat de belofte dat als iemand iets in zijn gedachten uitvorst, hij zijn boezem zal voelen branden bij de juiste gevolgtrekking (zie LV 9:8.)

Hoewel de verzameling van veel feiten nuttig en vruchtbaar kan zijn, moet het daar niet bij blijven. Henry Alford heeft gezegd: 'De waarheid bestaat niet uit accuratesse in elk detail, maar uit de overbrenging van de juiste indruk. Er zijn vage uitspraken die meer waarheden bevatten dan regelrechte feiten. Toen de psalmist sprak: "Mijn ogen vloeien als waterbeken, omdat men uw wet niet onderhoudt" [zie Psalm 119:136] sprak hij niet over een feitelijk gebeuren, maar over waarheid die dieper ligt dan feiten.'

Wie oprecht zoeken onder invloed van de Heer, zullen niet slechts de nabijheid van de Heer genieten, maar ook het gezelschap van anderen die op zoek zijn naar

waarheid. Thomas Carlyle heeft gezegd: 'Ik heb altijd ervaren dat de eerlijke waarheid die uit onszelf voortkomt, een zekere aantrekkingskracht uitoefent op ieder ander die de waarheid oprecht liefheeft.'

Er is geen grotere waarheid dan die gebezigd door de Heiland: 'En gij zult de waarheid verstaan, en de waarheid zal u vrijmaken' (Johannes 8:32). De Heiland vervolgde: 'Ik ben de weg en de waarheid en het leven; niemand komt tot de Vader dan door Mij.' (Johannes 14:6). 'Een ieder die uit de waarheid is, hoort naar mijn stem' (Johannes 18:37).

Eenieder die tracht een beter mens te worden, moet nederig en eerlijk de waarheid vaststellen: door een onderzoek in hun *hart*, in hun *denken* en in hun *leven*. Moge eenieder van ons gewetensvol zoeken naar de waarheden van God en die moedig, liefdevol en dankbaar naleven. □

VOOR DE HUISONDERWIJZERS

1. 'Wat is waarheid?' en 'Waar vindt men waarheid?' zijn belangrijke vragen die we allen eens zullen moeten beantwoorden.
2. De leiders van de kerk moedigen ons aan om diep na te denken, te onderzoeken, te evalueren en ons te laten leiden door de Geest van God in onze meditaties, om antwoord te krijgen op die vragen.
3. Personen die gebedvol en ernstig zoeken naar de waarheid, hebben niet alleen het gezelschap van de Heilige Geest, maar kunnen ook anderen behulpzaam zijn bij het zoeken naar de waarheid.
4. De belangrijkste vraag die eenieder eens voor zichzelf moet beantwoorden is: 'of het woord in de Zoon van God is, of dat er geen Christus zal zijn' (Alma 34:5).
5. Nederig en oprecht zoeken naar waarheid vereist dat iemand zijn hart, zijn denken en zijn leven evalueert.

Vergeef me, alsjeblieft

Patricia H. Morrell

Ik keek op een zomerdag uit mijn raam en zag haar – mijn vijand – in de straat lopen. Ik zag er als een berg tegen op om naar haar toe te stappen, maar dit was mijn kans. Het was nu of nooit. Mijn maag kromp ineem, mijn hart sloeg over en ik beefde als een juffers-hondje toen ik naar buiten ging.

Onze confrontatie was eigenlijk voortgevloeid uit ons moederinstinct – wij hadden ieder ons kind willen beschermen. Mijn zoon had met haar zoon gevochten, en zij was naar me toegekomen om daar over te praten. Maar ik had het gevoel gekregen dat ze me eigenlijk stond te vertellen hoe ik mijn zoon moest opvoeden. Hoewel de jongens hun geschil al gauw weer bijlegden, lag dat bij hun moeders een stuk moeilijker.

In de daaropvolgende weken hoorde ik van burens dat ze kritische uitlatingen over me deed. Ik was diep gekrenkt, en ook ik begon haar achter haar rug om te kritiseren. We vermeden elkaar angstvallig, zo passeerden we elkaar niet aan dezelfde kant van de straat. De onenigheid duurde twee lange jaren.

Op zekere dag was ik in gebed toen het plotseling tot mij doordrong dat de Geest niet bij mij kon zijn als ik boos bleef op mijn buurvrouw. Ik besepte dat ik haatdragend was geworden, en dat die haat mijn ziel begon te verankeren.

Meer dan wat ook wilde ik mijn hemelse Vader en de Geest bij me hebben. Ik moest mij dan ook bekeren. Ik vastte en bad om hulp, voor een kans om het weer goed te maken.

En nu leek het erop dat mijn gebeden waren beantwoord. Ik verzamelde al mijn moed bijeen, rende naar buiten en pakte haar vast. Ze keek me verbijsterd aan. Gauw gooid ik eruit: 'Vergeef me, alsjeblieft. Ik weet niet of we ooit vriendinnen zullen zijn, en ik weet ook niet wat jij in de toekomst zult doen, maar ik beloof je dat ik nooit meer kwaad over je zal spreken. Vanaf nu beschouw ik je niet meer als mijn vijand.'

Wat er daarna gebeurde is moeilijk onder woorden te brengen. De zoete Geest van de Heer omgaf ons beiden. We omhelsden elkaar, de verbittering smolt weg. We huilden en lachten tegelijk.

Liefde, blijdschap en gemoedsrust zijn zulke heerlijke zegeningen dat ik me afvroeg waarom ik zo lang had rondgelopen met de last van boosheid en wrok, die mijn ziel hadden belast en mijn geestelijke kracht hadden ingedamd. Ik heb mijn belofte gehouden, en we zijn vriendinnen geworden. Ik ben inmiddels uit die buurt verhuisd, maar ik ben de lessen in vergevengedzindheid en liefde van die dierbare zomerdag nooit vergeten. □

MIJN TWEEDE DOOP

Chen Jya Shen en Michael J. Bearman

FOTO MET DANK AAN MICHAEL J. BEARMAN

Ik ben geboren en opgegroeid in China. Daar vervulde ik ook de militaire dienst. Later, toen ik op Taiwan woonde, hoorde ik over Jezus Christus en liet ik mij dopen door een protestantse zending uit Noord-Europa. De daaropvolgende 42 jaar was ik een actief christen en een leider in mijn kerk.

Hoewel ik mijn christelijke principes trouw bleef, vervreemde ik na verloop van tijd van mijn kerk en begon ik de waarheid elders te zoeken. Toen er in september 1993 dus twee mormoonse zendingen bij mij aanklopten, liet ik hen maar al te graag binnen. Zuster Nelson en zuster Shao legden de boodschap van het Boek van Mormon aan mij uit en ik nam een exemplaar van het boek aan. Maar ik was er toch niet gerust op, want ik had veel gehoord dat tegen deze 'mormoonse' kerk sprak. De zusters hadden twee uur nodig om de geruchten te weerleggen.

Tijdens hun volgende bezoek nodigden zij mij uit om de kerk te bezoeken. Eind september betrad ik voor het eerst hun gehuurde gebouw in Lungtan Taoyuan. Ik leerde onder meer dat ze ook in de Bijbel geloofden! Dat ontdekt hebbend, haastte ik me tussen twee vergaderingen door naar huis om mijn bijbel te gaan halen.

De daaropvolgende zondag kwamen de zusters weer langs, vergezeld van twee jongemannen, ouderling Roser en ouderling Bearman genaamd. Een van de onderwerpen die de zendingen met mij behandelden, was dat de Vader en de Zoon aan Joseph Smith waren verschenen in antwoord op zijn vraag bij welke kerk hij zich moest aansluiten. We lazen veel van zijn relaas voor, met inbegrip van dit vers:

'Ik kreeg ten antwoord dat ik mij bij geen ervan moest aansluiten, want ze hadden alle ongelijk; en de Persoon die tot mij sprak, zei dat al hun geloofsbelijdenissen een gruwel in zijn ogen waren, dat die belijders allen verdorven waren: "Zij genaken Mij met hun lippen, maar hun hart houdt zich verre van Mij; zij onderwijzen leringen die geboden van mensen zijn, hebbende een gedaante van godszaligheid, maar zij

verloochenen der kracht er van" (Geschiedenis van Joseph Smith 1:19).

Deze woorden troffen mij diep, en de Geest was heel sterk voelbaar. Ik keek op van de tekst en zei gewoon: 'Het is waar.'

De zendingen behandelden vervolgens de afval, de herstelling van de kerk en van het priesterschapsgeslacht. Maar ik viel bijna van m'n stoel toen ze me vroegen of ik gedoopt wilde worden. Ik was heel lang geleden al gedoopt, ook door onderdompeling. Ik vond het onnodig om me nog een keer te laten dopen; daarmee pleegde ik voor mijn gevoel verraad aan mijn oude overtuigingen.

De zendingen lieten mij beloven dat ik zou bidden over het belang om me door iemand met gezag te laten dopen. Toen vertrokken ze. Zonder dat ik het wist begonnen ze die dag nog voor me te vasten en te bidden dat ik het belang van de doop door het juiste gezag zou inzien.

Toen ik tijdens een van de volgende lessen verklaarde dat ik mij wilde laten dopen als lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen waren ze verrast en opgelucht. Mijn ziel vulde zich die dag met blijdschap. 'God heeft mijn gebeden verhoord', zei ik tegen ze, 'en ik weet dat het Gods wil is dat ik me laat dopen.' Opgewonden begonnen ze plannen te maken voor de doopdienst die op 14 november 1993 zou plaatsvinden.

De wateren van de doop in te gaan en daarna bevestigd te worden als lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen waren prachtige en sublieme ervaringen. Toen de gebeurtenissen van die dag voorbij waren, probeerde ik aan de zendingen uit te leggen hoe ik me voelde. 'Ik heb veertig jaar met de Heer gewandeld', zei ik tegen ze, 'maar vandaag ben ik eindelijk lid van zijn kerk geworden!' □

En blijde doopdag voor Chen Jya Shen (midden), die wordt vergezeld door zijn dochter en de voltijszendingen, de ouderlingen Bearman (links) en Roser.

In Argentinië de uitdaging aangaan

DeAnne Walker
FOTOGRAFIE: DE AUTEUR, TENZIJ ANDERS AANGEGEVEN
ACHTERGRONDFOTO'S: NÉSTOR CURBELO

In de brochure *Voor de kracht van de jeugd*, moedigt het Eerste Presidium de jongeren van de kerk aan: 'Jullie zijn geen gewone jonge mensen. Jullie zijn uitverkoren geesten, bestemd om in deze tijd geboren te worden, de tijd waarin verleidingen, de verantwoording en de mogelijkheden het grootst zijn. (. . .) Op dit punt is het niet alleen van belang dat je rechtvaardig leeft, maar ook dat je een voorbeeld bent voor je leeftijdgenoten.'

In de kerk, op het seminarie, op school en thuis neemt de jeugd in Argentinië deze aanmoediging ter harte.

IN BUENOS AIRES

Als bezoekers vanaf het vliegveld naar de binnenstad van Buenos Aires gaan, raken velen van hen onder de indruk van de prachtige Buenos Aires-tempel. Vlak naast deze doorgaande weg staat de tempel als een wachtpost voor de stad. Wat de meeste bezoekers echter niet begrijpen, is het feit dat deze tempel vanaf de inwijding in 1986 een wachtpost voor de heiligen der laatste dagen in Argentinië is; een symbool van alles wat de leden van de kerk heilig en mooi vinden – zowel jong als oud.

Jongeregroepen uit het omliggende gebied komen vaak op zaterdagochtend naar de tempel om dopen voor de doden te doen. Het is niet altijd even gemakkelijk om naar de tempel te gaan, want de afstanden zijn erg groot – zelfs als je in de stad woont. Maar de jongemannen en jongevrouwen uit de wijk Castelar in de ring Castelar, Buenos Aires (Argentinië) voelen zich gelukkig – want zij wonen vlak bij de tempel, en ze proberen om één keer per maand doop voor de doden te verrichten. Ze spreken graag over hun ervaringen en over hun groeiende getuigenis.

Victor Gorosito, 17 jaar

Wijk Castelar,
ring Buenos Aires-Castelar (Argentinië)

'Het is geweldig om naar de tempel te gaan, omdat ik mij als plaatsvervanger van iemand die overleden is, kan laten dopen. Door mijn werk kunnen zij de zegeningen van het evangelie ontvangen. Ik kan de Geest voelen omdat ik weet dat ik bijdraag tot het goede werk, en ik weet dat mijn hemelse Vader er blij mee is.' —Vanessa Rey

Vanessa Rey, 17 jaar

Wijk Castelar,
ring Buenos Aires-Castelar (Argentinië)

'Zes maanden geleden ben ik voor het eerst naar de tempel geweest. Ik vond het zo mooi. Ik probeer zo vaak mogelijk terug te gaan en dopen voor de doden te doen.' —Enzo Comerci

Enzo Comerci, 13 jaar

Wijk Castelar,
ring Buenos Aires-Castelar (Argentinië)

'Toen president Hinckley naar Buenos Aires kwam, ben ik ook naar de conferentie in het voetbalstadion geweest en heb ik hem horen spreken. Ik zal het bijzondere gevoel dat ik aan het eind van de conferentie had nooit vergeten; president Hinckley en alle mensen zwaaiden als afscheid met witte zakdoeken naar elkaar.' —Juan Gabriel Barrionuevo

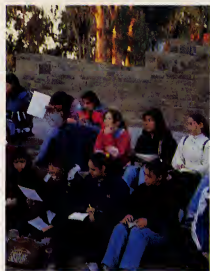
**Juan Gabriel Barrionuevo,
12 jaar**

Wijk Castelar,
ring Buenos Aires-Castelar (Argentinië)

Een groep jongemannen en jongevrouwen uit de wijk Castelar staat bij de Buenos Aires-tempel.

Seminariëleerlingen uit Mendoza komen bijeen op Cerro de la Gloria voor een vroege seminariebijeenkomst.

IN MENDOZA

Seminariëleerlingen uit vier wijken verlaten voordat de zon opkomt stilletjes hun huis. Door de koude ochtendlucht worden ze aangemoedigd om snel naar de warmte van de wachtende auto te rennen die al half vol zit met slaperige tieners en leiders. Het zal nog wel twee uur duren voordat de stad ontwaakt en er rijden alleen nog maar wat vrachtwagens en vroege forensen op de weg. De lange rij auto's met mormoonse jongeren rijdt de stad uit en de kronkelende weg naar Cerro de la Gloria op.

Tegen de tijd dat de groep de top van de berg heeft bereikt, is van de oranje lucht van de opkomende zon in het oosten al iets waar te nemen. Maar het prachtige uitzicht vanaf deze berg is nog niet te zien. In het vroege ochtendlicht wordt er een lofzang gezongen, een gebed uitgesproken en de jongelui beginnen aan hun studie van het evangelie. Pas dan trekt de duisternis weg – rood en oranje licht vervult de lucht, terwijl de zon het prachtige uitzicht vanaf deze berg blootlegt. De prachtige bergtoppen van het Andesgebergte in het westen en de schitterende vlakten om de stad heen in het oosten zijn een duidelijk bewijs van het werk van de Schepper.

In deze idyllische omgeving – heel anders dan een klaslokaal – worden deze jongelui uit Mendoza geestelijk gevoed en gesterkt om aan de dagelijkse moeilijkheden het hoofd te kunnen bieden. Terwijl de zon steeds feller wordt, gaat de geest van de vroege ochtend langzaam maar zeker over in de dagelijkse beslommeringen. Maar de leerlingen blijven nog even en praten over de zegeningen van het evangelie in hun leven.

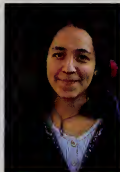
Sofía Carreño, 16 jaar

Wijk Mendoza 2,
ring Mendoza (Argentinië)

'Ik ben op negenjarige leeftijd gedoopt, maar ik ben drie jaar niet actief geweest. Toen ik weer naar de kerk kwam, leek het wel of ik opnieuw gedoopt werd! Door het seminarie ben ik het evangelie voor het eerst goed gaan begrijpen!' — Sofía Carreño

Miriam Mendoza, 17 jaar

Wijk Godoy Cruz-West,
ring Godoy Cruz (Argentinië)

'Ik heb het vaak moeilijk op school. Gisteren bood een van mijn vriendinnen me nog een kopje koffie aan. Ik vond het moeilijk om nee te zeggen, maar ik heb geprobeerd uit te leggen dat ik lid van de kerk ben en dat mijn lichaam een tempel is – dat ik goed voor mijn lichaam moet zorgen.' — Miriam Mendoza

Stella Lucero, 17 jaar

Wijk Mendoza 1,
ring Mendoza (Argentinië)

'In de kerk waar ik eerst altijd heenging, werd nooit over Christus gesproken. Toen de zendelingen vorig jaar bij ons aan de deur kwamen, vertelden ze ons over Jezus Christus. Daarom ben ik lid van de kerk geworden – omdat ik Hem wilde leren kennen.' — Stella Lucero

**Maria Eugenia Rossi,
15 jaar**

Wijk Godoy Cruz-West,
ring Godoy Cruz (Argentinië)

'Ik zal nooit vergeten dat we met de wijk naar Buenos Aires zijn gegaan om president Hinckley te horen spreken. De busreis duurde twee hele dagen – zestien uur heen, en zestien uur terug. Toen de profeet sprak, wist ik dat hij de woorden van Jezus Christus sprak. Ik voelde iets heel bijzonder in mijn hart – ik was overtuigd van de waarheid van de kerk.' — Maria Eugenia Rossi

Leandro Lommatzsch, 14 jaar

Wijk Godoy Cruz-West,
ring Godoy Cruz (Argentinië)

'Ik heb president Hinckley in Santiago (Chili) horen spreken, de dag voordat hij in Buenos Aires was. Ik werd zo door de Geest geraakt toen ik de profeet hoorde spreken, dat ik tranen in mijn ogen kreeg. Ik wist dat hij de waarheid sprak.' — Leandro Lommatzsch

Yemina Rastelli, 14 jaar

Wijk San Ignacio,
ring Godoy Cruz (Argentinië)

'Ik ben zo blij met het seminarie omdat ik er sterk door word, en mij van het wereldse kan losmaken; ook kan ik nu tegen het kwaad in de wereld vechten. Ik wilde dit jaar Italiaans studeren, maar die lessen waren tegelijk met het seminarie. Ik vond het jammer dat ik dit jaar geen Italiaans kon volgen, maar in het seminarie leer ik belangrijker zaken.' — Yemina Rastelli

Karen Nuñez, 16 jaar

Wijk San Ignacio,
ring Godoy Cruz (Argentinië)

'Zes jaar geleden heb ik mijn vriend Ariel leren kennen. Ik heb hem meteen verteld dat ik lid van de kerk ben. Hij was erg geïnteresseerd, en nu gaat hij met mij mee naar de kerk en het seminarie. Ik weet dat ik door het seminarie meer over de Schriften heb geleerd en over de manier waarop ik met mijn vrienden over het evangelie kan praten.' — Karen Nuñez

'Toen ik in de brugklas zat, werd ik vaak uitgelachen omdat ik lid van de kerk was. Ik probeerde mijn getuigenis te geven, maar ik schaamde me een beetje. Ik besloot om erover in gebed te gaan. Na mijn gebed kon ik mijn getuigenis duidelijk maken. Later stelde een van mijn vrienden vragen over de kerk, en anderen luisterden mee. Vanaf die dag hebben mijn vrienden meer respect voor mij en de kerk.' — Andrés Navarro

Andrés Navarro, 18 jaar

Wijk Maipú de Cuyo,
ring Maipú de Cuyo (Argentinië)

IN SALTA

In het noordwesten van Argentinië, vlakbij de Boliviaanse grens, ligt de stad Salta. In dit prachtige, afgelegen deel van het land is het leven vrij gehaast en niet altijd even gemakkelijk voor mormoonse jongeren. Veel nieuwe leden hebben moeilijke veranderingen in hun leven moeten aanbrengen, en hebben hun geloof aan vrienden en medescholieren moeten uitleggen. Sommigen hebben zelfs moeite om hun toewijding aan het evangelie aan ouders en familieleden die geen lid van de kerk zijn duidelijk te maken.

Toen er een paar jaar geleden een kerkgebouw in Salta in vlammen was opgegaan, zijn de leden met geloof en hoop aan de slag gegaan. Na veel werk en offers stond er binnen anderhalf jaar weer een nieuw kerkgebouw. Veel mormoonse jongeren in Salta geven blijk van dezelfde hoop, en hetzelfde geloof en enthousiasme als het op 'bouwen' aankomt. 'Op welke manier bouwen we dan?' kunnen ze zich afvragen. Het antwoord is eenvoudig: door om vijf uur 's morgens op te staan en aan het seminarie deel te nemen, door dagelijks de Schriften te bestuderen, door een goed voorbeeld voor anderen te zijn, door moedig hun getuigenis te geven – het draagt allemaal bij tot de toekomstige opbouw van de kerk.

Nelida Ivana Gonzalez, 15 jaar

Wijk Olavarria,
ring Salta-West (Argentinië)

'Ik werd pas lid van de kerk toen ik twaalf was, maar mijn getuigenis is vanaf die tijd sterk gegroeid. Ik ga graag naar het seminarie om Jezus Christus te leren kennen. Ik neem mijn lesmateriaal van het seminarie meestal mee naar school om aan mijn vriendinnen te laten zien, en om hen over de kerk te vertellen.' —Natalia Virginia Chaile

'Toen ik voor het eerst naar het seminarie ging, had ik geen sterk getuigenis. Maar toen ik de Schriften had gelezen, voelde ik dat wij thuis door de liefde van Christus gezegend en gesterkt werden.' —Nelida Ivana González

'Ik doe graag zendingswerk. Ik vertel mijn vriendinnen altijd over de kerk, en ik zeg altijd dat ik weet dat de kerk waar is. Ik help de zendingen door jongelui te vinden die meer over de kerk willen weten, en maak altijd afspraken voor hen.'

—Andrea Lorena Bernel

Paola Ramina Martínez, 16 jaar

Wijk Tres Cerritos,
ring Salta (Argentinië)

'Toen ik me liet dopen, begreep ik alles nog niet zo goed als nu. Ik heb nog nooit mijn getuigenis in de kerk gegeven, maar dat wil ik nu wel graag.' —Paola Ramina Martínez

'Tijdens het seminarie hebben we een keer samen gebeden dat er meer leerlingen naar het seminarie zouden komen. Na dat gebed kwamen er drie van onze vriendinnen naar het seminarie – we wisten dat het een antwoord op ons gebed was!' —Eva Analía Arce

Natalia Virginia Chaile, 14 jaar

Wijk Olavarria,
ring Salta-West (Argentinië)

Andrea Lorena Bernel, 14 jaar

Wijk Olavarria,
ring Salta-West (Argentinië)

Eva Analía Arce, 17 jaar

Wijk Tres Cerritos,
ring Salta (Argentinië)

Wijk Olavarria,
ring Salta-West (Argentinië)

'Als mijn vriendinnen aan mij vragen waarom ik geen scheldwoorden gebruik, en waarom ik geen koffie drink, vertel ik hun altijd wat ik geloof. Ik vertel hun dat we zowel in de kerk als buiten de kerk een goed voorbeeld moeten zijn.' —Maria Saavedra

'Ik heb mij twee jaar geleden laten dopen. Toen ik uit het water kwam, voelde ik dat er iemand naast mij stond.' —José Arnaldo Chaile

Wijk Olavarria,
ring Salta-West (Argentinië)

EEN VOORBEELD ZIJN

Ouderling John B. Dickson, voormalig president van het gebied Zuid-Amerika-Zuid, vertelt over een dienstbetoonaactiviteit van de jeugd op gebiedsniveau: 'De jeugd van de ring Comodoro Rivadavia (Argentinië), in het zuidelijke gedeelte van Argentinië, heeft een strandmuur van 1,25 kilometer geleverd. 150 jongeren en leiders hebben voor heel wat opschudding gezorgd met hun witte verf, emmers en kwasten. Het plaatselijke radiostation kwam zelfs kijken. "Wie zijn deze jongelui?" vroegen ze. "Het zijn jongeren van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen", luidde het antwoord. "Waarom doen ze dit?" "Omdat ze graag iets voor de hun woonomgeving willen betekenen en dienstbetoon willen verrichten." Deze informatie kwam bij alle radiostations en kranten in de omgeving terecht.

'Deze jongelui wisten dat ze iets voor anderen deden – ze dachten niet aan zichzelf maar aan het dienen van anderen', zegt ouderling Dickson. 'Als je dat soort voorbeelden keer op keer vermenigvuldigt – in ongeveer 160 ringen in het gebied – en iedereen op dezelfde dag een dienstbetoonaactiviteit in de woonomgeving organiseert, dan is het resultaat verbazingwekkend!'

Dagelijks verrichten jongemannen en jongevrouwen zonder enige ruchtbaarheid dienstbetoon in de 62 ringen in Argentinië. Ondanks hun eigen moeilijkheden, geven ze iets van zichzelf. Ze geven een voorbeeld aan hun familie en vrienden als ze het evangelie bestuderen, anderen helpen, en hun eigen getuigenis versterken. Het resultaat van deze inspanningen is net zo verbazingwekkend. □

Een seminarieklass in Salta

De profeet aan het woord

Inzicht en raad van president Gordon B. Hinckley

DIENTSBETOEN IN DE KERK

'Laat de kerk uw goede vriend zijn. Laat de kerk uw collega zijn. Werk hard in uw roeping. Doe wat er van u wordt gevraagd. Iedere taak in de kerk vergroot uw vaardigheden. Ik heb in deze geweldige organisatie veel verschillende taken gehad. Iedere vorm van dienstbetoen had zijn eigen beloning.

'Ook dit vereist uw onzelfzuchtige toewijding, uw onverzettelijke loyaliteit en geloof. U zult in veel verschillende hoedanigheden werkzaam zijn voordat dit leven voorbij is. Sommige lijken maar klein, maar er zijn geen onbelangrijke taken in zijn kerk. Iedere roeping is belangrijk. Iedere roeping is noodzakelijk om het werk voort te sturen. Denk nooit minderwaardig over een taak in de kerk (. . .)

'Maak in uw leven ruimte voor de kerk. Laat uw kennis van de leer groeien. Laat uw begrip van de organisatie toenemen. Laat uw liefde voor de eeuwige waarheden steeds sterker worden.

'De kerk zal misschien wat offers van u vragen. De kerk vraagt misschien van u om het allerbeste te geven. Dat zal u niets kosten, want u zult ontdekken dat het een investering is die 'zijn geld' ruimschoots zal opbrengen. De kerk is de enorme bron van eeuwige waarheid. Houd u daar altijd aan vast.¹

NEEM DE TIJD OM NA TE DENKEN

'Ons leven wordt steeds drukker. We rennen van het een naar het ander. We putten onszelf uit in ons streven om allerlei doelen van voorbijgaande aard te bereiken. We hebben recht op wat tijd voor onszelf om na te denken. Ik kan me mijn vader nog goed herinneren toen hij even oud was als ik nu. Hij woonde in een huis met een stenen muur in de tuin. Het was een lage muur, en als het mooi weer was, ging hij altijd op die muur zitten.

Het leek wel of hij urenlang zat na te denken en te mediteren over wat hij zou spreken of schrijven. Hij was namelijk een begaafd spreker en schrijver. Hij las altijd veel, ook toen hij al erg oud was. Hij bleef maar groeien. Het leven was voor hem een geweldig avontuur in het denken.²

WIJ ZIJN CHRISTENEN

'Zijn wij christenen? Natuurlijk! Niemand kan dat ontkennen. We verschillen wel wat van de traditionele christelijke groeperingen. Maar niemand gelooft letterlijker in de verzoening van Jezus Christus dan wij. Niemand gelooft fundamenteleler dat Hij de Zoon van God is, dat Hij voor de zonden van de mens is gestorven, uit het graf is opgestaan, en de levende Zoon van de levende God is.

'Al onze leerstellingen en al onze godsdienstige gewoonten zijn van het volgende leerstellige fundament afkomstig: "Wij geloven in God, de eeuwige Vader, en in zijn Zoon Jezus Christus, en in de Heilige Geest." Dat is ons eerste geloofsartikel. Al het andere is daarvan afkomstig.³

BARMHARTIGHEID

'De Heiland heeft gezegd: "Zalig de barmhartigen, want hun zal barmhartigheid geschieden" (Matteüs 5:7). Er is zoveel haat in de wereld. Er is zoveel bitterheid in de wereld. Er is zoveel zelfzucht in de wereld. Er is zoveel arrogantie in de wereld. Het is geweldig om in ons leven barmhartigheid te hebben, anderen te helpen en de zwakken te sterken die niet op hun eigen benen kunnen staan – om anderen in een geest van barmhartigheid, liefde en vriendelijkheid te helpen. Dat is de kern van het evangelie van Jezus Christus. "Alles nu wat gij wilt, dat u de mensen doen, doet gij hun ook aldus" (Matteüs 7:12). Wat moeten we veel barmhartigheid in ons leven tonen.⁴

HET PRIESTERSCHAP WAARDIG

'In deze kerk kan iedere man die de geboden onderhoudt, het heilig priesterschap ontvangen. En met die ordening gaat een geweldige verantwoordelijkheid

gepaard. Priesterschapsdragers van God, leeft u volgens de normen? Leeft u zodanig dat de macht van God door middel van u gemanifesteerd kan worden? Bent u de man die u voor uw vrouw hoort te zijn? Praat u vriendelijk, respectvol en liefdevol met haar? Uw grootste bezit in het leven is het gezelschap van uw lieve vrouw. Mishandel haar nooit. Kijk nooit op haar neer. Moedig haar aan en ondersteun haar. Laten we ervoor zorgen dat iedere vrouw kan zeggen: "Ik ben zo dankbaar voor mijn man. Ik houd van hem, en ik weet dat hij van mij houdt." Bent u het priesterschap waardig? Kunt u de zieken de handen opleggen, hen met olie zalven, en hen een zegen ter bevordering van hun gezondheid geven? Leeft u op de juiste manier? Zijn er geen zonden in uw leven die u van deze geweldige macht afhouden? Bent u als priesterschapsdrager waardig om in de kerk leiding te geven? Bent u bereid om iedere taak op u te nemen? En zult u uw uiterste best doen?

'Jongemannen, jullie hebben het Aäronisch priesterschap ontvangen. Zijn jullie het priesterschap waardig? Gaan jullie rein door het leven, en zijn jullie met goede werken bezig "opdat ieder mens in de naam van God, de Here, de Zaligmaker der wereld, zou mogen spreken?" (LV 1:20.)¹⁵ □

NOTEN

1. Geestelijk programma, Utah, Instituut voor godsdienstonderwijs, 21 oktober 1997.
2. Geestelijk programma, Utah, Instituut voor godsdienstonderwijs, 21 oktober 1997.
3. Bijeenkomst met de Religion Newswriters Association, Albuquerque (New-Mexico), 14 september 1997.
4. Regionale conferentie, Montevideo (Uruguay), 10 augustus 1997.
5. Algemene vergadering, Vava'u (Tonga), 15 oktober 1997.

'GIJ ZULT NIET DOODSLAAN'

Arthur R. Bassett

ACHTERGROND: IN VRIENDSCHAP EN VREDE, NANCY GLAZIER
INZET: MOZES DE WETGEVER, TED HENNINGER

In het zesde gebod wordt moord verboden. Dat is de minimale vereiste. Het

voorbeeld van de Heiland geeft een hogere verwachting aan: verbetering van het leven van anderen.

Tussen de kostbaarheden in de heilige ark des verbonds, ten tijde van het oude Israël, bevonden zich de twee stenen tafelen waarop de tien geboden stonden geschreven. De eerste vier geboden hebben betrekking op onze relatie met God. Het vijfde gebod heeft betrekking op de relatie met onze ouders. Het zesde gebod, 'Gij zult niet doodslaan' (Exodus 20:13), heeft waarschijnlijk bovenaan de tweede tafel gestaan – een opsomming van belangrijke zaken in onze relatie tot onze medemensen.

Hoewel er maar relatief weinig stervelingen zijn die daadwerkelijk in de verleiding komen om iemand te doden, worden velen van ons meer door de overtredingen van die wet getroffen dan we beseffen. Vrede gaat aan ons voorbij in een wereld waar moord vaak een politiek of zakelijk instrument is. We hebben een hedendaagse Sinai nodig, zodat de Heer van de bergtop opnieuw kan uitroepen: 'Gij zult niet doodslaan!'

EEN WERELDWIJD PROBLEEM

De Eerste Wereldoorlog zou de laatste van alle oorlogen zijn. Na de Tweede Wereldoorlog dachten velen dat de holocaust, waarin zoveel mensen zijn vermoord, nooit meer onder het oog van beschaafde volken zou plaatsvinden. Toch zijn er daarna nog vele massamoorden gepleegd, zoals in Zuidoost-Azië, Afrika en Oost-Europa.

Het zesde gebod wordt ook door seriemoordenaars en massamoordenaars overtreden. De dood neemt bijna epidemische vormen aan in de oorlogen tussen verschillende bendes; er zijn steek- en schietpartijen, en ander zinloos geweld. Door deze gewelddadige moorden worden gezinnen verminkt, en komt er angst in de steden, dorpen en buurten waar het geweld zich afspeelt.

Ik denk met plezier terug aan mijn jeugd in een stadje in het zuidoosten van Idaho. Ik kon 's avonds altijd veilig en zonder angst over straat, of ik nu naar de bioscoop was geweest of naar een activiteit op school. Ik hoop dat dat in sommige kleinere steden nog steeds mogelijk is, maar ik ben bang dat het bijna nergens meer tot de mogelijkheden behoort.

DE ERNSTIGSTE ZONDE

We weten dat de verzoening op iedereen van toepassing is, met uitzondering van hen die de onvergeeflijke zonde tegen de Heilige Geest hebben begaan (zie Matteüs 12:31). In onze samenlevingen op aarde is de overtreding van het zesde gebod echter de ernstigste zonde die we kunnen begaan. De moordenaar die iemands aardse leven beëindigt, begaat een ernstige zonde tegen de persoon die hij of zij vermoordt. Zij die een moord begaan, stelen het kostbare aardse leven van een ander en verzetten zich tegen God, de levensgever.

Moordenaars plaatsen zichzelf in een positie waarin het onmogelijk is om vergeving van hun zonden te ontvangen. Ze kunnen niet om vergeving vragen aan degene die ze vermoord hebben, en er kan geen schadeloosstelling plaatsvinden – in ieder geval niet in dit leven. Moord is zo ernstig dat de profeet Joseph Smith heeft gezegd dat er voor moordenaars 'geen vergeving [is] totdat zij de laatste penning betaald hebben.'¹

Veel morele kwesties hebben tegenwoordig op de een of andere manier

met het zesde gebod te maken. De Heer heeft in een hedendaagse openbaring de volgende toevoeging gegeven: 'Gij zult niet (. . .) doden, *noch iets dergelijks doen*' (LV 59:6; cursivering toegevoegd). Het nieuws staat vol met 'noch iets dergelijks': zelfmoord, abortus², euthanasie, milieuvervuiling, anderen moedwillig besmetten met AIDS enzovoort.

VOORTDUREND WAAKZAAM

Uit het geweld waardoor onze samenleving tegenwoordig wordt gekenmerkt kunnen we duidelijk waarnemen waarvoor we in ons eigen leven en dat van onze kinderen moeten oppassen. We moeten ons bijvoorbeeld voortdurend tegen hebzucht en egocentriciteit beschermen. Dat zijn vaak de wortels van geweld. Zoals de

Heer tijdens de bergrede heeft uitgelegd, kan het vernederen van anderen of het uiten van boosheid tot ernstiger zonden leiden – zelfs tot

Zij die een moord begaan, net als Kaïn, stelen het kostbare aardse leven van een ander en verzetten zich tegen God, de levensgever.

moord (zie Matteüs 5:21–22). Zelfzucht en hoogmoed gaan aan het meeste geweld vooraf.

We worden meestal kwaad als alles niet zo gaat zoals wij willen, of als anderen niet doen wat wij zeggen. Als we in een machtspositie verkeren, kan boosheid in verschillende vormen van 'onrechtvaardige heerschappij' (zie LV 121:34–46) ontaarden. Als we ons niet in een machtspositie bevinden, kan onze boosheid tot haat en wrok leiden, vaak zelfs ten opzichte van onschuldige omstanders. Koning Benjamin maakte zich ogenschijnlijk zorgen over deze mogelijkheid in het gezin toen hij het volk aanmoedigde om hun kinderen niet alleen te voeden en te kleden, maar om hen van vechten en twisten te weerhouden, waarmee ze de duivel dienden (zie Mosiah 4:14–15).

Niemand doet zichzelf enig goed door voortdurende situaties op te zoeken waar negatieve en lelijke gevoelens gekoesterd worden. Onze samenleving heeft soms een ziekelijke drang naar de duistere kant van het leven, vooral naar dood en geweld. We zien keer op keer moorden plaatsvinden – vaak in vertraagde beelden – in de bioscoop en op de televisie. Soms wordt geweld zelfs in sport en andere concurrerende activiteiten aangemoedigd. De aanschouwelijke weergave van geweld wordt een soort geweld op zichzelf.

Ik ben altijd onder de indruk geweest van de les die de profeet Joseph Smith aan de broeders in het Zionskamp gaf. Die door openbaring gevormde groep was voorbereid om het gewapende conflict met de vervolgers van de kerk in Missouri aan te gaan – ze waren bereid om desnoods hun leven te geven om de anderen te beschermen. Toch weerhield de profeet hen van het doden van drie ratelslangen in een van hun kampen. 'Laat ze met rust – doe ze geen pijn!', gebood hij. 'Hoe kan de slang ooit zonder venijn zijn wanneer de dienstknechten Gods dezelfde neigingen hebben en ze nog steeds bestrijden? De mensen moeten eerst zachtmoedig worden voordat de dieren dit kunnen worden; wanneer de mens zijn slechte neigingen overwint en de dieren niet meer doodt, dan zullen de leeuw en het lam met elkander verkeren en zal de zuigeling veilig met de slang kunnen spelen.'³

Als de samenleving de heiligheid van het leven in alle vormen meer zal waarderen, zullen er ook veel minder overtredingen van het zesde gebod plaatsvinden.

IN EEN GEWELDDADIGE WERELD WONEN

Maar wat moeten we in een gewelddadige wereld doen? Hoe moeten we reageren op de problemen die betrekking op de overtreding van het zesde gebod hebben? In de Schriften en in de toespraken van de kerkleiders zijn in combinatie met de beginselen geloof, hoop en liefde, verschillende antwoorden te vinden.

Geloof in God in een gewelddadige wereld. Als we de aard van God leren kennen, zullen we de kracht vinden om de wereld tegemoet te treden. Door zijn grote liefde voor ons stuurt Hij zijn Zoon 'om te verbinden gebrokenen van hart (. . .) om alle treurende te troosten' (Jesaja 61:1–2), maar '(de schuldige) houdt Hij zeker niet onschuldig' (Exodus 34:7). De profeet Joseph Smith heeft gezegd: 'Onze hemelse Vader is ruimer in zijn opvattingen en onbegrensd in zijn barmhartigheden en zegeningen dan wij willen geloven of ontvangen. Tegelijkertijd is Hij verschrikkelijker voor de werkers der ongerechtigheid, vreselijker bij het uitvoeren van zijn straffen en vaardiger in het ontdekken van elke verkeerde handeling dan wij van Hem kunnen veronderstellen.'⁴

Door het eerste gedeelte van deze geruststelling kunnen ons vertrouwen en onze liefde voor onze hemelse Vader toenemen. In de enorme verwarring en pijn, vooral als er iemand is overleden, kunnen we zijn vrede ontvangen (zie Johannes 14:27). De Heiland heeft ons aangeraden: 'Vreest daarom zelfs de dood niet' maar zorg voor 'het leven der ziel' (LV 101:36–37). Hij roept ons op om vrede-stichters te zijn en 'kinderen Gods' (Matteüs 5:9).

Maar de waarschuwingen dat de Heer de schuldigen niet onschuldig houdt, en dat zijn straf verschrikkelijker is dan we ons kunnen voorstellen, moet ons in het licht van Gods rechtvaardigheid een gevoel van troost geven. Hij is op de hoogte van onze omstandigheden, Hij weet wie ons iets heeft aangedaan, en Hij zal Zich op zijn tijd en manier met hen bezighouden.

Hoop in een gewelddadige wereld. Heiligen der laatste dagen moeten zich niet onder de doemdenkers begeven. Als we niet met een bepaalde voorzichtigheid over de problemen in de huidige samenleving praten, kunnen onze kinderen het idee krijgen dat de wereld niet deugt en dat niemand te vertrouwen is. We moeten een bepaalde balans in dat denkbeeld aanbrenge(n). Als we thuis met elkaar praten, moeten we de nadruk leggen op het feit dat we in de volheid der tijden leven, en dat de uitzonderlijkste gebeurtenissen ooit, nu in de wereld plaatsvinden – waaronder de verspreiding van het evangelie van vrede. We moeten ervoor zorgen dat onze kinderen verstandig en voorzichtig door het leven gaan; maar onze boodschap moet temidden van al het pessimisme hoopvol zijn. De apostel Paulus heeft gezegd dat ondanks alle zonde en goddeloosheid in de wereld, de vruchten van de Geest liefde, vreugde en vrede in ons leven kunnen voortbrengen (zie Galaten 5:22–23).

Naastenliefde in een gewelddadige wereld. Als volgelingen van de Heer Jezus Christus kunnen we de gevolgen van geweld bij ons thuis beperken. We kunnen het vermijden om onrechtvaardig over anderen te oordelen; dan zullen we de pijn vermijden die we hen zouden aandoen als we onjuiste informatie en geruchten over hen verspreiden. Ten tweede kunnen we iedere uiting van geweld bij ons thuis vermijden. En ten derde kunnen we mensen aangrijpen om zo mogelijk het lijden van anderen te verlichten – vooral het lijden van hen die het slachtoffer van overtredingen van het zesde gebod zijn geworden.

Als we anderen gaan veroordelen, kunnen we de neiging krijgen om de overtreder van het zesde gebod tot een verloren ziel te vervloeken. Alleen God kent echter de geest en het hart van zijn kinderen. Ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft met betrekking tot zelfmoord een aantal onderwerpen aangesneden die ook op andere overtredingen van het zesde gebod van toepassing zijn:

‘Ik denk dat het oordelen over zonden niet altijd zo eenvoudig is als sommigen onder ons weleens denken.

De Heer heeft gezegd: “Gij zult niet doodslaan.” Houdt dat in dat iedereen die doodt zal worden veroordeeld, ongeacht de omstandigheden? Ik ben van mening dat de Heer verschillen erkent op het gebied van bedoeling en omstandigheden.’⁵

Ouderling Ballard heeft ook aangegeven dat mentale, emotionele of lichamelijke problemen een rol in zelfmoord kunnen spelen die wij niet begrijpen. Ouderling Bruce R. McConkie van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft ons de volgende informatie gegeven: ‘Mensen die onder erg veel spanning gebukt gaan, kunnen hun zelfbeheersing verliezen en verstandelijk in de war raken, soms zelfs tot het punt dat ze niet meer voor hun daden verantwoordelijk zijn. Zulke mensen mogen niet veroordeeld worden als ze hun eigen leven hebben beëindigd. We mogen niet vergeten dat het oordeel aan de Heer is.’⁶

In gevallen van abortus of lichamelijke mishandeling kunnen dergelijke overwegingen ook van toepassing zijn. Het is onze taak om in alle gevallen zo barmhartig mogelijk te zijn, om het oordeel aan de Heer over te laten, en waar mogelijk liefdevol de helpende hand uit te steken. Soms moet onze hulp beperkt worden tot gebeden ten behoeve van de slachtoffers; deze gebeden zijn vaak de enige manier waarop we elkaars lasten kunnen dragen, ‘met de treurenden te treuren (...) en hen te vertroosten, die vertroosting nodig hebben’ (Mosiah 18:9). Maar we moeten zo mogelijk meewerken aan de herstelling van een dieper begrip van het leven en het doel ervan, ten behoeve van hen die zich in hun verdriet aan het leven onttrokken hebben.

ZIJN LEVENSBODSCHAP

Vanaf mijn jeugd heb ik al vaak gedacht hoe geruststellend het zou zijn om een speciale tekst te hebben die ik keer op keer kon gebruiken zonder dat de troost en de instructies die ervan uitgaan hun kracht verliezen. Maar er waren altijd zoveel goede teksten in de Schriften beschikbaar dat ik geen specifieke keus kon maken. De afgelopen jaren is er echter een bepaalde tekst steeds opnieuw in mijn gedachten gekomen. Jezus heeft

eenvoudigweg gezegd: 'Ik ben gekomen, opdat zij leven hebben en overvloed' (Johannes 10:10).

Voor mij omvatten die woorden een heleboel andere teksten, zoals: 'God, Die hun het leven heeft gegeven' (Alma 40:11); 'Ik ben de weg en de waarheid en het leven' (Johannes 14:6); 'Dit is Mijn werk en Mijn heerlijkheid - (...) het eeuwige leven (...) tot stand te brengen' (Mozes 1:39); en nog vele andere. Het woord *leven* lijkt wel een synoniem van de zending van de Heiland. Iedereen die met Hem in aanraking is gekomen, heeft vanaf die tijd een overvloediger leven gekend.

Toen aan Jezus werd gevraagd wat het grootste gebod is, antwoordde Hij door twee teksten met elkaar te combineren – Deuteronomium 6:5 en Leviticus 19:18:

'Gij zult de Here, uw God, liefhebben met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw verstand.

'Dit is het grote en eerste gebod.

'Het tweede, daaraan gelijk, is: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf.

'Aan deze twee geboden hangt de ganse wet en de profeten' (Matteüs 22:37–40).

In het kort zijn alle geboden van God, ook het zesde gebod, een onderdeel van deze twee beginselen – onze liefde voor God, en onze liefde voor onze naasten. Deze beginselen zijn de basis van naastenliefde, de reine liefde van Christus. Deze liefde is de kern van de evangelieboodschap.

Iemand die dit gaat begrijpen zal zeker ook begrijpen waarom het gebod 'Gij zult niet doodslaan' zo belangrijk is in onze omgang met onze naasten. Doden is het tegenovergestelde van de zending die de Heer zelf heeft aangekondigd: 'Ik ben gekomen, opdat zij leven hebben en overvloed' (Johannes 10:10).

Hoe kunnen we, als zijn discipelen, onze naasten minder bieden dan de liefde die dit overvloedige leven mogelijk maakt? □

NOTEN

1. *Leringen van de profeet Joseph Smith*, blz. 169.
2. Ouderling Boyd K. Packer van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: 'Tenzij er sprake is van vreselijke misdaden zoals incest of verkrachting, tenzij bevoegde medici aangeven dat het leven van de moeder gevaar loopt, tenzij een zwaar beschadigde foetus niet zal overleven, is abortus duidelijk een verbod. En zelfs in deze zeer uitzonderlijke gevallen is er veel ernstig gebed voor nodig om tot een juiste beslissing te komen' (*De Ster*, januari 1991, blz. 79).
3. *Leringen*, blz. 61.
4. *Leringen*, blz. 169.
5. *De Ster*, maart 1988, blz. 18.
6. *Mormon Doctrine*, tweede editie (1966), blz. 771.

De Heer zelf heeft aangekondigd: 'Ik ben gekomen, opdat zij leven hebben en overvloed' (Johannes 10:10).

LEID MIJ, HELP MIJ

Tiffany Lockyer

LINKS: FOTOGRAAF: WELDEN ANDERSEN

De zomervakantie was altijd een bijzondere tijd om geestelijk te groeien. Het leek wel of ik de Geest beter kon voelen als ik meer tijd had en niet naar school ging.

Maar deze zomer was anders. Ik had een vreemd, leeg gevoel, en ik was in de war. Ik had altijd gehoord dat onze hemelse Vader door middel van de Schriften met zijn kinderen communiceert. Ik zat met het Boek van Mormon in mijn handen op bed en begon te bidden: 'Vader in de hemel, ik dacht dat ik alles goed deed. Ik heb goede beslissingen genomen, dus ik voldoe aan de vereisten om de Heilige Geest voortdurend bij me te hebben. Toch voel ik me leeg van binnen. Vader, laat me alstublieft weten wat ik verkeerd heb gedaan.'

Toen sloeg ik mijn Schriften open een belande in Alma 37. Mijn gebed werd in vers 39 beantwoord. Alma spreekt hier over de liahona: 'En zie, het was vervaardigd om onze vaders de richting aan te wijzen, die zij in de wildernis moesten volgen. (...)

'Hoewel deze wonderen door kleine middelen werden bewerkt, toonden ze hun wonderbare werken. Waren zij traag en verzuimden zij hun geloof te oefenen en naarstig te zijn, dan hielden die wonderlijke werken op en maakten zij geen vooruitgang op hun tocht' (Alma 37:39, 41).

Het leek wel of er een stem tegen mij sprak. Onze hemelse Vader was helemaal

niet boos op mij. Hij wist dat de verlangens van mijn hart goed en zuiver waren. Maar ik was een beetje lui geworden in mijn pogingen om mijn spiritualiteit op peil te houden en mijn getuigenis sterk en groeiende te houden. Dit gebrek aan toewijding vertraagde mijn vooruitgang 'op [mijn] tocht'.

Omdat mijn schriftstudie niet erg doelgericht was, besloot ik om daar mee te beginnen. De Schriften zijn tenslotte onze hedendaagse liahona. Wat ben ik dankbaar dat onze hemelse Vader zoveel van ons houdt dat Hij door middel van de Schriften tot ons spreekt. □

Ik ontdekte mijn persoonlijke liahona.

Leden aangespoord meer met anderen over evangelie te spreken

President Monson (rechts) en president Cook in opperste stemming.

Foto: Jan Rechters

Meer dan drie uur lang ontvingen de leiders van de ringen, wijken en gemeenten uit Nederland en Vlaanderen op zaterdag 6 juni instructies van de algemene autoriteiten die voor de regionale conferentie naar Nederland waren gekomen. Verschillende actuele problemen werden tijdens deze vergadering in Rotterdam behandeld, maar de verkondiging van het evangelie door de leden kreeg de grootste aandacht. De priesterschapsleiders werden aangemoedigd om met meer mensen over het evangelie te praten – een boodschap die natuurlijk ook voor de andere leden geldt.

Ouderling Gene R. Cook, raadgever in het gebiedspresidium van Europa-West, complimenteerde de leden van de Vlaamse en Nederlandse ringen met het tempelwerk dat ze doen. De leden uit deze vier ringen verrichten samen zo'n 25 procent van de verordeningen in de Frankfurt-tempel. Daarnaast gaf president Cook aanwijzingen over vier onderwerpen:

Onderhoud de geboden nauwkeurig (zie Alma 37:13, 20; 57:21). Probeer de leer van de kerk

niet aan te passen, maar houd u aan de geboden zoals ze in de Schriften staan en door de profeten zijn uitgelegd. Helaas zijn er leden die menen dat ze in de vakantie niet naar de kerk hoeven te gaan en het avondmaal niet nodig hebben; ook zijn er leden die het niet zo nauw nemen met het woord van wijsheid, de wet van tiende, de sabbatheiliging, de wet van kuisheid of de wet van vasten. De Heer wil echter niet dat wij daar mee schipperen.

Eer het gezag van de priesterschapsdragers die zijn geroepen om u te leiden. De Heer heeft gezegd: 'En indien mijn volk zal luisteren naar mijn stem en naar de stem van mijn dienstknechten, die Ik heb aangewezen om mijn volk te leiden, zie, voorwaar zeg Ik u, dan zal het niet uit zijn plaats worden bewogen. Doch indien zij niet naar mijn stem zullen luisteren, noch naar de stem van deze mannen, die Ik heb aangewezen, zullen zij niet worden gezegend' (Leer en Verbonden 124:45-46).

Leden met problemen kunnen bij hun bisschop of gemeentepresident terecht, en eventueel bij hun ringpresident. Deze leiders heb-

ben het gezag en de sleutels daarvoor ontvangen. De leden moeten geen brieven over hun problemen aan het gebiedspresidium of het Eerste Presidium schrijven. Ook is het niet juist als ze regelmatig in een andere wijk of ring de kerkdiensten bezoeken dan in de wijk of gemeente waar ze bij horen. Gehoorzaamheid is een van de belangrijke beginselen die de Heiland heeft onderwezen.

Waak voor afvalligheid. Al te veel leden hebben zich laten beïnvloeden door de leerstellingen van mensen, in plaats van af te gaan op de openbaringen die de Heer via zijn profeten heeft gegeven. Wie zich inlaat met mensen die hun eigen uitleg aan het evangelie geven, loopt grote risico's. Dat geldt ook voor het bestuderen van publicaties van afvalligen, die in brochures en op het Internet te vinden zijn. We moeten alleen de reine leer bestuderen, die via de Schriften en levende profeten tot ons komt.

Bid voor het zendingswerk en bid om mensen te vinden die naar het evangelie willen luisteren. Dat diverse landen, onder meer in Oost-Europa, de afgelopen jaren hun deuren voor het zendingswerk hebben geopend, is ongetwijfeld te danken aan de gebeden van duizenden heiligen der laatste dagen. Zij wisten niet hoe het zou gebeuren, maar ze hadden geloof en hebben ervoor gebeden. Zouden niet meer mensen in België en Nederland hun hart openstellen voor het evangelie als de leden daar, in hun persoonlijke gebed en gezinsgebed, voor zouden bidden?

President Cook vertelde dat zijn gezin een aantal weken geleden had gebeden dat ze in contact zouden komen met mensen waarmee ze thuis over het evangelie zouden kunnen praten. Intussen hebben ze kennis gemaakt met drie mensen die belangstelling toonden, en een paar daarvan hebben ook al lessen van de zendingen gehad.

Ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen

De verzamelde priesterschapsleiders. Ouderling Ballard spreekt; Merryn Jongkees tolkt.

wees erop dat de boodschap van de herstelling alleen tot de wereld komt als de leden van de kerk anderen erover vertellen. Hij herinnerde ons ook aan de manier waarop we mensen in de kerk kunnen brengen: 'Bepaal in gebed een datum, binnen enkele maanden, waarop u met iemand zo ver zult zijn dat hij of zij door de zendingen kan worden onderwezen. Maak u geen zorgen als u nog geen naam in gedachte hebt – bid erover, en praat met allerlei mensen over de kerk en het evangelie.' Het gezin van ouderling Ballard heeft deze raad ook opgevolgd, en zo diverse mensen tot de kerk gebracht.

Ook hij waarschuwde voor de gevaren die ons in deze tijd bedreigen, zoals films, video's, tv-programma's en lectuur die onze geestelijke kracht vernietigen. We moeten ons thuis even goed als in de kerk aan de normen van het evangelie houden, zowel wat betreft de manier waarop we onze tijd besteden als wat betreft de wijze waarop we met onze gezinsleden omgaan. Als we dat doen, zullen we openstaan voor de Heilige Geest. 'Luister naar de stem van de

Heer,' zei ouderling Ballard, 'zodat Hij u door zijn Geest kan influisteren wat u moet doen – in het bijzonder de dingen die u alleen kunt doen.'

President Monson, eerste raadgever in het Eerste Presidium van de kerk, moedigde de leiders aan goed op de hoogte te blijven van het wel en wee van de leden voor wie ze verantwoordelijkheid dragen. Hij nodigde tevens uit tot zelfonderzoek: 'Kunt u nog ergens vooruitgang in maken? Neem u dan vandaag nog voor om daaraan te werken.'

Ook hij sprak over de grote taak die ons allen is opgedragen: het evangelie verkondigen. 'De enige mensen die ik ken die gelukkiger zijn dan bekeerlingen, zijn de leden die hen in Gods koninkrijk hebben gebracht,' zei president Monson. Zoals bij alles wat we doen, is het belangrijk dat we naar de Geest luisteren. Hij gaf een eigen ervaring als voorbeeld: 'Toen ik bisschop was, had ik meer dan tachtig weduwen in mijn wijk. In de loop van het jaar bezocht ik ze allemaal enkele keren. Op een zondagnmiddag had ik het gevoel dat ik een bepaalde zuster

De kerk in Rusland officieel erkend

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is door het ministerie van justitie van de Russische Federatie in Moskou officieel erkend. Het certificaat van registratie, dat op 14 mei werd ondertekend, stelt de kerk in de gelegenheid om door te gaan met humanitaire zorg en zendingswerk in het land, en met het verkrijgen van vergaderruimten voor de leden. Een aantal andere godsdienstige groeperingen, zoals de katholieke kerk, werden ook erkend.

'We zijn het ministerie van justitie en de andere Russische functionarissen dankbaar voor hun prompte reactie op ons verzoek om registratie', zei ouderling Jeffrey R. Holland, lid van het Quorum der Twaalf Apostelen en verantwoordelijk voor het werk van de kerk in Rusland.

'Er zijn al meer dan een eeuw leden van de kerk in Rusland', zei hij, en voegde daar aan toe dat de kerk al in 1991 door de voormalige Sovjet-Unie erkenning had ontvangen.

Deze goedkeuring verduidelijkt de positie van de kerk onder de wet die president Boris Jeltsin in 1997 uitvaardigde. In die wet stond dat alle godsdienstige groeperingen zich opnieuw moesten registreren, en er werden vragen gesteld over de invloed van bepaalde kerken die al in Rusland actief waren. De leiders van de kerk waren optimistisch over de toekomst van de kerk in Rusland op de lange termijn. 'We hebben de regering verzekerd van het feit dat de heiligen der laatste dagen in Rusland volgens de geloofsartikelen zullen leven en goede burgers zullen zijn, en zullen bijdragen tot een sterkere en levendige natie', legde ouderling Holland uit. ■

moest bezoeken. Ze was ziek – ik praatte met haar, gaf haar een zegen en liep daarna terug naar de hal van het flatgebouw waar ze woonde. Toen ik in de hal was gekomen, deed een dame die tegenover die zuster woonde de deur open. Ze zei: "Ik ben geen lid van uw kerk, maar ik heb wel gezien dat u mijn buur-

vrouw vaak hebt bezocht." Ze vroeg me binnen te komen. Het was een Grieks echtpaar; de man was ziek, en zei: "De leiders van onze kerk bezoeken ons nooit; we weten dat de mormonen goed voor elkaar zorgen. Willt u ons eens over uw geloof vertellen?"

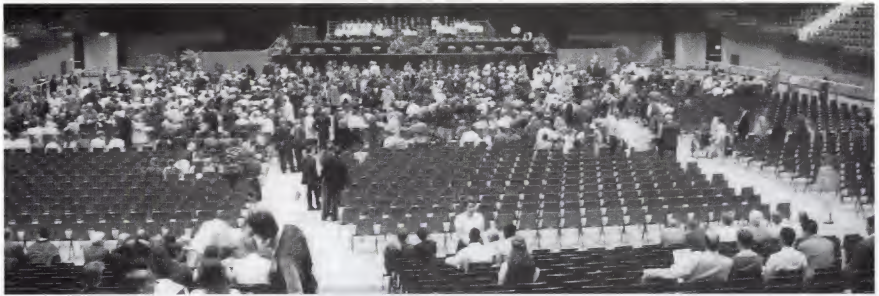
"Ik ging samen met de ringzendingen naar dat echtpaar terug, en we begonnen hen in het evangelie te onderwijzen. De man overleed korte tijd na mijn eerste bezoek, maar de vrouw bleef de lessen over het evangelie volgen, en ik mocht haar dopen. Die zuster heeft veel gedaan om het zendingswerk in Griekenland voor te bereiden: ze vertaalde de brochure over Joseph Smith in het Grieks, en heeft ertoe bijgedragen dat de zendelingen in Griekenland zijn toegelaten. Denkt u dat het toeval was dat ik die middag juist de zuster die tegenover haar woonde besloot te bezoeken?" De Heer kent het doen en laten van alle mensen, en zal ons gebruiken als middel om zijn doeleinden te bereiken – als wij naar de Geest luisteren. ■

Foto Frans Heijdemann

President Monson houdt een toespraak tijdens de regionale priesterschapsleidersvergadering in het kerkgebouw van de wijken Rotterdam 1 en Rotterdam-Capelle. Zijn tolk is Jack van Doodheusten (links).

Frans Heijdemann

Kerkleiders spreken over geloof en gebed in ons dagelijks leven

Bijna 3000 kerkleden en genodigden waren op zondag 7 juni met autobussen en eigen vervoermiddelen naar de Ahoy-hal in Rotterdam gekomen. Daar konden ze de geïnspireerde woorden horen van drie algemene autoriteiten en hun echtgenotes. Ook konden ze luisteren naar het getuigenis van zedingspresident Hoyt K. Brewster en naar de koorliederen die door leden uit de vier Nederlandstalige ringen werden gezongen. Bekwame tolken vertaalden de toespraken in het Nederlands en (via een hoofdtelefoonsysteem) in het Spaans en Portugees. Geloof, vasten en gebed waren thema's die dikwijls ter sprake werden gebracht. Verder werd gesproken over hoe we het evangelie in ons gezin kunnen naleven, en dat we tot onze naasten moeten getuigen van de herstelde kerk van Jezus Christus.

Geloof in het gebed

Ouderling Gene R. Cook, lid van het gebiedspresidium van Europa-West, vertelde over een gebeurtenis uit de tijd dat de pioniers van de kerk zich nog maar pas in de Salt Lake Valley hadden gevestigd. Het had al lang niet geregend, en de oogst dreigde te mislukken. De leden van een wijk hadden afgesproken op een zondag te vasten en om regen te bidden. Toen ze die zondagmorgen op weg gingen naar de kerk,

ging één meisje nog even naar huis terug; ze bracht een zak mee waar ze kennelijk gauw wat in had gestopt. Op het terrein bij het kerkgebouw vormden de leden een kring en baden ze om regen. Ze werden snel verhoord: al spoedig stroomde de regen neer. De meesten haastten zich naar binnen. Alleen de bisschop en het meisje bleven nog even buiten staan. Ze deed haar zak open en zei:

'Bisschop, zullen we samen onder de paraplu gaan?'

Dit meisje toonde groot geloof dat het gebed van de leden zou worden beantwoord. Hoe staat het met ons geloof? 'Waar u om bidt, zal u worden gegeven overeenkomstig de wil van de Heer', zei president Cook. 'Het antwoord kan "ja" of "nee" zijn, of misschien "later"'. Maar Hij zal altijd doen wat u tot zegen is.'

Zuster Cook sprak over het belang van de Schriften en van gebed in haar leven. 'Elke dag zonder ons dagelijkse gezinsgebed zou een verschrikkelijke dag zijn geweest.'

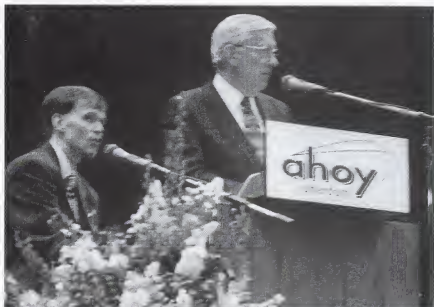
Zuster Ballard vertelde hoe het gebed haar had geholpen bij het overlijden van haar moeder, juist enkele weken voor de regionale conferentie. 'Ze was een geweldige vrouw', zei zuster Ballard. 'Ze heeft vijftien jaar bij ons thuis gewoond, en was daardoor een deel van ons gezinsleven geworden. Zes maanden geleden werd ze ziek. We dachten dat ze er, zoals zo vaak, wel bovenop zou

komen, maar deze keer scheen ze weinig vooruit te gaan. We zorgden voor haar en baden telkens dat ze beter zou worden. Toen bedacht ik dat we misschien baden voor iets dat niet wenselijk was.'

Op een avond knielde zuster Ballard neer in gebed, denkend aan de wijze raad: 'Vertrouw op de Here met uw ganse hart en steun op uw eigen inzicht niet. Ken Hem in al uw wegen, dan zal Hij uw paden recht maken' (Spreuken 3:5-6). Ze vertelde: 'Ik wist dat mijn hemelse Vader het beste wist wat goed voor mijn moeder was. Toen ik opstond wist ik dat zijn wil zou geschieden. De Heer gaf ons de tijd om aan het idee te wennen dat mijn moeder niet meer bij ons zou zijn. Hoe moeilijk het ook was om afscheid te nemen, we wisten dat ze zo had geleefd dat ze gelukkig was, en dat ze nu zou komen bij hen van wie ze hield.'

Tot de wereld getuigen

Ouderling M. Russell Ballard, als lid van het Quorum der Twaalf Apostelen een bijzondere getuige van de Heiland, besprak de noodzaak van de herstelling en gaf zijn getuigenis van de verschijning van de Vader en de Zoon aan Joseph Smith. Ook getuigde hij van het Boek van Mormon en de herstelling van het priesterschap. Hij zei: 'Broeders en zusters, óf de kerk is door Joseph Smith hersteld óf het is niet

Ouderling M. Russell Ballard tijdens zijn toespraak, die wordt vertolkt door Merryn Jongkees.

De slotspreker, president Monson. Hij wordt vertolkt door Jack van Oudheusden.

Foto: Netix - Stropgachburg

zo. Een tussenweg bestaat niet. Het is ons voorrecht te weten dat het waar is.' Als we dat weten, moeten we dan de mensen niet met al onze ijver vertellen dat de zaligmakende verordeningen binnen hun bereik liggen?

'Als apostel ben ik tot het inzicht gekomen hoe onmisbaar de verzoening door Gods Zoon voor ons is', zei ouderling Ballard. 'Hij was bereid om uw en mijn zonden op Zich te nemen, op voorwaarde van onze oprechte bekering. Hij verbrak de banden des doods; door Hem erva-

ren wij een opstanding en hebben wij hoop op het eeuwig leven. Hij heeft gezegd dat er geen grotere vreugde is dan wanneer een van de kinderen van zijn Vader het evangelie aanvaardt en de verordeningen ervan ontvangt. [...] Open uw hart, stel uw huis open, laat uw stem horen en verkondig de blijde boodschap van de herstelling.'

Zuster Monson uitte haar dankbaarheid voor haar man, voor haar getuigenis, voor haar voorouders uit Zweden, die ondanks de tegenwerking van anderen hun geloof toon-

den en hun getuigenis trouw bleven, en voor de zendingen die haar ouders en grootouders het evangelie hebben gebracht. Onlangs deed ze een interessante ontdekking: de grootvader van haar man was in Zweden op zending geweest, had regelmatig bij haar grootouders overnacht en met hen de Schriften bestudeerd. 'Het was een bijzondere ontdekking dat er al voor onze geboorte nauwe banden tussen onze families bestonden', zei zuster Monson.

Ons huis moet 'een huis van God' zijn

President Thomas S. Monson, eerste raadgever in het Eerste Presidium van de kerk, was de laatste spreker – boeiend zoals altijd, met zijn bekende gevoel voor humor, maar ook ernstig wanneer nodig. Hij vroeg de leden: 'Beseft u dat u zich bezighoudt met eeuwige beginsen? Weten uw vrienden waarom u gelooft en wat u gelooft?'

Hij sprak ook over president Hinkley, die op dat zelfde moment in Engeland was voor de inwijding van de Preston-tempel. 'Hij werkt zo hard dat we hem nauwelijks bij kunnen houden.' In het verleden was het bijzonder als de bouw van een nieuwe tempel bekend werd gemaakt, 'maar president Hinkley kondigt er vijf of zes tegelijk aan.'

Uit het inwijdingsgebed voor de

Leden van het koor tijdens het zingen van 'Dierbaar geloof'.

Foto: Netix - Stropgachburg

President Monson, president Cook en zuster Cook (van rechts naar links) nemen afscheid van de duizenden conferentiebezoekers.

Kirtland-tempel citeerde president Monson: 'Organiseert u, vervaardigt elk noodzakelijk voorwerp, en vestigt een huis, ja, een huis des gebeds, een huis van vasten, een huis des geloofs, een huis van wetenschap, een huis van heerlijkheid, een huis van God' (Leer en Verbonden 109:8). Wij dienen dat elk in ons eigen leven toe te passen.

Een huis des gebeds. De Heiland is, ook als het om bidden gaat, een groot voorbeeld. In de bergrede gaf Hij ons als voorbeeld van een gebed het onzevader (Matteüs 6:9-13). In de hof van Getsemane bad Hij: 'Mijn Vader, (...) uw wil geschiede!', en aan het kruis: 'Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen.'

Een huis van vasten. Als u vast, doe dat dan 'om uw stem in den hoge te doen horen' en geef uw vastengave 'voor de hongerige (...) en arme zwervelingen' (zie Jesaja 58:3-11). 'Een week geleden heb ik de leiders van het Rode Kruis toegesproken', vertelde president Monson. De kerk werkt regelmatig met het Rode Kruis samen om hulp te bieden in gebieden waar nood is. 'Ik zal ook nooit de hulp vergeten die de leden uit Nederland en België na de oorlog aan behoeftige mensen in Duitsland hebben geboden', zei president Monson.

Een huis des geloofs. Met geloof kunnen we veel bereiken. Een geweldig voorbeeld is president Hinkley. Ondanks zijn hoge leeftijd reist hij heel de wereld rond om de leden toe te spreken en om nieuwe tempels in te wijden.

Een huis van wetenschap. Bestudeer het woord van God. Leef de beginselen na die u hebt bestudeerd. Op studie van Gods woord en gebed kan bekering volgen, als het samengaat met het naleven van de evangeliebeginselen. Verwelkom hen die de stap zetten naar de doop van harte in de kerk! Laat ons huis ook een huis van orde en een huis van liefde zijn.

Met deze toespraak, gevolgd door het prachtige lied 'Uw Geest, o Heer' (lofzang 109), werd een gedenkwaardige conferentie besloten. ■

Frans Heijdemann

Concertkoor 'Moroni' maakt nieuwe plannen

De vijf concerten 'Geloof bij elke voetstap' die het Concertkoor 'Moroni' vorig jaar gaf, waren een uniek evenement. Sommige van de 1500 bezoekers vonden het zo geweldig, dat ze twee of zelfs drie maal kwamen luisteren. Geen wonder dat er van verschillende kanten werd gevraagd of er over enkele jaren nog eens zo'n grootschalig muziek-evenement zou kunnen komen. Intussen zijn de meeste leden van het koor bereid gevonden, in het jaar 2000 opnieuw aan een muziek-evenement voor alle Nederlands-talige ringen mee te werken.

Maar er gaat nog meer gebeuren: meer dan de helft van de koorleden wil ook in de tussenliggende tijd graag regelmatig samen zingen en nog een paar concerten verzorgen. Op het ogenblik worden er plannen gemaakt voor concerten rond Kerstmis 1998 (dus dit jaar nog!) en omstreeks Pasen 1999. Verder blijft een kleinere groep zangers onder de naam 'Con Amore' korte programma's van uiteenlopende aard verzorgen – niet alleen in de kerk, maar ook op andere plaatsen.

Het Concertkoor heeft nog plaats voor twee hoge sopranen en voor enkele tenoren, baritonen en bassen. Vooral broeders met zangtalent zijn dus welkom. Wie belangstelling heeft, kan contact opnemen met Joan Ahrens (telefoon 0487-54 26 48), Margriet Noot (0412-45 64 29), Sonja Gout (0598-32 73 63), Timothy Stekinger (026-323 05 20) of Frans Heijdemann (0546-86 59 84) (wie vanuit België belt: de eerste 0 vervangen door 00 31). ■

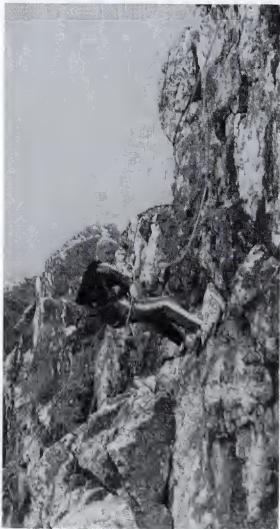

Foto: Mike Beulke

Tussen hemel en aarde... een spannend moment

Foto: Mike van der Waard

'Abseilen' - Zo gaat 't goed!

Jeugd in hoger sferen

'Hartstikke leuk', 'cool', 'tof', 'gaaf': dat waren zo een paar van de reacties op de jeugdconferentie voor 14- tot 18-jarigen uit de ringen Antwerpen en Apeldoorn, van 21 t/m 23 mei in Oberreifenberg (Duitsland). Hoogtepunten waren de bezoeken aan de naburige Frankfurt-tempel, een leuke dansavond en het abseilen vanaf de Esbacher Klippen. Twee hogeraadsleden die als begeleiders meegingen, beschrijven hun ervaringen.

Met één ring is een jeugdconferentie leuk, met twee ringen is het leuker, spannender, interessanter: vanwege de kennismaking met onbekende leeftijdgenoten. De voorbereidingen voor de conferentie rond Hemelvaartsdag begonnen al vorig jaar in oktober. Er deden 95 jongeren aan mee, vergezeld door 40 ouders en jeugdleiders.

Op donderdag en vrijdagmorgen gingen de jongemannen en jongevrouwen in verschillende groepen naar de tempel in Friedrichsdorf om daar de doop voor de doden te verrichten. Het was voor allen een bijzonder opbouwende ervaring. De tempelpresident bedankte hen voor hun inzet bij dit werk.

De donderdag werd verder grotendeels besteed aan gezellige sportieve activiteiten, waarbij het weer

Foto: Mike van der Waard

Wattenstaal-hockey was bij iedereen in trek.

gelukkig meewerkte. Er werd midgetgolf gespeeld en we gingen zwemmen in het Seedammbad te Bad Homburg, waar we van allerlei (natte) attracties genoten. Sommigen gingen ook wandelen in het prachtige Kurpark.

Na een goede maaltijd was er een haardvuuravond, waarbij het thema van de jeugdconferentie, 'Pioniers in de toekomst', uitgebreid ter sprake kwam. We konden luisteren naar een lid van het tempelpresidium en zijn vrouw. President Robinson sprak over zijn zending in Nederland, vlak na de Tweede wereldoorlog.

De offeringsgezindheid en de mededeelzaamheid van de toenmalige leden jegens de zendingen hadden diepe indruk op hem gemaakt. Die leden waren toen ware pioniers. Broeder Robinson zei dat de jeugd nu nog net zo pionier is, en dat zij de leiders van de toekomst zullen zijn. Zuster Robinson verhaalt hoe haar voorouders uit Zwitserland door Brigham Young bekeerd zijn en hoeveel offers zij zich hebben getroost: een groot voorbeeld van geloof.

Op vrijdag gingen we naar de Esbacher Klippen, waar de grasvelden en een langgerekte rotsformatie met een hoogte van zo'n 15 meter hoogte uitnodigden tot een zeskamp. Het hoogtepunt was ongetwijfeld het 'abseilen': vanaf de steile bergwand via touwen naar beneden klimmen

en glijden onder deskundige leiding. Voor velen een spannende ervaring. Ook voetbal en wattenstaaf-hockey waren populair. Na het avondeten was er een dansavond in Mexicaanse stijl. De dansvloer was bijna de hele avond vol, en de sfeer was zo goed dat de leiding besloot deze activiteit met ruim een uur te verlengen.

Op zaterdag, de laatste dag, stonden we allemaal vroeg op om in de bossen bij de jeugdherberg een getuigenisvergadering te houden, om half acht in de ochtend. Veel jongeren getuigden van hun indrukken bij het tempelwerk, het plezier tijdens deze conferentie en de vreugde om meer jongeren te ontmoeten die ook lid van de kerk zijn, zodat je weet dat je niet alleen staat. De Geest was voelbaar, en velen waren ontroerd. Daarna werd onze 'tijdcapsule' begraven, een plastic doos met brieven waarin iedereen had geschreven wat hij of zij dacht in twee jaar te bereiken. Over twee jaar zouden we deze 'schat' moeten opgraven om te kijken hoe onze vooruitgang in die tijd is geweest. Tot slot bezochten we de Kubacher Kristallhöhle: een grote onderaardse grot met glinsterende kristallen, die nog niet zo lang geleden is ontdekt voor publiek is opengesteld.

Iedereen vond dat deze conferentie bijzonder goed is verlopen. We moesten wel eens improviseren, maar daar leer je van. Wanklanken waren er niet: alle deelnemers hielden zich aan de normen, de sfeer was bijzonder plezierig, er was geen egoïsme te bespeuren – integendeel: er zijn nieuwe vriendschappen gesloten en oude zijn geïntensiveerd, iedereen deed zijn best om het ook voor de anderen leuk te maken. Geweldig, om met zo'n groep bij elkaar te zijn. Graag tot de volgende keer! ■

*Harry van de Sande en
Fred Brandenburg*

En engel van God, gestalte gegeven door Stiaan van Gijzel, geeft de goede raad om niet naar Madame Zeldas (Christ'1 Deplee) te gaan.

Jeugdwerkkinderen mijden Madame Zeldas

Afgelopen april waren velen getuigen van een oergezellige jeugdwerkactiviteit georganiseerd door het jeugdwerk van Antwerpen 1. Het was het bekende 'spel des levens', maar deze keer gegoten in miniatuurvorm voor de kinderen.

De recreatiezaal en een deel van de kapel werden in een ochtend omgetoverd in een heel gezellig marktplein waar de kinderen zich op verschillende manieren konden vermaken. Bij binnenkomst kregen ze allemaal zakgeld mee, want u en ik weten dat het leven veel geld kost. Op het plein konden ze kiezen tussen naar school gaan, of naar het gokpaleis, muziekinstrumenten maken of naar de waarzegster; naar de snoepwinkel of naar het café aan de overkant; spelletjes spelen of naar de zondagsschool; ze konden een tempelaanbeveling bij de bisschop aanvragen om een tempelhuwelijk te kunnen sluiten in de tempel ernaast; en ze konden de beentjes eens goed laten bewegen onder leiding van een enthousiaste sportleraar en *last but not least* was er de mogelijkheid tot dienstbetoon.

Er was een engel van God aanwezig, maar ook de duivel was er. Terwijl Satan probeerde de kinderen aan te moedigen hun geld te verdubbelen in het gokpaleis, hun toekomst te laten voorspellen bij Madame Zeldas of sigaretten te gaan halen in het café probeerde de engel de kinderen

terug te brengen op het goede spoor en ze aan te moedigen vooral naar de zondagsschool te gaan en andere goede dingen te kiezen. De bisschop moest een enkeling tot bekering roepen, en gelukkig betoonde ze bereouw.

Aan het eind van de middag was de snoepwinkel leeg, maar bijna alle sigaretten, bier- en wijnflessen stonden nog op de toog; de dame van het gokpaleis was bijna geen stuiver rijker geworden terwijl de bisschop een enorme hoop tiende had ontvangen. Zowel de zondagsschoolleerders als de schooljuffrouw hadden een schorre stem van het vele lesgeven, terwijl Madame Zeldas haar stem graag weer wilde oefenen omdat ze alleen in het begin van de middag klandizie had gehad. Een aantal instrumentjes waren klaar voor gebruik en ook op het gebied van sport en spel waren de kinderen nuttig bezig geweest.

Veel kinderen hadden zich aangemeld voor een zending en anderen waren een tempelhuwelijk aangegaan. Verschillende delen van de kerk glommen en blonken omdat de bereidwillige handjes van de kinderen de mogelijkheid tot dienstbetoon te baat hadden genomen. U begrijpt wel dat ieder kind zich op de juiste manier had voorbereid om het celestiale koninkrijk binnen te kunnen gaan. Wat kunnen we toch veel van onze kinderen leren! ■

DE KINDERSTER

VOOR DE KINDEREN VAN DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • SEPTEMBER 1998

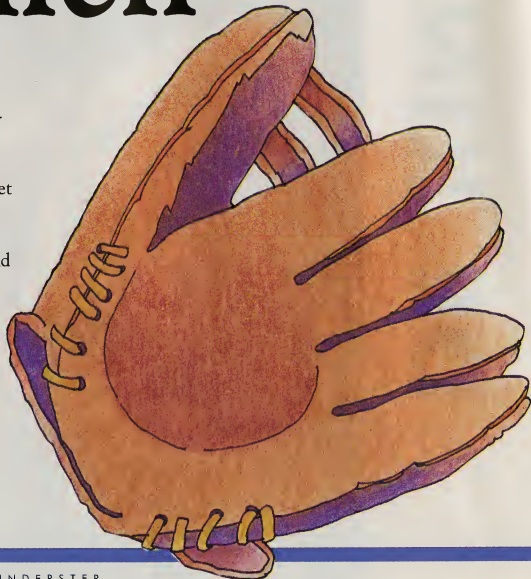
Laat de bal niet vallen

President Gordon B. Hinckley

Ik wil jullie een verhaal over honkbal vertellen. Het verhaal speelt zich af tijdens de wereldkampioenschappen van 1912. De laatste wedstrijd werd gespeeld, en het was 1-1. De Boston Red Sox waren aan slag. De New York Giants stonden in het veld. Een slagman van Boston sloeg de bal hoog de lucht in. Twee spelers van New York renden eropaf. Fred Snodgrass riep dat hij de bal zou vangen. Hij stond recht onder de bal. De bal viel in zijn handschoen – glipte weg en viel op de grond! De brullende menigte op de tribunes kon het niet geloven. Hij had al honderden hoge ballen gevangen. Maar nu, op dit belangrijke moment, had hij de bal laten vallen. De Boston Red Sox wonnen het kampioenschap.

Snodgrass speelde nog negen jaar lang uitstekend honkbal. Maar na die ene fout werd hij altijd herkend als de man 'die de bal liet vallen'.

In 1929 werd er in Pasadena (Californië) een wedstrijd American football gehouden. De speler Roy Riegels had de bal te pakken gekregen en rende bijna het hele veld over. Maar wel de verkeerde kant op. Hij werd door een speler van zijn eigen team onderuitgehaald zodat hij geen punten voor de andere partij zou scoren. Hij was even zijn richtingsgevoel kwijt. Door zijn vergissing verloor zijn team de wedstrijd. Hij was een geweldige speler, maar vanaf dat moment noemde iedereen hem de man die de verkeerde kant opliep.

In deze voorbeelden werd er tijdens een wedstrijd een vergissing gemaakt. De honkbalspeler dacht dat hij de bal wel even zou vangen. Maar de bal glipte uit zijn handschoen en viel op de grond. Het andere team won de wedstrijd. De football-speler was zo blij dat hij de bal te pakken had gekregen dat hij per ongeluk de verkeerde kant oprende. Ook zijn team verloor de wedstrijd.

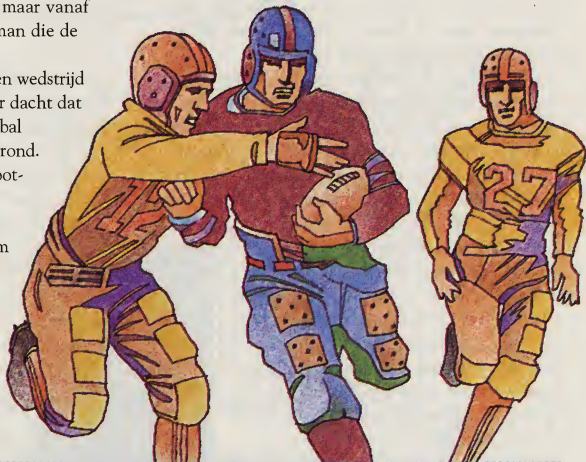
Zulke vergissingen gebeuren niet alleen tijdens sportwedstrijden. Ze gebeuren ook in ons dagelijks leven. In de wereld zijn er veel verleidingen. Satan is slim en sluw. We mogen de bal niet laten vallen. We mogen ook niet

de verkeerde kant op rennen. De goede weg is makkelijk te vinden. We moeten alleen niet vergeten wat er van ons als kinderen van God verwacht wordt.

Soms struikelen we weleens. Ik dank de Heer dat we ons kunnen bekeren en vergeving kunnen ontvangen. De Heer heeft gezegd dat we, als we de bal laten vallen, of als we een fout maken, ons kunnen bekeren, en Hij onze zonden zal vergeven en ze niet meer zal gedenken.

Als we allemaal ons best doen, zullen we een veel betere wereld hebben, en zal iedereen veel gelukkiger zijn. □

Aangepast overgenomen uit een toespraak tijdens de algemene oktoberconferentie 1994.

JONA EN DE BEWONERS VAN NINEVE

Vivian Paulsen

De profeet Jona leefde vlak voordat de tien stammen naar Babel werden afgevoerd. Er staat maar een klein deel van het verhaal van Jona in het Oude Testament. Maar uit dat deel kunnen we leren dat de Heer iedereen vergeeft die zich bekeert.

De Heer stuurde Jona naar Nineve, een stad ten oosten van Israël, om tegen de slechte bewoners te zeggen dat ze vernietigd zouden worden als ze zich niet zouden bekeren. Jona wilde niet naar die slechte stad toe. Hij dacht dat de mensen toch niet naar hem zouden luisteren. Dus ging hij met een boot mee die naar het westen ging, weg van Israël en Nineve.

Er kwam een verschrikkelijke storm, en de boot werd heen en weer geslingerd. De zeelieden riepen de profeet die lag te slapen en vroegen of hij God wilde vragen om hen te redden. Omdat Jona wist dat de storm door hem was gekomen, zei hij: 'Neemt mij op en werpt mij in de zee, en de zee zal ophouden tegen u te woeden' (Jona 1:12).

Eerst wilden ze dat niet, maar op 't laatst deden ze toch wat Jona had gezegd.

Ze wierpen hem in de zee. 'En de Here beschikte een grote vis om Jona in te slokken; en Jona was in het ingewand van de vis drie dagen en drie nachten' (Jona 1:17).

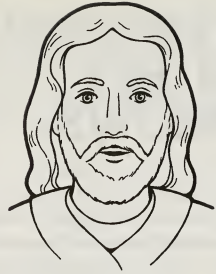
Toen hij in de vis zat, bad Jona tot de Heer. Hij wist dat hij niet had geluisterd, en hij vroeg of de Heer hem wilde vergeven. De Heer verhoorde zijn gebed en de vis 'spuwde Jona uit op het droge' (Jona 2:10). De Heer zei weer tegen de profeet dat hij naar Nineve moest gaan om het evangelie te prediken.

Jona luisterde, en hij was verbaasd dat de bewoners van Nineve naar hem luisterden toen hij zei dat de Heer niet blij met hen was en dat ze vernietigd zouden worden als ze zich niet zouden bekeren. Ze bekeerden zich en de Heer schonk hun vergiffenis. De profeet en het volk hadden de verzoening van Jezus Christus nodig om bij hun hemelse Vader terug te keren. Deze gave wordt aan iedereen gegeven, dus wij kunnen ons ook van onze fouten bekeren. □

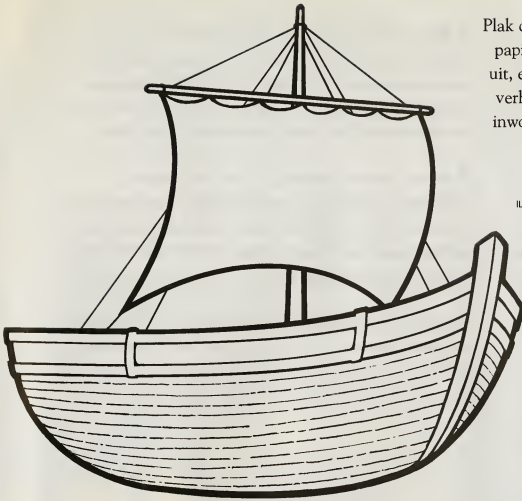

Plak de figuurtjes op stevig papier, kleur ze, knip ze uit, en gebruik ze om het verhaal van Jona en de inwoners van Nineve te vertellen.

ILLUSTRATOR: BETH WHITTAKER

De Heiland

Jona

De inwoners van Nineve

VRIENDEN IN HET NIEUWS

ILLUSTRATOR: DENISE KIRBY

1 Natalia Salas (11 jaar) uit Buenos Aires (Argentinië) helpt haar moeder afwassen en voor de baby zorgen. Ze is blij dat ze mee mocht toen president Gordon B. Hinckley in Buenos Aires kwam spreken. Ze had een goed gevoel toen ze naar hem luisterde.

2 Mahonri Abinadi Contreras Cruz (8 jaar) uit San Benito (Guatemala) helpt graag zijn vrienden. Hij bidt voor hen en voor het gezin, en hij weet dat de Heilige Geest hem helpt om de goede weg te kiezen.

3 Melisa Wajchman (11 jaar) uit Mendoza (Argentinië) wil later graag op zending en vertelt haar vriendinnen op school over de kerk. Vorig jaar heeft ze het Boek van Mormon en het Hulpboek voor de gezinsavond aan haar leerkrachten gegeven.

4 Ronny Schaarschmidt (11 jaar) uit Potsdam (Duitsland) helpt zijn jongere broertje vaak met zijn huiswerk. Hij probeert altijd te onthouden dat Jezus heeft gezegd dat we van elkaar moeten houden. Hij houdt ook veel van zingen.

5 Sally Schmidt (8 jaar) uit Potsdam (Duitsland) heeft veel vriendinnen. Ze zorgt er altijd voor dat nieuwe leerlingen op school zich thuisvoelen, en ze helpt graag met het verzorgen van kleine kinderen.

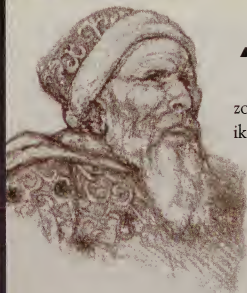
6 Johannes Richter (9 jaar) uit Potsdam (Duitsland) heeft zes oudere zussen. Hij helpt zijn ouders en de burens graag in de tuin. Hij heeft pas geleden nog een oudere dame geholpen door haar tuin om te spitten. Hij moest hard werken, maar het gaf hem een goed gevoel.

7 Jean-François Fontaine (10 jaar) uit Lorient (Frankrijk) sluit overal vriendschap. Hij gaat graag met zijn vriend Guillaume zwemmen. Jean-François helpt graag anderen, en hij vraagt altijd of hij kan helpen als er activiteiten in de kerk zijn.

8 Vanesa Chavez (11 jaar) uit Buenos Aires (Argentinië) houdt van tekenen, plakken en knippen. Haar lievelingstekst is Alma 37:37; ze heeft die tekst uit haar hoofd geleerd. Vanesa probeert om een goed voorbeeld voor haar vriendinnen op school te zijn.

9 Jorge Isaac Peña Lara (10 jaar) uit San Benito (Guatemala) bidt iedere dag als hij 's morgens opstaat en als hij 's avonds naar bed gaat. Hij probeert het voorbeeld van de Heiland na te volgen door niet boos op anderen te worden. ☼

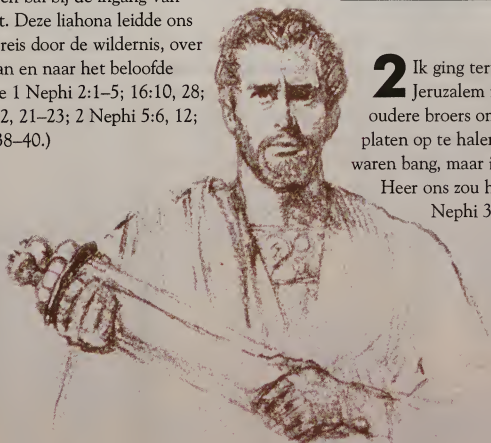

1 In opdracht van de Heer verliet ik Jeruzalem met mijn vrouw en vier zonen en vluchtte de wildernis in. Toen ik op een ochtend wakker werd, lag er een koperen bal bij de ingang van mijn tent. Deze liahona leidde ons op onze reis door de wildernis, over de oceaan en naar het beloofde land. (Zie 1 Nephi 2:1-5; 16:10, 28; 18:2, 8, 12, 21-23; 2 Nephi 5:6, 12; Alma 37:38-40.)

WIE BIJ

EEN QUIZ OVER HET

2 Ik ging terug naar Jeruzalem met mijn drie oudere broers om de koperen platen op te halen. Mijn broers waren bang, maar ik wist dat de Heer ons zou helpen. (Zie 1 Nephi 3:1-7, 9; 4:6-38.)

3 Toen ik 15 jaar was, werd ik door de Heer bezocht. Ik werd generaal van het Nephitische leger totdat de mensen zo slecht werden dat ik niet meer met hen wilde optrekken. Ik heb een verslag op de grote platen van Nephi geschreven van alles wat ik heb gezien en gehoord. (Zie Woorden van Mormon 1:3; Mormon 1:1, 15; 2:1-2; 3:11.)

4 Na de dood van mijn vader werd ik koning. Vanaf een hoge toren heb ik mijn laatste toespraak gehouden, zodat iedereen de woorden van de Heer kon horen. (Zie Omni 1:23; Mosiah 1:9-10; 2:1, 6-7.)

5 Ik gaf leiding aan tweeduizend jongemannen in de oorlog tegen de Lamaniëten. We wonnen de strijd, en niet een van de jongemannen kwam om. (Zie Alma 56:1-5, 49-56.)

EN IK?

BOEK VAN MORMON

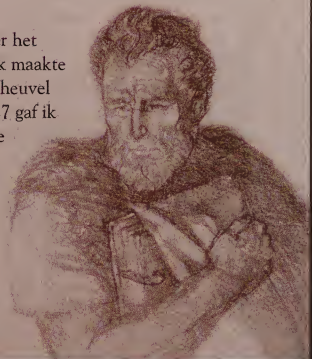
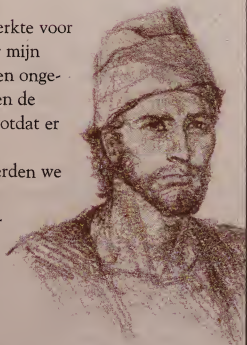
6 Ik stond op een muur en vertelde de mensen over de tekens van de geboorte en dood van Christus. De slechte Nephieten geloofden mij niet, en ze probeerden me te doden, maar dat lukte ze niet. (Zie Helaman 13:1-4; 16:1-2.)

7 Mijn broer en ik, en onze familie en vrienden hadden geen last van de spraakverwarring bij de toren van Babel. We moesten schepen bouwen om over de oceaan te varen. Ik zag de vinger van God die de stenen aanraakte om ons onderweg licht te geven. Toen zag ik Jezus Christus en Hij vertelde me belangrijke waarheden. (Zie Ether 1:33-42; 2:6, 16-25; 3.)

8 Ik leidde een groep mannen uit Zarahemla naar het land Lehi-Nephi. Ik moest bij koning Limhi komen. Hij liet me 24 gouden platen zien. Ik nam ze mee naar koning Mosiah, die ze voor me vertaalde. (Zie Mosiah 7:1-3, 7-9; 8:6-9, 13-14; 28:10-13.)

9 Mijn vader werkte voor de Heer, maar mijn vrienden en ik waren ongelovig. We vervolgden de leden van de kerk totdat er een engel aan ons verscheen. Toen werden we zendingen; en we predikten het evangelie aan veel mensen. (Zie Mosiah 26:15-17; 27:8-17, 32-37.)

10 Ik kreeg van mijn vader het verslag van ons volk. Ik maakte de platen af en verborg ze in de heuvel Cumorah. Op 22 september 1827 gaf ik de platen aan Joseph Smith. (Zie Woorden van Mormon 1:1; Mormon 6:6; 8:13-14; Geschiedenis van Joseph Smith 1:30, 33-34, 59.)

De naastenliefde

Jackie Johansen

Het volgende verhaal is waar gebeurd. Toen ik acht jaar werd, wilde ik graag een feestje geven. Mijn ouders vonden dat goed, en een week voor mijn verjaardag nam ik de uitnodigingen mee naar school.

In de schoolbus moest ik maar steeds aan Alice* denken. Ik hoopte dat ze die dag niet op school zou zijn. Dan konden mijn ouders er niets van zeggen dat ik haar niet had uitgenodigd. Alice was een beetje anders dan de andere meisjes, en ze was heel stil. Ze speelde in de pauze altijd alleen, en ik geloof niet dat ze vriendinnen had. Ik had dus eigenlijk geen reden om haar uit te nodigen.

Toen ik op school kwam, was Alice er helaas wel. Ik deelde de uitnodigingen uit en iedereen was blij.

Op de dag van mijn feestje vroegen mijn ouders: 'Komt Alice ook?' Wat was ik verbaasd! Ik dacht dat ze niet eens wisten wie Alice was.

'Ik weet niet of ze wel komt', zei ik. Mijn vader zei dat we wel even langs haar huis zouden rijden om het te vragen. Mijn vader is een erg aardige man, maar ook erg streng. Als hij iets zegt dan gebeurt het ook.

De moeder van Alice deed open en mijn vader vertelde haar waarom we langskwamen. 'Nee, ze komt niet', zei haar moeder. 'Ze heeft ook geen cadeautje voor uw dochter. Mijn man is werkeloos en (. . .)'

Mijn vader zei dat hij het begreep, 'we zouden het

van mijn vader

toch leuk vinden als ze kwam. Het geeft niet als ze geen cadeautje bij zich heeft.'

Geen cadeautje, dacht ik. Wat is dat nou voor feestje? Maar ik zei niets en glimlachte.

Toen we weer in de auto zaten, zei mijn vader dat hij mij naar huis zou brengen en dan met Alice een cadeautje voor me zou gaan kopen.

Dat valt toch wel weer mee! dacht ik.

Ik weet niet meer wat voor cadeautjes ik op die verjaardag heb gekregen, maar ik weet wel dat Alice heel veel lachte; ze was best een leuke meid. Toen het tijd was om haar naar huis te brengen, ging ik voorin zitten, en zij achterin. Ik draaide me om om iets tegen haar te zeggen, en toen zag ik naast haar een prachtige pop liggen. Ik wist meteen dat mijn vader die pop voor haar gekocht had. Ik had het gevoel dat mijn hart die dag wel twee keer zo groot werd.

Mijn vader is geen professor. Hij heeft nooit iets uitgevonden, en hij heeft ook nooit zieke mensen genezen. Maar die dag heeft hij iets heel belangrijks gedaan – hij toonde naastenliefde voor een meisje. En aan een ander meisje liet hij zien wat het betekent om christelijk te zijn. □

* De naam is veranderd.

G E B E D

Sydney Reynolds

'Indien echter iemand van u in wijsheid te kort schiet, dan bidde hij God daarom, die aan allen geeft, eenvoudigweg en zonder verwijf; en zij zal hem gegeven worden' (Jakobus 1:5).

Als je het antwoord op een vraag wilt weten, aan wie moet je dat dan vragen? Als je je pijn hebt gedaan, wie komt je dan helpen?

Als je verdrietig bent, wie zal je dan troosten? In de Schriften lezen we over mannen, vrouwen en kinderen die tot hun hemelse Vader gingen bidden als ze vragen hadden of hulp of troost nodig hadden.

Joseph Smith was 14 jaar toen hij wilde weten van welke kerk hij lid moest worden. Hij ging op een ochtend naar het bos bij zijn huis om te bidden (zie Geschiedenis van Joseph Smith 1:15–20).

Mozes had vragen over alle scheppingen van God. Hij stelde er 'op een zeer hoge berg' vragen over (zie Mozes 1:1, 30).

Enos was naar het bos gegaan om te jagen toen hij merkte wat hij nodig had om vergeving van zijn zonden te ontvangen. Enos 'riep [de Heer] aan in krachtig gebed' (zie Enos 1).

Daniël ging iedere dag bidden, maar in de wet stond dat mensen die gingen bidden in de leeuwenkuil gegooid zouden worden (zie Daniël 6).

Ester ging vasten en bidden voordat ze naar de koning ging om over haar volk te praten (zie Ester 4–5).

Al deze mensen hebben om hulp gebeden. Zij geloofden dat hun hemelse Vader hen altijd en overal kon horen. In de Schriften staat dat onze hemelse Vader hun gebeden hoorde en beantwoordde.

Toen hij Jezus had horen bidden, zei een van zijn discipelen: 'Here, leer ons bidden' (Lucas 11:1). Jezus leerde hun het 'Onze Vader' (zie Matteüs 6:9–13; Lucas 11:2–4). Dit gebed is een voorbeeld dat wij kunnen gebruiken. Jezus beloofde zijn discipelen dat hun gebeden beantwoord zouden worden. Hij zei: 'Bidt en u

zal gegeven worden; zoekt en gij zult vinden; klopt en u zal opengedaan worden' (Matteüs 7:7).

Niet zoals onze hemelse Vader naar de gebeden van de mensen in de Schriften luisterde, hoort Hij ook onze gebeden. Hij beantwoordt ze op een manier die goed voor ons is.

Instructies

Kleur de plaat op bladzijde 13 per nummer:

1=huidskleur, 2=rood, 3=zwart, 4=roze, 5=blauw, 6=paars, 7=groen, 8=lichtgroen, 9=geel, 10=lichtblauw, 11=bruin.

Ideeën voor de participatieperiode

1. *Vertel het verhaal van het eerste visioen van Joseph Smith (zie Geschiedenis van Joseph Smith 1:15–20; Joseph Smith en het eerste visioen', Jeugdwerk 5, blz. 1–6). Vertel hoe Joseph Smith in Jakobus 1:5 las dat onze hemelse Vader de gebeden van zijn kinderen beantwoordt (zie Geschiedenis van Joseph Smith 1:11). Vertel de kinderen dat een van de eerste beginselen die zendelingen met onderzoekers bespreken het feit is dat ook zij antwoord op hun gebeden kunnen krijgen. Zing het derde couplet van 'Op een mooie lentedag' (De Kinderster, april 1995, blz. 13).*

2. *Lees het onzevader in Matteüs 6:9–13. Leg uit dat het een voorbeeld is van de manier waarop we kunnen bidden. Help de kinderen de beginselen in Matteüs 6:5–8, 14–15 begrijpen. Geef uw eigen getuigenis van de belangrijkheid van het gebed.*

3. *Geef ieder kind een vel papier dat in vier gelijke vakken is verdeeld. Schrijf bovenaan het vak linksboven: 'Onze Vader in de hemel', bovenaan het vak rechtsboven: 'Ik dank u . . .', bovenaan het vak linksonder: 'Zegen alstublieft . . .', en bovenaan het vak rechtsonder: 'In de naam van Jezus Christus. Amen.' Laat ze in de desbetreffende vakken een tekening maken van iets waar ze dankbaar voor zijn, en iets waar ze de zegen van de Heer voor willen vragen. (U kunt deze activiteit ook op het bord doen.) □*

**IK KAN ALTIJD EN
OVERAL TOT ONZE HEMELSE
VADER BIDDEN.**

ILLUSTRATOR: SHERI WINN BOYER DODD; DE HOF VAN GEZINSWAARDE BEPAALD: OPHENHEEL N DE KANT VAN HET WETSEL BEBESCHOUWEN; HET WAKEN, OEGEN EN HET VERSTREKEN VAN HET
 PREDICATIEGEBIED: GREG K. COHEN; HET GEBED: IN GEBED EN KORTES BEBESCHOUWEN; ROBERT T. BAKER; HET GEBED: IN GEBED EN KORTES BEBESCHOUWEN; DE KONING VOOR DEEL.

VERHAAL

PETERS NAAMPLAATJE

Patricia Warnock

ILLUSTRATOR: ELISE BLACK

Vanavond zouden de zendingen bij Peter thuis komen eten. Peter vond het altijd leuk als er mensen op bezoek kwamen. Zijn moeder had beloofd dat hij naast de zendingen mocht zitten.

Aan tafel was Peter een beetje verlegen. Hij wist niet wat hij moest zeggen. Hij wilde later ook zending worden, dus hij keek en luisterde goed. Hij wilde onthouden hoe de zendingen zich gedroegen. Hij keek naar hun gepoetste schoenen, witte overhemden, en stropdassen. Toen zag hij iets op hun overhemd zitten. 'Wat is dat?' vroeg hij, en hij wees naar het overhemd van ouderling Snow.

'Dat is mijn naamplaatje', zei ouderling Snow.

'Ouderling Snow', las Peter. 'De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.' Hij vroeg: 'Hebben alle zendingen naamplaatjes?'

'Ik denk het wel', zei ouderling Millburn. 'Iedereen moet kunnen zien dat wij zendingen van de kerk zijn.'

'Ik doe altijd mijn naamplaatje op', zei ouderling Snow. 'Ik wil dat iedereen kan zien dat ik in Jezus Christus geloof.'

Toen de zendingen weg waren, zei Peter tegen zijn moeder: 'Ik ga

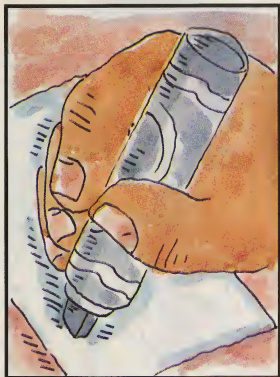
ook een naamplaatje maken. Ik wil er een dragen zodat de mensen kunnen zien dat ik in Jezus Christus geloof.'

Peter knipte een rechthoek uit een vel papier en schreef er heel voorzichtig zijn naam op. Onder zijn naam schreef hij: 'De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.'

Hij maakte er een speld aan vast en speldde het bordje op zijn trui. Hij keek in de spiegel om te zien hoe het eruit zag.

Toen hij de volgende ochtend wakker werd, dacht hij meteen aan zijn naamplaatje. Hij kleeftde zich snel aan en speldde het plaatje op.

Toen zijn moeder boodschappen ging doen, ging Peter mee. Hij liep rond en hoopte dat iemand zijn naamplaatje zou zien. Toen ze terug naar de auto liepen, begon het te regenen. Hij duwde het winkelwagentje snel naar de auto en hielp zijn moeder alle boodschappen in de auto leggen voordat alles nat werd.

'Je bent zo'n geweldige hulp,' zei zijn moeder en ze gaf hem een kus op zijn wang.

Thuis hielp hij zijn moeder de boodschappen uitladen. Toen hij bukte, zag hij dat zijn naamplaatje nat en gescheurd was. Door de regen waren de woorden helemaal doorgelopen. *Ik heb een beter naamplaatje nodig*, dacht hij.

Die middag knipte hij een rechte hoek uit een plastic deksel. Hij schreef zijn naam en de naam van de kerk er met een merkstift op, zodat de woorden er niet meer af konden spoelen. Hij maakte er weer een speld aan, en speldde het op zijn trui. Hij had weer een naamplaatje. Hij liet het aan zijn vader zien en zei: 'Ik draag mijn naamplaatje graag, net als de zendelingen.'

Peter ging het aan zijn oudere zus laten zien. Ze zat haar huiswerk te maken en keek niet erg blij.

'Wat is er aan de hand?' vroeg hij, en hij dacht even niet aan zijn naamplaatje.

'Ik heb veel te veel huiswerk,' zei ze, 'en het is mijn beurt om af te wassen.' Ze ging weer snel met haar huiswerk verder.

Peter bleef even naar haar staan kijken. 'Ik was wel voor je af.'

Zijn zus keek verbaasd.

'Mijn huiswerk is al af,' zei hij. 'Ik heb er wel tijd voor.'

Ze sloeg haar arm om hem heen en zei: 'Je bent een geweldige broer!'

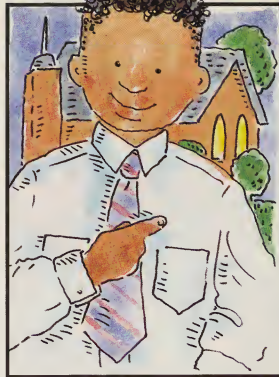
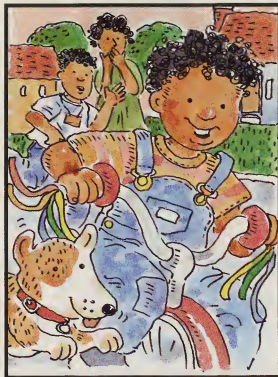
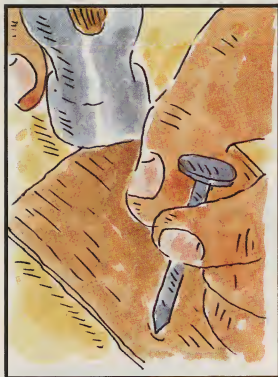
Peter deed de afwas, maar zijn trui werd nat en vies. Hij deed hem uit en gooid hem in de was.

Toen hij zich de volgende ochtend aankleedde, dacht hij weer aan zijn naamplaatje en rende naar de wasmand. Zijn moeder had de trui al gewassen. Ze stopte hem net in de droger. 'Wacht', riep hij, en hij pakte zijn trui uit de stapel. Het naamplaatje viel op de grond, helemaal kromgetrokken. Peter kreeg het niet meer recht. Hij gooid het weg. *Ik moet iets beters verzinnen*, zei hij tegen zichzelf.

In de garage zocht hij naar een dun latje hout. Hij vond er een dat precies goed was. Hij ging weer naar binnen en verfdde het. Met een kwastje schreef hij de letters erop. Met een hamer en een spijker sloeg hij er twee gaatjes in. Hij maakte er een touwtje aan vast zodat hij het naamplaatje om zijn nek kon hangen. Als hij zijn trui zou uittrekken, zou het naamplaatje om zijn nek blijven hangen en niet kwijtraken of kapot gaan. Peter liet het aan zijn ouders zien. 'Knop gedaan', zeiden ze allebei.

Peter wilde het aan zijn beste vriend Maarten laten zien. Hij ging naar buiten en keek of hij zijn buurjongetje Maarten in de tuin zag. Van de andere kant kwam er een jongetje op een fietsje aanrijden. Hij lachte. Zijn hond liep naast hem en blafte. Het was Jantje van om de hoek.

Zijn moeder rende achter hem aan en riep boos: 'Stop! Je gaat veel te ver!' Maar Jantje hoorde

haar niet. Peter rende achter hem aan, pakte het fietsje beet, en draaide hem om. Hij liep met Jantje en zijn hond terug naar zijn moeder.

'Dank je wel', zei ze. 'Hij had wel op de weg terecht kunnen komen en zich pijn kunnen doen. Je bent een geweldige buurman!'

Peter zwaaide en ging weer op zoek naar Maarten. Hij wilde zijn naamplaatje beetpakken en stond meteen stil. Het was weg! *Het is vast gevallen toen ik achter Jantje aanrende*, dacht hij. Eindelijk vond hij het, maar het touwtje was gebroken en het bordje lag in stukjes. Het fietsje was er vast overheen gereden. Peter liep naar huis en legde de stukjes op tafel. 'Jantje is over mijn naamplaatje heen gereden', zei hij boos tegen zijn moeder. Toen zei hij met een zucht: 'Maar dat heeft hij vast per ongeluk gedaan.'

Een paar minuten later hoorde Peter zijn vader thuiskomen. Hij

rende naar hem toe en vertelde over het naamplaatje.

'Weet je,' zei zijn vader, 'niet alle zendingen dragen naamplaatjes. Toen ik op zending was, hadden we helemaal geen naamplaatjes.'

Peter was verbaasd. 'Hoe wisten de mensen dan dat je in Jezus Christus geloofde?'

'Dat vertelden we hun', zei vader. 'En we probeerden het aan ze te laten zien door ons voorbeeld.'

Die avond ging Peter met zijn ouders naar het ringgebouw omdat een van zijn vriendjes gedoopt werd. Tijdens de doopdienst sprak een van de sprekers over Jezus Christus. 'Als we proberen te leven zoals Hij,' zei de man, 'zullen de mensen weten dat we in Hem geloven.'

Toen ze naar huis reden dacht Peter daar over na. Toen hij aan de woorden van zijn vader dacht, wist hij opeens wat hij kon doen.

'Mam! Pap!' riep hij opgewonden. 'Er is een naamplaatje dat ik niet kwijt kan raken en dat niet

kapot kan gaan – een onzichtbaar naamplaatje! Als ik heel erg mijn best doe om net als Jezus Christus te leven, laat ik de mensen zien dat ik in Hem geloof. Het is net of ik een onzichtbaar naamplaatje draag!'

Zijn vader glimlachte. 'Je hebt gelijk, jongen.'

Zijn moeder sloeg haar arm om Peter heen en zei: 'Ik heb je onzichtbare naamplaatje al gezien.'

'O ja?' vroeg Peter, en hij keek naar zijn trui.

'Ja hoor', zei zijn moeder. 'Iedere keer dat je aardig bent geweest en iemand hebt geholpen – toen je bijvoorbeeld voor je zus hebt afgewassen, en toen je Jantje hebt geholpen. Je naamplaatje was er toen al.'

Peter keek weer naar beneden. Hij zag geen onzichtbaar naamplaatje, maar zijn moeder had het wel gezien. Hij hoopte dat andere mensen het ook zouden zien, omdat iedereen mocht weten dat hij in Jezus Christus geloofde. □

Aanvullende ideeën voor de participatieperiode, september 1998

De volgende aanvullende ideeën voor de participatieperiode zijn een aanvulling op de ideeën voor de participatieperiode in *De Kinderster* van september 1998 die jeugdverkleidsters kunnen gebruiken. Zie 'Gebed' op blz. 12-13 voor de les, de instructies en de activiteit die bij deze ideeën horen.

1. Om de kinderen Jakobus 1:5 uit het hoofd te laten leren, kunt u vijf kinderen vragen om voorwerpen te laten zien die een gedeelte van de tekst voorstellen: 'Indien echt iemand van u in wijsheid te kort schiet, [groot vraagteken] / dan bidde hij God daarom, [plaat van iemand die bidt] / die aan allen geeft, eenvoudigweg [twee uitgestrekte handen of een plaat van het Christusbeeld] / en zonder verwijf [plaatje van een beschuldigende vinger die is doorgestreept]; en zij zal hem gegeven worden [een cadeautje, met *wijsheid* erop geschreven]'. Gebruik de voorwerpen om de kinderen de tekst te laten opzeggen; verwijder de voorwerpen vervolgens één voor één, terwijl zij de tekst opzeggen.

2. Vertel het verhaal van Daniël en onderstreep dat hij van het belang van het gebed op de hoogte was (zie Daniël 6). Gebruik platen uit de mediathek. Maak kaartjes met daarop situaties geschreven die van de kinderen moed vereisen om verleidingen te weerstaan en het goede te kiezen (bijvoorbeeld: nieuwe kinderen plagen, snoep in een winkel pakken zonder het te betalen, slechte taal gebruiken, afkijken op school, of iemands speelgoed stukmaken). Vraag een paar kinderen om een situatie uit te kiezen en te vertellen wat een hedendaagse Daniël zou doen.

3. Leg uit dat Mozes veel kracht en wijsheid ontving toen hij de Heer aanriep (zie Mozes 1). Hij zag de wereld en de scheppingen van God. Schrijf de volgende categorieën op het bord:

BOMEN, BLOEMEN, DIEREN, VOGELS, WATER. Laat de kinderen woorden opnoemen die in iedere categorie passen; schrijf ze op het bord. Behandel zoveel mogelijk categorieën binnen de beschikbare tijd. Laat het belangrijkste zien dat Mozes zag, door een spiegel te laten zien en uit te leggen dat hij een ieder van ons zag. De reden dat God de aarde heeft geschapen staat in Mozes 1:39 omschreven. Lees en bespreek dat vers met de kinderen. Zing 'Mijn hemelse Vader is goed voor mij' (*Kinderliedjes*, blz. 16).

4. Verzamel de volgende voorwerpen en stop ze in een grote zak: (1) een pijl en boog en een naamkaartje - ENOS; (2) een woordstrook - WOORDEN VAN MIJN VADER; (3) een plaatje van een grote gele zon; (4) een zwart of donkerblauw vel papier met een maan en sterren; (5) een woordstrook - ZONDEN ZIJN VERGEVEN; (6) een plaat van Christus; (7) een naamkaartje - NEPHI; (8) een naamkaartje - LAMANIIET; (9) een plaat van de gouden platen of een exemplaar van het Boek van Mormon. Vraag de kinderen 'Waarom zou iemand voor lange tijd bidden?' Vertel hun dat u negen helpers nodig hebt om een van de langste gebeden in de Schriften te behandelen. Laat iedere helper een van de voorwerpen uit de zak halen; laat hen dan aan de kant gaan staan. Leg uit dat de helpers het verhaal uit de Schriften helpen verduidelijken. Zeg tegen de helpers dat zij 'op het toneel' moeten komen als zij horen dat hun voorwerp wordt genoemd. Lees Enos 1:1-16. Het uiteindelijke tafereel is dat Enos door zijn geloof in Christus vergeving ontving, dat hij voor zowel de Nephieten als de Lamanieten bad, en dat de verslagen bewaard bleven.

5. Vraag een volwassene om het verhaal van het volk van Limhi te vertellen (zie Mosiah 21-22) en een ander-

re volwassene om het verhaal van het volk van Alma te vertellen (zie Mosiah 24). Verdeel het jeugdwerk in twee groepen en laat iedere verteller zijn of haar verhaal aan een van de twee groepen vertellen. Vraag de verteller om de nadruk te leggen op het feit dat hoewel de mensen oprecht in gebed gingen, het toch nog wel even duurde voordat hun gebeden verhoord werden. Kies een panel met 'specialisten' (ongeveer drie uit iedere groep) om voorin de vergadering te zitten. Schrijf 'Het volk van Limhi' en 'Het volk van Alma' op het bord. Deel een aantal willekeurige aanwijzingen uit die u van te voren hebt voorbereid. Voor Limhi: (1) vocht tegen de Lamanieten en verloor drie keer; (2) riep God aan; (3) de Heer verzachtte het hart van de Lamanieten om hun leed te verzachten; (4) Ammon vertelde over het evangelie; (5) Gideon zei tegen de koning dat hij de soldaten wijn moest geven; (6) de mensen vluchtten via een geheim weg. Voor Alma: (1) het volk riep God aan; (2) iedereen die bad, werd met de dood bedreigd; (3) de mensen baden in hun hart; (4) de Heer verlichtte hun last; (5) een goddeloze priester van koning Noah heerste over het volk; (6) de Heer waarschuwde het volk om zich voor te bereiden, en zorgde ervoor dat de soldaten in slaap vielen. Laat de kinderen de aanwijzingen voorlezen, en laat het panel beslissen op welk verhaal de aanwijzing van toepassing is. Plaats de aanwijzingen in de juiste kolom op het bord. Sommige aanwijzingen zijn op beide verhalen van toepassing, die kunt u in het midden plaatsen. Besluit met de vraag hoe zij de beginselen in deze verhalen in hun leven kunnen toepassen.

6. Voor aanvullende informatie over het gebed verwijzen wij u naar: 'De wind van de Heer', *De Kinderster*, maart 1998, blz. 16; 'Kies de goede weg door studie en gebed', *De Kinderster*, juni 1997, blz. 8-9; 'Bid vaak', *De Kinderster*, maart 1997, blz. 2-3; 'Ik bid voor anderen', *De Kinderster*, augustus 1996, blz. 14-15. ■

De leden van de gemeente Heerenveen.

Gemeente Heerenveen: jong, maar volwassen

Een stukje geschiedenis

Vele jaren kende de provincie Friesland twee gemeenten van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Niet zo verwonderlijk overigens, omdat de eerste dopelingen zich in Friesland lieten dopen. Deze twee gemeenten bevonden zich in de plaatsen Harlingen en Leeuwarden.

Ook Friesland had echter te lijden onder de emigratie naar 'het beloofde land'. In combinatie met de verminderde aanwas had dit tot gevolg dat de gemeente Harlingen bij de gemeente Leeuwarden gevoegd werd. Hoewel dit voor de leden van de gemeente Harlingen sneu was, bleken onze leiders achteraf een goede beslissing genomen te hebben.

Door de krachten te bundelen in de overgebleven gemeente begon het ledental gestaag te groeien. Het aantal groeide zelfs zo dat besloten werd een tweede gemeente in Friesland te openen. Ook nu weer blijkt dat de kerkelijke leiders geïnspireerd worden tot goede keuzes. Niet de gemeente Harlingen werd heropend, maar de nieuwe gemeente Heerenveen werd geopend. Veel van de huidige leden van de gemeente Heerenveen woonden namelijk al in

de omgeving van deze stad. Door de geografische ligging van beide gemeenten kon Friesland nu ook verdeeld worden in een Noordwestelijk en Zuidoostelijk deel.

Waren dit misschien wel de praktische overwegingen, het inspirerende vinden we terug in de huidige tijd. Zowel de gemeente Heerenveen als de gemeente Leeuwarden zijn gezegend met een gestage groei van het aantal leden, waarbij beide gemeenten gezamenlijk en afzonderlijk diverse activiteiten organiseren.

De gemeente Heerenveen

Nog maar enkele jaren jong heeft de gemeente Heerenveen zich al een vaste plaats verworven binnen de ring Apeldoorn. Onder de bezielende leiding van het gemeentepresidium, gesteund door alle hulporganisaties, gonst het van de activiteiten.

De diensten en vergaderingen worden gehouden in een grote bovenetage in de binnenstad. Nog geen tien minuten lopen van het trein- en busstation en gelegen aan een grote parkeerplaats. In deze kerkelijke ruimte is alles aanwezig: een grote hal, een stoeltjeslift voor de ouderen en/of gehandicapten, een

toilettruimte met invalidentoilet, een keuken met ontvangstruimte, vijf leslokalen, een kapel en een kantoor voor de gemeentepresident. Een aantal van deze ruimte kan vergroot of verkleind worden d.m.v. schuifwanden, daardoor is er b.v. ruimte genoeg te maken voor gezamenlijke maaltijden of bonte avonden.

Overigens zijn er best wat wensen; door het platte dak is het zomers erg warm en airconditioning zou welkom zijn. Overigens is de groei van de gemeente zodanig (qua aantal en klasindeling) dat samenvoegen noodzakelijk is (bv. geen aparte klassen bij JM en JV). Op dat gebied begint Heerenveen dus langzaam uit z'n jasje te groeien.

Het quorum en het zendingswerk

Naast de taak van huisonderwijzer zijn de leden van het ouderlingquorum ook bij allerlei andere activiteiten betrokken. Een van de belangrijkste daarvan is de steun aan de voltijdzendingen bij het bezoeken van onderzoekers en dopelingen. Maar ook activiteiten voor de gemeente worden door dit quorum georganiseerd. Zo staan dit jaar de organisatie van de jaarlijkse gemeentepicknick en een tempelreis

Hel jeugdwerk.

De jongemannen en jongevrouwen.

voor de gemeente gepland. Voorts is het quorum verantwoordelijk voor de vervoersregeling naar o.a. vergaderingen en conferenties.

De quorumleden denken echter ook aan zichzelf. Minder serieuze zaken zoals *carten* en *paintball* worden afgewisseld met serieuze zaken zoals haardvuuravonden. De belangrijkste taak van het quorum blijft echter 'De leden te bezoeken'.

De zustershulpvereniging

Ook de zusters zien het als hun belangrijkste taak om hun medezusters te bezoeken. Er gaat geen week in de maand voorbij of er rijdt wel weer een auto over Friesland's wegen gevuld met twee zusters die op huisbezoek gaan. Van Heerenveen tot Koudum, van Drachten tot Joure, van Heeg tot de Triemen in weer en wind op pad namens de Heer. Ook de, voor de broeders zo beruchte, woensdagavonden worden gebruikt voor de maandelijkse ZHV-avonden vol verrassende activiteiten. Terwijl de broeders die avond verveeld naar weer een voetbalwedstrijd zitten te kijken hebben de zusters een opbouwende en leerzame avond.

De JM/JV en het jeugdwerk

Condor heet de scoutinggroep van de gemeente Heerenveen. Veel activiteiten voor de jongemannen zijn toegespitst op de dagelijks prak-

tijk van leven en overleven door middel van de scoutingactiviteiten. Ook de jongevrouwen delen in deze ervaring, maar kennen natuurlijk ook hun eigen activiteiten. Niet ongenoemd mag blijven de inmiddels beroemde slumberparty's ten huize van de JV-presidente.

Opvallend in onze gemeente is het groot aantal activiteiten die de JM/JV gezamenlijk organiseren. De diversiteit is ook groot; melige video-avonden, interessante haardvuuravonden en vermoeiende hikes en/of speurtochten wisselen elkaar af. De omgeving van Heerenveen met de bossen (Oranjewoud) en de meren (waar niet in Friesland) lenen zich uitstekend voor 'leuke' dingen buiten de deur. Een van de hoogtepunten voor het jeugdwerk vindt buiten plaats. Met de zeilboot van een van de leden wordt een tocht gemaakt. Dat is een gebeurtenis waar de kinderen nog lang over praten.

(On)volwassenheid

Ja, Heerenveen kent ook zijn bleempjes; leden, die minder actief zijn als we zouden willen of die het niet altijd eens zijn met genomen beslissingen. Dingen, die we graag willen doen, maar waarvoor de (financiële) middelen ontbreken. Vergaderingen, die niet door iedereen bezocht worden, omdat er altijd wel iemand 'iets anders' te doen heeft.

Maar in plaats van een negatief aspect kunnen we dit beter beschouwen als een uitdaging binnen een volwassen gemeente. Het werk van de Heer blijft doorgaan ook al kent een gemeente dit soort uitdagingen. En dat is een grote kracht van deze gemeente, de wijze waarop hiermee wordt omgegaan. Er is geen sprake van pionieren in een nog te ontwikkelen gebied. Er is sprake van een gezonde, jonge, maar volwassen gemeente, die het evangelie wil uitdragen in haar 'zendingsgebied'.

Avondmaalsdienst

Rond de vijftig personen bezoeken elke week de avondmaalsdienst in de gemeente Heerenveen. Men is hier in de gelukkige omstandigheid dat de leden goede sprekers zijn. Het kost het gemeentepresidium niet veel moeite om de sprekerslijst voor deze diensten te vullen. Het gebeurt nog wel eens dat het lid van de hoge raad, die komt spreken in de gemeente, niet de volle tijd krijgt die hem was toegemeten. Natuurlijk hoort dat niet zo, maar het geeft wel het enthousiasme van de overige sprekers weer. De avondmaalsdienst staat ook regelmatig in het teken van een bijzondere gelegenheid of een bijzonder thema. Naast de christelijke feestdagen wordt er uiteraard stilgestaan bij de bijzondere dagen voor de ZHV, AP en jeugd-

werk. Ook worden hulporganisaties of leden gevraagd om de toespraken toe te spitsen op een bepaald thema. Zo kan het gebeuren dat, als u onze gemeente bezoekt, de hele avondmaalsdienst in het teken van zendingswerk, het huisonderwijs of de familiegeschiedenis staat.

Na een conferentie is het mogelijk dat u de sprekers hoort spreken of hun getuigenis hoort geven over de gevoelens en gedachten die zij bij of over de conferentie hebben.

Bijzondere gemeente

Wat is er zo bijzonder aan de gemeente Heerenveen als al het bovenstaande onder de noemer 'normaal' of 'dat doen we allemaal' valt. Wat er echter ook georganiseerd wordt: volleybaltrainingen op de vrijdagavond, kerstviering op kerstavond, bonte avond door de JM/JV, zomerpicknick in Oranjewoud, tempelreis enz. Ook al kan niet iedereen overal aan meedoen, er is altijd ruim voldoende belangstelling om de activiteiten te (blijven) organiseren. Het positieve effect van het organiseren van deze activiteiten is dat ook niet-leden en minder-actieve leden in aanraking komen of opnieuw kennis maken met de kerk van onze Heiland. Hoewel deze tijd bekend staat als een tijd van individualisering blijkt voor veel mensen 'samen iets doen' toch van grotere betekenis als ze soms zelf willen erkennen.

Dat samen iets doen is een motto dat op Heerenveen zeker van toepassing is. Eerst *samen* een nieuwe gemeente bouwen, *samen* een plaatsje vinden in de ring. Dan *samen* werken om de band tussen de leden te verstevigen, *samen* huisonderwijs/huisbezoek doen, *samen* de vergaderen bezoeken. Nu *samen* het evangelie uitdragen door woord en gebaar.

Gelukkig is de gemeente Heerenveen niet veel anders dan vele andere gemeenten of wijken van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. De saamhorigheid maakt deze jonge gemeente zo volwassen en dat is bijzonder! ■

President Hinckley bezoekt de leden in Ohio en New York

In april heeft president Hinckley op een leidersbijeenkomst van de National Association for the Advancement of Colored People (NAACP) in Salt Lake City gesproken. Hij heeft in Columbus (Ohio) en in Madison Square Garden in New York City tot de leden van de kerk gesproken. Ook heeft hij een onderscheiding voor dienstbetoon ontvangen. Op de eerste zondag van mei heeft hij de leden in Ogden (Utah) toegesproken.

Leidersbijeenkomst van de NAACP

Toen hij op 24 april in Salt Lake City tot 250 leiders en medewerkers van de NAACP uit de Verenigde Staten, Hawaï, Japan en Korea sprak, zei president Hinckley: 'Tijdens mijn leven ben ik met veel verschillende mensen van verschillende rassen in aanraking gekomen, mensen uit Azië, Afrika, Europa en Polynesië, mensen van hoge en lage stand, zowel goede als slechte. De wereld is mijn leefomgeving en de mensen zijn, ongeacht hun stand, mijn vrienden en bureu. Ik bedoel alle mensen die binnen het bereik van de opdracht van de Heer vallen. Hij heeft gezegd: "Gij zult de Here, uw God,

liefhebben met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw verstand. Dit is het grote en eerste gebod. Het tweede, daaraan gelijk, is: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf" (Matteüs 22:37-39).'

Nadat hij over de vele problemen in de samenleving had gesproken, zei president Hinckley: 'Het zwarte gezin is een geweldig instituut in dit land. Het heeft veel aan onze cultuur en aan de kracht van ons volk bijgedragen. Maar in veel tevel gevallen – dat geldt voor alle rassen – missen gezinnen leiding in het gezin, de leiding van een goede, toegewijde vader die naast een bekwame, lieve moeder staat. Zij hebben samen de taak om de kinderen behoorlijk op te voeden, zachtmoedig te disciplineren en hen met een gebed in het hart te begeleiden. God heeft het gezin als de basis van de samenleving ingesteld. Hij heeft nooit de bedoeling gehad om kinderen te laten verweken die door een alleenstaande, vaak arme moeder opgevoed moeten worden. Hij heeft gezegd dat de vader als een pilaar van kracht in het huisgezin aanwezig moet zijn.'

Een ander onderwerp waar president Hinckley over sprak, was de behoefte aan het gezinsgebed. 'Een

vader die met zijn vrouw en kinderen neerknielt, zal wonderen voor hen verrichten’, zei hij. ‘Het feit dat we voor een hogere macht neerknielen, geeft aan dat we erkennen dat we hulp nodig hebben. Als we de Heer in de tegenwoordigheid van elkaar bedanken voor het leven, onze gezondheid, kracht en ons gezin heeft dat een geweldige heilzaam effect. Als we ten overstaan van God de armen en behoeftigen gedenken, heeft dat een onvermijdelijke invloed op de kinderen. Het leidt tot onzelfzuchtigheid, tot bezorgdheid voor anderen, tot een verlangen om anderen op te bouwen en tot zegen te zijn.’

President Hinckley ontving aan het eind van zijn toespraak een staande ovatie. Ook krijg hij een ovatie toen hij een onderscheiding voor voortreffelijk dienstbetoon van de NAACP kreeg uitgereikt.

Columbus (Ohio)

Tijdens zijn toespraak tot zeven-duizend leden die op zaterdag 25 april in Columbus (Ohio) bijeenvergaderd waren, zei president Hinckley dat de Heer ‘heel veel van ons verwacht, geliefde broeders en zusters. Dat is al zo vanaf de herstelling van de kerk. Vandaag hier in Ohio moet ik aan Kirtland denken dat hier niet zover vandaan ligt, en aan de enorme eisen die er aan de leden in die tijd gesteld werden. Het schiftingsproces dat in Kirtland plaatsvond, voornamelijk over financiële zaken, had een enorme invloed op de leden. Zij die trouw waren, bleven getrouw aan de profeet Joseph Smith, de anderen vielen van de kerk af. Dat proces heeft zich vanaf die tijd onafgebroken voortgezet, en zal zich verder voortzetten. De hoge verwachtingen die aan zijn volk gesteld worden, zullen nooit afnemen.’

Een groot deel van zijn toespraak was aan de relaties binnen het gezin gewijd. President Hinckley zei: ‘Er is veel onvriendelijkheid, bitterheid, ja, zelfs haat in de gezinnen waar te nemen. Daar worden we dagelijks

mee geconfronteerd. Dit is een dag van bekering als u en ik onze taak als huwelijkspartner, vader, ouder of kind onder ogen zien. Het gezin is door God ingesteld. Het is de basis van de samenleving. Alles hangt er vanaf. Als het gezin uiteenvalt, zal de samenleving uiteenvallen. Daar twijfel ik geen moment aan. De kerk heeft hoge verwachtingen van u in uw gezinsrelaties.’

President Hinckley besloot zijn toespraak met de aankondiging van de bouw van een kleine tempel in Columbus (Ohio).

New York City

President Hinckley herinnerde de twintigduizend aanwezigen in Madison Square Garden in New York City op zondag 26 april aan de ‘hoge verwachtingen’ die de kerk aan de leden stelt, vooral op het gebied van het opbouwen van sterke gezinnen door middel van geloof en gebed.

Hij legde ook de nadruk op hedendaagse openbaring en zei: ‘Christenen in het algemeen, maar ook onze joodse en islamitische broeders en zusters, vereren de oude profeten die door middel van de Heilige Geest openbaringen aan het volk gaven. Het tijdperk waarin zij spraken was minder gecompliceerd. De samenleving was relatief eenvoudig georganiseerd. Als er toen behoefte aan openbaring was, is er dan in dit uiterst ingewikkelde en moeilijke tijdperk geen grotere behoefte aan openbaring? Als God vroeger tot Abraham sprak, zal Hij dan niet in deze bedeling tot profe-

ten spreken? Wij geloven in hedendaagse openbaring, en ik sta vandaag voor u en getuig nederig – maar wel overtuigd – dat we er in deze tijd, in het leiden van deze kerk, wel degelijk mee gezegend zijn. God heeft ons niet verlaten, en dat zal Hij ook niet doen als wij zijn geboden onderhouden.’

De toespraak van president Hinckley werd in elf talen vertaald en tegelijkertijd via de radio uitgezonden. Voordat de conferentie begon, sprak hij met de pers, zakenlieden en internationale diplomaten, waaronder de Noord-Koreaanse ambassadeur Li Hyong Chol, die zijn dank uitsprak voor de hulp die de kerk aan zijn behoeftige land heeft gegeven. Er wonen ongeveer twintigduizend leden in het stadsgebied van New York. Er waren ook mensen aanwezig die vanuit Massachusetts en North Carolina naar de conferentie waren gekomen. ‘Voor mij was het belangrijk om zoveel heiligen der laatste dagen bij elkaar te zien’, zei Scott Lefoll uit Hartford (Connecticut). ‘De geest was absoluut overweldigend.’

Anthea Pierre uit Brooklyn, die oorspronkelijk uit het Caribisch gebied komt, en zich vier jaar geleden heeft laten dopen, zei: ‘Ik vond het zo fijn dat de profeet hier was. Nu konden we persoonlijk van zijn geest proeven. Daardoor krijg ik het geloof dat de beginselen en leerstellingen die we leren, en de boodschappen die hij ons geeft, waar zijn. Ze zijn van God afkomstig, en hij is een profeet van God.’ ■

Tentoonstelling schept een nieuwe band met Missouri

Toen ouderling Hugh W. Pinnock van de Zeventig en de gouverneur van Missouri Mel Carnahan het lint doorknipten om de tentoonstelling 'Ter herinnering aan de mormonen in Missouri' te openen, gingen kerkleden en inwoners en leiders uit Missouri vriendschappelijk met elkaar om. De opening vond op 24 april plaats in de ronde zaal van het capitol in Jefferson City.

De hartelijke ontvangst van gouverneur Carnahan stond in schril contrast met de manier waarop de heiligen ongeveer 160 jaar geleden werden behandeld, met als hoogtepunt het bevel van gouverneur Lilburn W. Boggs in 1838 dat alle mormonen uit de staat moesten worden verdreven of moesten worden uitgeroeid.

In zijn openingsstoespraak ten overstaan van de 1.200 aanwezigen verwelkomde hij de leden van de kerk in Missouri: 'Ouderling Pinnock, we begripen dat we de geschiedenis niet ongedaan kunnen maken, maar we kunnen nu al het mogelijke doen. Vorig jaar mei waren we in de gelukkige omstandigheid om u en een afvaardiging van uw kerk te verwelkomen ter gelegenheid van de prachtige tempel in St. Louis. Vandaag verwelkomen wij u in de officiële zetel van het staatsbestuur, het capitol van Missouri. U en al uw vrienden, alle leden van uw kerk, zijn nu van harte welkom.'

Ouderling Pinnock sprak over de relatie tussen de kerk en Missouri

sinds 1838, en noemde veel gebeurtenissen uit de kerkgeschiedenis in die staat. Hij haalde aan dat het bevel uit 1838 om alle mormonen uit te roeien officieel pas in 1976 door gouverneur Christopher S. Bond is ingetrokken. Ouderling Pinnock zei verder: 'Maar op z'n minst honderd jaar geleden hebben de mensen die hier woonden dat bevel uit zichzelf ingetrokken. Missouri is een vriendelijke en geweldige omgeving voor leden van de kerk.'

Samen met zijn raadgevers in het gebiedspresidium van het gebied Noord-Amerika-Midden, de ouderlingen Kenneth Johnson en Lynn G. Robbins van de Zeventig, overhandigde ouderling Pinnock aan gouverneur Carnahan en zijn vrouw Jean vijf ingebonden werken van hun familiegeschiedenis.

De muziek tijdens de opening werd verzorgd door de honderd leden van het Heart of America Mormon Choir, met deelnemers uit meer dan veertig wijken en gemeenten in het gebied Kansas City. Begeleid door een fanfarekorps zongen ze een selectie van lozangen en vaderlandslievende liederen.

De artiesten Liz Lemon Swindle en Glen S. Hopkinson, die schilderijen voor de tentoonstelling hadden vervaardigd, waren ook aanwezig.

Twee jaar geleden hoorde Martin Cooper, toen president van de gemeente Clinton in de ring Kansas City (Missouri), dat gidsen in het capitol

tijdens hun rondleidingen foutieve informatie over de kerk verschaften. Toen een van de gidsen zei dat hij al tien jaar lang dezelfde informatie gaf, wist broeder Cooper dat er iets gedaan moest worden. Vanaf die tijd werd er met behulp van tientallen leden uit de hele staat hard aan gewerkt om dit probleem op te lossen, met deze tentoonstelling als uiteindelijk resultaat.

De tentoonstelling bestaat uit de volgende acht panelen met platen en verklarende tekst over de geschiedenis van de kerk in Missouri, en een landkaart die de uittocht van de mormonen weergeeft:

- 'De mormonen vestigen zich in Missouri' gaat over de tijd dat de mormonen pas in de staat waren aangekomen.
- 'Onopgeloste onenigheid onthult vriend en vijand' gaat over de verschillen en de misverstanden die het conflict tussen de kerkleden en een aantal inwoners van Missouri veroorzaakten, hoewel er ook hartelijke inwoners waren.
- 'Een eigen district' gaat over de vestiging van Caldwell County in 1836, waar de leden bijna twee jaar in vrede vertoefden.
- 'Een tijd van beproeving' gaat over het bevel om alle mormonen uit te roeien, en over de gebeurtenissen bij Liberty Jail.
- 'De uittocht uit Missouri' gaat over de leden die Nauvoo (Illinois) vestigden, en over de martelaarsdood van Joseph Smith en zijn broer Hyrum.
- 'Vertrekkende mormonen verzamelen zich' gaat over de uittocht van de leden naar het westen.
- 'Het mormoonse gezin en eeuwige normen' gaat over de huidige mormonen in Missouri. In de staat leven nu 44 duizend leden, verspreid over 158 wijken en gemeenten. Er staat een tempel in St. Louis.
- 'Gesterkt door hun geloof in Christus' gaat over de heiligen der laatste dagen die zich aan het herstelde evangelie en de leringen van Jezus Christus vasthouden. ■

Gouverneur Mel Carnahan van de staat Missouri, de registeraccountant van de staat, Margaret B. Kelly, en de ouderlingen Hugh W. Pinnock, Kenneth Johnson, en Lynn G. Robbins nemen deel aan de ceremonie van het doorknippen van het lint in het capitol van Missouri.

Ben Janssen

Oorspronkelijk werd ik naar het zendingsgebied Sofia (Bulgarije) geroepen, waarvoor ik in Brussel een visum probeerde te krijgen. Dat werd me echter zonder opgaaf van reden geweigerd. Ik liet me echter niet uit het veld slaan, want ik wilde per se naar dit avontuurlijke zendingsgebied. Ik vroeg weer een visum aan, maar weer werd mijn verzoek afgewezen. De afdeling zendingswerk in Salt Lake City had me intussen laten weten dat ik het mocht blijven proberen, maar indien ik eind oktober 1996 nog geen toestemming had, ik naar het zendingsgebied Bristol zou gaan.

Daar ik Engeland kende als een land met veel regen en drukke, oude steden, en voor mij eigenlijk te dicht bij de deur, diende ik nogmaals een verzoek in. Dat verzoek zou pas eind november in behandeling worden genomen. Hopend op een goede afloop besloot ik in overleg met de ringpresident toch maar naar het opleidingsinstituut in Provo te gaan om me daar alvast de Bulgaarse taal eigen te maken. Na twee weken les in het Bulgaars te hebben gehad, kreeg ik het blijde bericht dat ik naar Sofia kon gaan. Deze roeping werd een week later spijtig genoeg de dag voor Kerstmis herroepen. Ik ging dus toch naar het zendingsgebied Bristol.

Ik moest nog eens twee weken in een Engelstalige klas plaatsnemen, wat veel aanpassing mijnerzijds vergde. Achteraf bezien is het toch goed dat ik hier ben beland, en zie ik in dat mijn visumproblemen bij aanvang van mijn zending slechts een test was om te zien of ik net zo hard en met net zo'n geestelijke instelling en liefde voor het evangelie in Engeland zou werken als ik van plan was in Bulgarije te doen.

Ouderling Janssen, met op de achtergrond het mooie Britse landschap.

En ook in Engeland maak je als zending de nodige geloofsversterkende ervaringen mee, zoals de volgende:

In mijn eerste standplaats gingen we eens langs de deuren. Het was mijn beurt om het woord te doen aan de deur. Ik klopte aan en een vrouw van in de vijftig deed open, waarna ik mijn verhaal deed. Daarop zei ze dat ze een gehandicapte zoon had. Ik wist niet wat ik moest zeggen. Gelukkig nam mijn collega snel over en zei dat zijn zus ook gehandicapt had. Dat brak het ijs. Er werd een afspraak voor de volgende dag gemaakt. Ik dacht dat het niets zou worden, maar toen we de trap naar haar flat opgingen, opende ze al haar voordeur en zei: 'Daar zijn jullie eindelijk.' Toen ze na die eerste kennismaking de deur dicht had gedaan, had ze zeer sterk de Geest gevoeld, waardoor ze uitkeek naar dit bezoek. We gaven haar de eerste les en vroegen haar een paar hoofdstukken in het Boek van Mormon te lezen. Bij ons volgende bezoek had ze al bijna een derde van het boek gelezen. 'Als ik er in begin te lezen, kan ik het niet meer wegleggen', zei ze. Enkele weken later liet ze zich dopen. Daaruit leerde ik dat mijn ge-

dachten niet de gedachten van de Heer zijn.

Ik ben dankbaar dat ik hier in Engeland en Wales al zoveel mensen over het plan van onze hemelse Vader heb kunnen vertellen. ■

Voor een oerengelse telefooncél.

In het zendingsveld

■ DUITSLAND

Jos Reijnders

Deutschland-Mission Leipzig
Springerstrasse 16
D-04105 Leipzig

Elizabeth Bakker

Deutschland-Mission Düsseldorf
Mörsenbroicher Weg 184 a
D-40470 Düsseldorf

■ ENGLAND

Mark Stigter

England Leeds Mission
Technocentre, Station Road
Horsforth, Leeds, Yorkshire
LS18 5BJ, England

Sander Uyleman / Daniel Woodman

England Manchester Mission
Trafalgar House, 110 Manchester Road
Altrincham, Cheshire, WA14 1NU
England

Jared Verdonk / Marvin Bijkerk

England London South Mission
482-484 London Road
Mitcham, Surrey CR4 4ED,
England

Walter van der Donk / Sven-Olaf Gout

England Bristol Mission
Southfield House, 2 Southfield Road
Westbury-on-Trym, Bristol
BS9 3BH England

Natascha Ruwaard

England Birmingham Mission
185 Penns Lane
Sutton Coldfield, West Midlands
B76 1JU England

■ GRIEKENLAND

**Luit de Jonge / Hermen van Beek /
Aart Schutte / Bas Hofstee/ Jan Prins**

Zendingsgebied Athene
Eleftherotrias 9
Kifissia 14563
Athene, Griekenland

■ ZUID-AFRIKA

Jan en Jenke Peters

South African Johannesburg Mission
Private Bag X 7
Wetevreden Park 1715,
Zuid-Afrika

■ FRANKRIJK

**Andrew Bracy /
Carolyn Lefrandt**

Mission française de Paris
23 rue du Onze Novembre
F-78110 Le Vesinet

■ NEDERLAND

**Benjamin van Impelen /
Paul de Jong**

Zendingsgebied Amsterdam
Noordse Bosje 16
1211 BG Hilversum

■ VERENIGDE STATEN

Dideriek Van Hijfte

Utah Salt Lake City Mission
7001 South 900 East, Suite 250
Midvale, Utah 84047-1746-018,
USA

Petra Broekzitter /

Merlinda Craet
Washington D.C. North Mission
904 Wind River Lane 103
No. Potomac, MD 20878,
USA

Debbie Reijnders

Washington Spokane Mission
P.O. Box 14808,
Spokane, WA 99214-0808,
USA

Ontheven zendeling

Zuster Debbie Verdonk, lid van de gemeente Schiedam/Vlaardingen, die in augustus 1997 op zending was gegaan, is wegens gezondheidsredenen vervroegd van zending teruggekeerd en daarop eervol ontheven.

Ga je op zending?

Stuur ons dan je naam, zendingsgebied, uit welke wijk of gemeente je komt, wanneer je zending begint, naar welk opleidingsinstituut je gaat – en vooral: een goede pasfoto! Ons adres staat voorin *De Ster*.

‘OP MIJN HEILIGE DAG (. . .) UW SACRAMENTEN OPOFFEREN’

Na zes dagen (tijdperken) aan de schepping van de aarde en de bewoners te hebben gewerkt, rustte God uit van zijn werk. Vervolgens heiligde Hij de zevende dag als een rustdag (zie Mozes 3:3; Abraham 5:2-3). Daarna moest zijn volk ‘de sabbat onderhouden (. . .) zij en hun nageslacht, als een altoosdurend verbond’ – als een eeuwigdurend teken dat de Heer hen heiligt (zie Exodus 31:12-17).

WIJ WORDEN GEZEGEND ALS

WE DE SABBAT HEILIGEN

De sabbat is een dag van rust en hernieuwing, een dag om onze geest te voeden. Ouderling Spencer W. Kimball heeft gezegd: ‘Als we de sabbat willen heiligen, zullen we op onze knieën in gebed gaan, onze lessen voorbereiden, het evangelie bestuderen, mediteren, de zieken en behoeftigen bezoeken, een dutje doen, goede boeken lezen, en alle diensten en vergaderingen bijwonen waar wij verwacht worden’ (*The Miracle of Forgiveness* [1969], blz. 97).

Als we de sabbat heiligen, zullen we overvloedig gezegend worden. Sommige zegeningen zijn geestelijk van aard – zoals meer geloof, goedheidsrust en liefde.

We kunnen ook andere zegeningen ontvangen. Teresa Gai, een weduwe uit Lima (Peru), had een eigen winkeltje om in haar onderhoud te voorzien. Zondag was een van de drukste dagen. Toen de zendingelingen haar in het evangelie hadden onderwezen, vroeg ze zich af of ze haar winkel op zondag moest sluiten.

Op een dag besloot ze dat toch maar te doen. Ze realiseerde zich echter niet dat het die zondag oudejaarsdag was, de drukste dag van het jaar! Nu de winkel dus twee dagen achter elkaar dicht zou zijn, zouden de financiële gevolgen enorm zijn. Maar ze had het nu eenmaal beloofd. Ze sloot de winkel en ging naar de kerk. Op dinsdag merkte ze aan het eind van de dag dat ze de hoogste omzet had gedraaid sinds de opening van de winkel. Ze heeft nooit meer op zondag gewerkt, en haar omzet is vanaf die dag alleen maar gestegen (zie ‘Pionieren in de Andes’, *De Ster*, mei 1997, blz. 44-46).

Niet iedereen die de sabbat heiligt, zal op die manier gezegend worden. Maar het heiligen van de sabbat zal bepaalde zegeningen met zich meebrengen.

ONZE VERBONDEN GEDENKEN EN HERNIEUWEN

Een van de zegeningen van sabbatsheiliging is het voorrecht om aan het avondmaal te kunnen deelnemen. Brigham Young heeft verklaard: ‘Het is één van de grootste zegeningen die we kunnen ontvangen, om eens voor de Heer, voor de engelen en voor elkaar te kunnen staan en getuigen dat we niet zijn vergeten dat de Heer Jezus Christus voor ons is gestorven. Zo kan onze hemelse Vader zien dat we trouw zijn geweest aan onze verbonden, van zijn evangelie hebben gehouden, [en] vol liefde zijn geboden hebben gehoorzaamd’ (*Leringen van kerkpresidenten: Brigham Young* [1997], blz. 151).

Zuster Bonnie D. Parkin, voormalig raadgeefster in het algemeen presidium jongevrouwen, heeft over de reinigende macht van deze heilige verordening het volgende gezegd: ‘Het avondmaal stelt ons in staat om onze verbonden te hernieuwen. Daarom kunnen we, als we onze verbonden eervol en nauwkeurig nakomen, ons net zo rein en fris voelen als bij onze doop’ (*De Ster*, juli 1995, blz. 72).

Het doel van de sabbat is om ons nu en in de eeuwigheid tot zegen te zijn. ‘Als de kerkleden zich inspannen om de activiteiten op de sabbat op het doel en de Geest van de Heer af te stemmen, zullen zij met vreugde en vrede gezegend worden’ (‘First Presidency Statement on the Sabbath’, *Ensign*, januari 1993, blz. 80).

- *Wat kunnen wij doen om de sabbat te verkrijgen?*
- *Hoe kunnen wij ons op het avondmaal voorbereiden?*

BOVEN DE WOLKEN

Cláudia Aparecida Assis Augusto

ILLUSTRATOR: DILLEEN MARSH

Ik kwam op het vliegveld van Brasilia (Brazilië) aan, en keek enthousiast om me heen. Het was de laatste dag van mijn zending, en ik zou met het vliegtuig naar huis vliegen, naar een ander deel van Brazilië. Ik had nog nooit gevlogen!

Ik keek naar buiten en zag de donkere wolken en de regen. Ik keek naar de lucht in de hoop dat die zou opklaren. Ik had gehoopt dat de lucht blauw zou zijn en dat de zon zou schijnen als ik over de steden, de bossen, de bergen enzovoorts zou vliegen. Andere mensen hadden gezegd: 'Als je vliegt, lijkt alles zo klein.' Ik wilde me als een vogel voelen, en zien wat zij zien als ze zo hoog vliegen.

Eenmaal in de lucht, keek ik vol verlangen uit het raam. Maar hoe dichter we bij de wolken kwamen, hoe harder het ging regenen. Ik haalde mijn schouders op en zuchtte van teleurstelling: Ik kon helemaal niets zien. *Mijn allereerste vliegreis is een flop*, dacht ik, toen ik me van het raam afwendde.

Plotseling vloog het vliegtuig door het wolkendek heen en schenen de zonnestralen door het raam. Dat trok meteen mijn aandacht. Toen ik naar buiten keek, was de lucht zo helder blauw dat mijn ogen zeer deden. Het wolkendek onder ons leek op een enorme, witte, katoenen deken. Ik wilde wel naar buiten springen en erop gaan lopen.

Twee uur lang keek ik naar die prachtige wereld om mij heen. Ik was verbaasd dat er zich boven dat dikke wolkendek en die storm, die mijn uitzicht hadden belemmerd, zoveel pracht en licht bevond. Toen het vliegtuig uiteindelijk weer onder het wolkendek daalde, en in de grijze bewolking terecht kwam, was ik die storm al lang weer vergeten.

Sinds die tijd heb ik in mijn leven heel wat stormen meegemaakt, zoals de gevoelens van pijn en eenzaamheid toen mijn moeder overleed. Maar ik weet dat er een doel aan die stormen verbonden is. Ik weet wat er zich boven die wolken bevindt. □

EEN REDEN TOT GLIMLACHEN

Ouderling Joe J. Christensen

van het Presidium der Zeventig

Laten we iets uitproberen. Zijn jullie er klaar voor? GLIMLACH. Dwing jezelf er desnoods toe, maar glimlach.

Ik neem aan dat de meesten van jullie onmiddellijk op een natuurlijke en normale manier zullen glimlachen. Het is ook iets dat je geregeld doet. Van nature moeten jullie in principe toch gelukkige mensen zijn.

Ik neem ook aan dat er een aantal van jullie in ieder geval gehoorzaam waren, en zo in staat waren hun mondhoeken op te trekken – niet te ver – om de opdracht uit te voeren

De kans is groot dat sommigen van jullie helemaal niet geglimlacht hebben. En dan vraag ik me af waarom. Stel jezelf eens de vraag: 'Ben ik gelukkig?' Als je dat niet bent, en als je het moeilijk vindt om te glimlachen, dan moet je jezelf eens onder de loep nemen. Weet dat er hulp beschikbaar is. Je zult ontdekken dat moeilijkheden bij het leven horen. Er zijn goede tijden en slechte tijden. Dat doet me aan een kort verhaal van ouderling Marion D. Hanks denken:

'Een vader zat tijdens een korte zakenreis in het vliegtuig. Hij had zijn zontje van vijf bij zich en vroeg zich af of het wel verstandig was geweest om hem op deze wilde vliegreis mee te nemen. Het vliegtuig maakte opwaartse en neerwaartse bewegingen, de wind deed het vliegtuig schudden, en sommige passagiers begonnen last van luchtziekte te krijgen. Voorzichtig keek de vader naar zijn zoon en zag tot zijn verbazing dat hij breeduit zat

te glimlachen. Hij zei: "Pap, doen ze dit speciaal voor de kinderen?" ('Changing Channels', *Ensign*, november 1990, blz. 38.)

Hoe vaak heeft de Heer ons in de Schriften niet geboden 'weest goedsmoeds', 'verhef uw hart en verheug u' en wees 'buitengewoon verblijd'? We mogen niet vergeten dat geluk een *gebod* is en niet slechts een *suggestie*. (Zie LV 78:17–19; 31:3; 127:3.)

Dit is de geweldigste tijd in de geschiedenis van de wereld om op aarde te zijn. Er zijn inderdaad veel problemen. Maar er zijn ook zoveel zegeningen om dankbaar voor te zijn.

Door de overvloed die sommige gezinnen genieten, kunnen zij anderen die minder voorspoedig zijn uit het oog verliezen. Ik wil jullie graag aanmoedigen om te bidden voor hen die het niet zo goed hebben als wij. Voor ons zijn zoveel dingen vanzelfsprekend.

Om volledige dankbaarheid te kunnen uiten, moeten we naast de aardse zegeningen ook dankbaar zijn voor het feit dat we lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen zijn – dat we het licht van het evangelie in ons verstand, in onze geest, en in ons hart hebben ontvangen. Daardoor krijgt het leven nog meer betekenis.

Uiteraard zijn er momenten in ons leven dat alles zo uitzichtloos lijkt, dat het moeilijk is om dankbaar te zijn. We hebben allemaal zo nu en dan problemen in ons leven, en soms zijn ze erg groot. Maar iedere keer zul je ontdekken dat de Heer je iets probeerde te leren, iets dat uitermate belangrijk in je leven is, of zal worden.

Ik denk aan ouderling Neal A. Maxwell en zijn moeilijke jeugd. Zijn ouders waren erg arm. Hij schaamde zich voor het feit dat ze aanvankelijk geen badkamer en toilet in huis hadden, zoals veel van zijn vrienden wel hadden. Hij zorgde thuis voor de varkens, en dat droeg ook niet bij tot zijn populariteit op school. Hij had erg veel last

van jeugdpuistjes waardoor zijn zelfvertrouwen onder druk kwam te staan. Hij vroeg zich af of hij ooit door anderen geaccepteerd zou worden.

Hij had veel interesse in sport – vooral in basketbal – en werd als eerstejaarsstudent geselecteerd voor het schoolteam. Maar later werd hij niet meer geselecteerd en kon hij op school zijn lievelingssport niet meer beoefenen. Dus heeft hij zich, zoals hij het zelf omschrijft, 'op de taal geconcentreerd.' Dat heeft hem in zijn politieke, universitaire, en onderwijskundige loopbaan geen windieren gelegd. En wij plukken daar tegenwoordig de vruchten van, nu hij als profeet, ziener en openbaarder van de Heer werkzaam is.

Als je je nu, of op enig ander moment in je leven, terneergeslagen, ontmoedigd of depressief voelt – om wat voor reden dan ook – wil ik je graag het volgende doelmatige idee aan de hand doen: Neem een blanco vel papier en schrijf daar zoveel mogelijk punten op waar je dankbaar voor bent. Schrijf ze in willekeurige volgorde op.

Als je die lijst afhebt, neem dan nog een vel papier en schrijf die zegeningen in de volgorde van belangrijkheid nogmaals op. Wat is de belangrijkste zegening? De één na belangrijkste? Enzovoort.

Op mijn lijstje kom je bijna onderaan pas zegeningen tegen die door middel van

geld verkrijgbaar zijn. Onze belangrijkste zegeningen zijn onbetaalbaar. Ons geloof, ons getuigenis, en ons gezin zijn zegeningen waarvoor wij zo nodig ons leven willen geven.

Uiteraard is de belangrijkste gave waar wij dankbaar voor moeten zijn het offer dat onze hemelse Vader in de vorm van zijn Zoon gegeven heeft. In de Schriften kunnen we lezen: 'Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe' (Johannes 3:16). In de Leer en Verbonden staat dat 'Jezus Christus, uw Verlosser (. . .) de wereld zo liefhad, dat Hij Zijn eigen leven gaf, opdat allen, die zouden geloven, zonen Gods mochten worden' (LV 34:1, 3).

Onze Vader heeft gegeven. Christus heeft gegeven. En ook wij moeten geven. Er is geen zegen waar wij dankbaarder voor moeten zijn dan het feit dat wij de zegeningen mogen ontvangen die uit de verzoening van Jezus Christus voortkomen.

Schrijf al deze zegeningen op uw lijst. Als je dan op een dag niet in staat bent om te glimlachen, pak dan je lijst, lees hem door, en herken je vele zegeningen. Dan zul je het gemakkelijk vinden om te glimlachen en om goedsmoeds te zijn. Dan zul je het ook gemakkelijker vinden om dankbaar te zijn. □

1. My Savior's love
 2. my testimony
 3. A friend like Jesus
 4. Mom and Dad's
 5. roses in the garden
 6. good health
 7. Freedom

Het priesterschap

Fuco Rey

ILLUSTRATOR: ROBERT T. BARRETT

Het was een prachtige lentemorgen in 1983 in Spanje, en de kazerne kwam benauwder op me over dan normaal. Maar ik keek naar deze dag uit, want halverwege mijn militaire dienstplicht in het Spaanse leger had ik een vrije dag. Ik zorgde extra goed voor mijn kleding zodat er tijdens de inspectie geen problemen met mijn uniform zouden zijn waardoor ik niet weg zou mogen. Ik was van plan om met de militaire bus naar mijn vriend Ricardo in Burgos te gaan, en met hem de dag door te brengen.

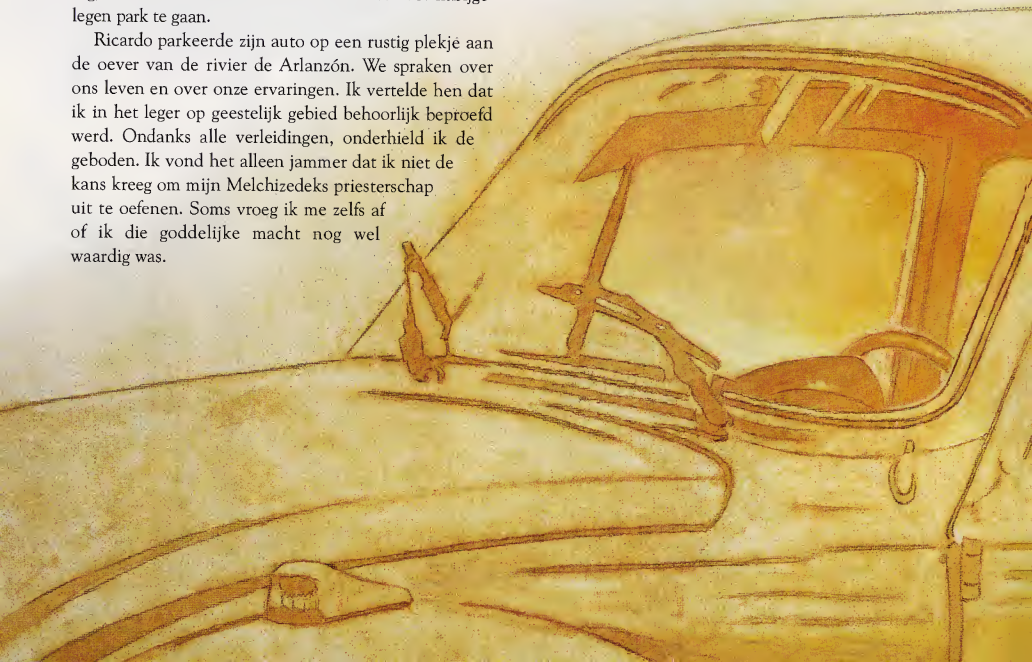
Ik kwam zonder problemen door de inspectie en stond al snel in Burgos. Ricardo stond me met zijn auto op te wachten. Tot mijn verbazing had hij Mari Carmen bij zich, een meisje dat wij allebei kenden. Ik had haar voor het eerst ontmoet toen zij op zending was in Galicia, het gebied waar ik vandaan kom. Ik was blij dat ik haar weer zag, en we besloten om met z'n drieën naar het nabijgelegen park te gaan.

Ricardo parkeerde zijn auto op een rustig plekje aan de oever van de rivier de Arlanzón. We spraken over ons leven en over onze ervaringen. Ik vertelde hen dat ik in het leger op geestelijk gebied behoorlijk beproefd werd. Ondanks alle verleidingen, onderhield ik de geboden. Ik vond het alleen jammer dat ik niet de kans kreeg om mijn Melchizedeks priesterschap uit te oefenen. Soms vroeg ik me zelfs af of ik die goddelijke macht nog wel waardig was.

Mari Carmen vertelde dat zij het ook moeilijk had. Ze ging uit met iemand die haar ten huwelijk vroeg. Ze was ervan ondersteboven en wilde de juiste beslissing nemen.

Aan het eind van de dag vroeg Mari Carmen mij om haar een zegen voor kracht en leiding te geven. Ik was verbaasd door haar verzoek, maar ook een beetje zenuwachtig. Ik voelde me niet voldoende voorbereid om haar een zegen te geven, en ik had het gevoel dat ik haar niet de nodige hulp kon geven. Maar toen ze aandrong, besloot ik dat ik het zou proberen.

We liepen terug naar de auto. Mari Carmen ging voorin zitten, en Ricardo en ik achterin. Ik vroeg Ricardo of hij eerst een gebed zou willen uitspreken, zodat de Geest mij de juiste woorden zou influisteren en dat ik de macht van het priesterschap in mijn handen zou hebben.

in mijn handen

Tijdens zijn gebed kreeg ik onmiddellijk een rustig en vredig gevoel, en mijn angst verdween.

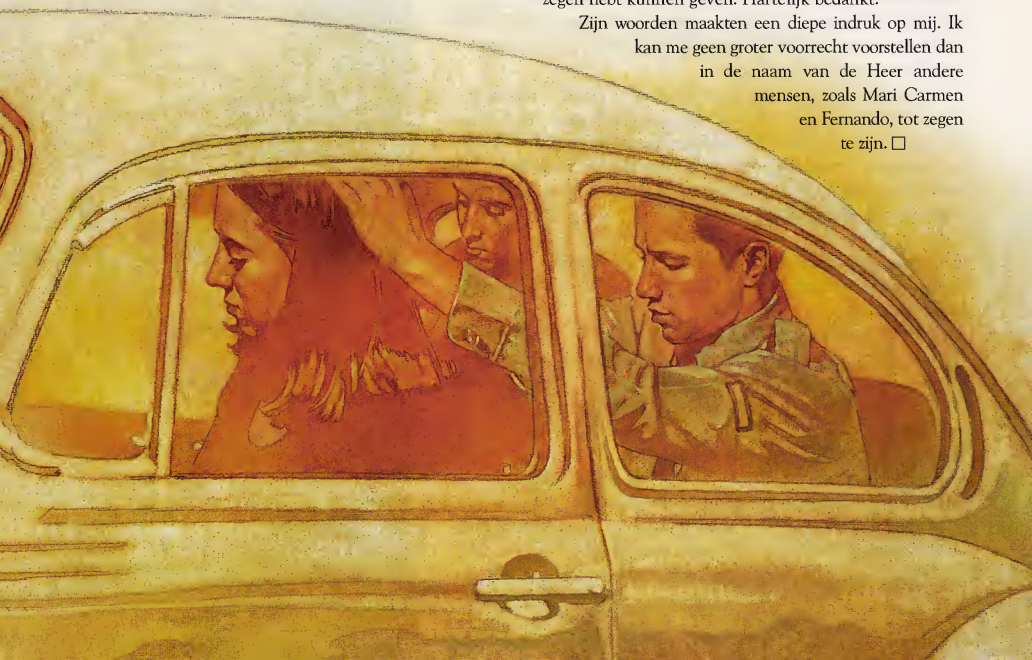
Nadat we ons ervan overtuigd hadden dat we op een rustig plekje stonden en dat we niet geobserveerd of gestoord zouden worden, legde ik mijn handen op het hoofd van Mari Carmen. Toen ik begon te spreken, stroomden de woorden van troost en aanmoediging uit mijn mond. Ik heb me nooit meer kunnen herinneren wat ik precies gezegd heb, maar toen ik klaar was, was mijn hart vervuld van emoties, en stroomden de tranen over de wangen van Mari Carmen. Ze zei dat wat ik gezegd had precies was wat ze nodig had. Ze had het gevoel dat ze een juiste beslissing over het huwelijksvoorstel kon nemen.

Ricardo kroop gauw achter het stuur om mij nog op tijd naar de bushalte te brengen. Voordat ik het wist

had ik afscheid van mijn vrienden genomen en zat ik in een vieze militaire bus. Maar zelfs het grote contrast kon het gevoel dat ik toen had niet wegnemen – de zekerheid dat de Heer zijn volk door middel van het priesterschap zegent. Toen ik die avond op mijn bed lag, voelde ik opnieuw een overweldigend gevoel van vrede door mijn ziel stromen. Ik was mijn hemelse Vader dankbaar voor het vertrouwen dat Hij in mij had gesteld.

Ongeveer acht maanden later ging mijn vriend Ricardo trouwen en ging ik naar Madrid om de bruiloft bij te wonen. Mari Carmen, die kort daarvoor met de man was getrouwd over wie wij toen gesproken hadden, was er ook met haar man, Fernando. Fernando greep mijn hand stevig beet, keek me aan en zei: 'Ik ben zo dankbaar dat je de vrouw die nu mijn echtgenote is en zegen hebt kunnen geven. Hartelijk bedankt.'

Zijn woorden maakten een diepe indruk op mij. Ik kan me geen groter voorrecht voorstellen dan in de naam van de Heer andere mensen, zoals Mari Carmen en Fernando, tot zegen te zijn. □

EEN BETERE HUISONDERWIJZER HUISBEZOEKSTER WORDEN

Door flexibiliteit, creativiteit en toewijding kunnen wij onze roeping als huisonderwijzer of huisbezoekster vervullen.

Kellene Ricks Adams

Mijn moeder was in mijn jeugd bijna altijd ziek, maar toen ik ongeveer vijftien was, ging haar gezondheid zo hard achteruit dat ze bijna niet meer buiten kwam. In die tijd kwamen er veel wijkleden langs, maar niemand kwam vaker dan de huisbezoeksters. Iedere zondag maakte Colleen Goodwin notities van iedere kerkdienst en vergadering. Na de kerk kwam ze altijd langs om mijn moeder over iedere toespraak en les te vertellen, terwijl Marian Eubanks mijn moeders pijnlijke en gezwollen voeten en benen masseerde.

En dat deden die zusters niet één of twee keer. Dat deden ze jarenlang! Ze werkten allebei en hadden ook allebei een gezin. Maar we wisten dat als we iets nodig hadden, we altijd op de huisbezoeksters konden rekenen. Ze gingen veel verder dan de extra mijl – ze werden mijn moeders vriendinnen. En ze leerden haar jonge dochter wat echte naastenliefde is. – Tracy Wright, wijk Prairie 5, ring West Jordan Prairie (Utah).

Wain was een grote, sterke ex-sportman – een spontane, zorgzame en hulpvaardige ouderling. Don was zijn geweldige collega – een voorbeeld van geestelijke kracht.

De eerste keer dat ze bij ons op huisonderwijs kwamen, wisten we dat ze zich om ons bekommerden. Dat zeiden ze ook duidelijk en oprecht. Ik was minder-actief en nogal kritisch op alles wat met de kerk te maken had. Ik zette ook vaak vraagtekens bij de motieven van de wijkleden. Maar ik wist dat deze twee broeders ons om de juiste redenen bezochten, en dat ze niet alleen voor de statistieken langskwamen. Ik wist ook dat ze niet alleen in opdracht van de bisschop kwamen. Ik wist dat ze ons bezochten omdat ze in hedendaagse profeten geloofden en omdat ze hun roeping als huisonderwijzer serieus namen – een gelegenheid om hun roeping in het priesterschap groot te maken. – Dennis Peacock, Wijk Kearns 34, ring Kearns South (Utah).

FOTOGRAFIE: MICHELE VAN BORN

JZER OF

Huisonderwijzers en huisbezoeksters kunnen iemands leven veranderen. Veel leden hebben aan deze geïnspireerde programma's goede herinneringen van sterke schouders, een zacht hart, en verzorgende handen. Hoe machtig de invloed van huisonderwijzers en huisbezoeksters in het leven van anderen ook kan zijn, het daadwerkelijke proces van het uitvoeren van onze taak om 'elkanders lasten te dragen' (Mosiah 18:8) is niet altijd eenvoudig.

Soms is het voor collega's moeilijk om tijd vrij te maken en samen de toegewezen gezinnen te bezoeken. Toch is het belangrijk dat dit dienstbetoon door koppels wordt verricht, in overeenstemming met de geopenbaarde richtlijnen voor de priesterschap om twee aan twee uit te gaan (zie LV 42:6; 20:47, 53). Het is vaak nog een grotere opgave om een tijd te vinden die zowel de beide collega's als de te bezoeken gezinnen uitkomt. Soms is het aantal te bezoeken gezinnen te veel voor de huisonderwijzers of huisbezoeksters; soms zijn de afstanden, de reistijd of de kosten ontmoedigend. Soms is het een hele opgave voor de huisonderwijzers en huisbezoeksters om door middel van de

Geest hun unieke problemen op te lossen. Deze en andere belemmeringen kunnen de leden ervan weerhouden

om daadwerkelijk het werk van de Heer ten behoeve van anderen te verrichten.

Huisonderwijzers en huisbezoeksters hebben daarom misschien iets aan de volgende ideeën en oplossingen die anderen ervaren hebben. Deze ideeën kunnen de flexibiliteit, creativiteit en toewijding stimuleren – belangrijke ingrediënten om 'te onderwijzen (. . .) en over de kerk te waken' en 'de huizen van alle leden te bezoeken, en hen te vermanen overluid en in het verborgen te bidden, en alle huiselijke plichten na te komen' (LV 20:42, 47).

EEN VASTE TIJD AFSPREKEN

Een van de problemen waar huisonderwijzers en huisbezoeksters vaak mee kampen, is het maken van afspraken. 'Sommige mensen spreken voor iedere maand een vaste tijd af', zegt Bertram C. Willis, president van de ring Cherry Hill (New Jersey). 'De te bezoeken gezinnen en personen weten dat de huisonderwijzers op de eerste zondagmiddag of de tweede woensdagavond van de maand langskomen.'

Kathleen Berger, een huisbezoekster uit de wijk Palm Bay 1, ring Cocoa (Florida), is het daarmee eens: 'We bezoeken verschillende zusters en ze weten allemaal dat we op de eerste dinsdagochtend van iedere maand langskomen. We wonen allemaal ver bij elkaar vandaan en voelen ons soms wat geïsoleerd, dus deze bezoeken zijn belangrijk, en de zusters vinden het fijn. Deze maandelijke bezoeken op die dinsdagmorgen zijn iets waar ze op kunnen rekenen.'

Huisonderwijzers en huisbezoeksters vinden het belangrijk om aan de te bezoeken mensen duidelijk te maken dat we het verlangen hebben om hen oprecht van dienst te zijn – een hulpbron in hun leven. Dit verlangen kan gedeeltelijk in praktijk worden gebracht door een vaste tijd af te spreken, of om twee of drie mogelijke tijden met de te bezoeken personen af te spreken (en de dagen op te schrijven die niet mogelijk zijn). Als u de mogelijke datums bespreekt, getuig dan van uw liefde en zorg voor het gezin. Flexibiliteit en inschikkelijkheid zijn misschien noodzakelijk, maar de zekerheid van een vaste afspraak neemt een enorme hoeveelheid druk weg.

INSTRUMENTEN IN DE HANDEN VAN DE HEER

DE FLEXIBILITEIT OM AAN BIJZONDERE BEHOEFTE TEGEMOET TE KOMEN

In veel gebieden zijn er meer personen en gezinnen te bezoeken dan dat er actieve leden zijn die die taak op fatsoenlijke wijze kunnen uitvoeren. In de gemeente Fort Payne, ring Chattanooga (Tennessee), zijn er maar drie actieve priesterschapsdragers, inclusief de gemeentepresident Roman Lilly. Deze drie mannen hebben de taak om 48 gezinnen te bezoeken – en ze bezoeken er meestal minimaal 45.

'Iedere maand besteden we twee zaterdagen aan huisonderwijs, en we gaan alle drie met onze vrouw – zij doen tegelijkertijd hun huisbezoek', legt president Lilly uit. Het bezoeken van de leden als echtparen in bijzondere omstandigheden en met toestemming van de bisschop of gemeentepresident kan als huisonderwijs en als huisbezoek gerekend worden (zie *Handboek Melchizedeks priesterschap* [1990], blz. 5).

'We vertrekken 's morgens en komen meestal in de loop van de middag terug. Soms gaan we ook nog op een avond op pad om mensen te bezoeken die op zaterdag verhinderd waren. En een enkele keer bezoeken we iemand voor of na de kerk. Onze wijkgrenzen beslaan een gebied van ongeveer 115 kilometer, maar we begrijpen onze taak en het belang van huisonderwijs.'

Het voorbeeld van de gemeente Fort Payne waar echtparen gezamenlijk huisonderwijs en huisbezoek verrichten, is ongebruikelijk. In andere gebieden hanteren de priesterschapsleiders een andere werkwijze.

De ring Carey (Idaho) heeft bijvoorbeeld niet genoeg actieve leden om iedereen te bezoeken. Om dat probleem op te lossen, hebben de priesterschapsleiders het meeste succes gehad om door middel van de Geest te beslissen wie het meeste behoefte aan bezoek heeft. Michael Chandler, eerste raadgever in het ringpresidium, legt uit: 'Ieder jaar vragen we de wijkleiders om de opdrachten opnieuw te evalueren, om voor inspiratie te bidden welke gezinnen huisonderwijs nodig hebben. In de loop der tijd worden alle leden bezocht.'

Ook de huisonderwijzers en huisbezoeksters rapporteren dat als ze niet iedereen kunnen bezoeken, de Geest hen helpt beslissen welke gezinnen het 't hardst nodig

In de loop der jaren hebben de presidenten van de kerk en de algemeen presidentes van de zustershulpvereniging het doel en het belang van huisonderwijzers en huisbezoeksters onderstreept.

President Gordon B. Hinckley
President van de kerk, 1995–heden

“De plicht van de leraar is om altijd over de [leden der] kerk te waken, en met hen te zijn en hen te sterken” (LV 20:53). Dat is de opdracht van de Heer. Ik hoop dat de huisonderwijzers en huisbezoeksters twee ervaringen zullen hebben: ten eerste, het besef van verantwoordelijkheid die in deze geweldige roeping schuilgaat; en ten tweede, de vreugde die uit de resultaten voortkomt, vooral onder de minder-actieve leden. Ik hoop dat de huisonderwijzers en huisbezoeksters op hun knieën zullen gaan en om leiding zullen bidden, en vervolgens aan het werk zullen gaan om de verloren schapen terug in de kudde te brengen. Als zij hiermee aan het werk gaan, zullen zij het aangename en geweldige gevoel ervaren dat voorkomt uit het werk voor de Heer om anderen in zijn kerk en koninkrijk te activeren.

‘Ik hoop dat wij allemaal onze hand zullen uitstrekken naar onze broeders en zusters die het herstelde evangelie kortstondig hebben leren kennen en vervolgens zijn afgedwaald.

‘Ik hoop dat alle huisonderwijzers zullen begrijpen dat ze de onvermijdelijke verantwoordelijkheid hebben om de leden thuis te bezoeken en hen aan te moedigen de evangeliebeginselen getrouwer na te leven, zodat er geen onrechtigheid, lasteren en

kwadspreken onder de leden van de kerk is. Maar dat het geloof zal worden versterkt, en dat de gezinnen goed met elkaar zullen opschieten. Dat is een ernstige verantwoordelijkheid; echt waar. Maar het is geen zware last – er is alleen wat meer geloof voor nodig. We moeten ons beste beentje voorzetter' (*Ensign*, maart 1997, blz. 27).

President Ezra Taft Benson
President van de kerk, 1985–1994

'Het huisonderwijs en het huisbezoek zijn geïnspireerde programma's. Ze zijn ingesteld om ieder lid van de kerk maandelijks te bereiken, zowel de actieven als de minder-actieven. Wilt u aan het huisonderwijs en het huisbezoek alstublieft de nodige aandacht schenken?' (*Ensign*, september 1987, blz. 4.)

'Ik heb het gevoel dat ik over een priesterschap-programma moet spreken dat vanaf het begin geïnspireerd is geweest – een programma dat harten beroert, levens verandert en zielen redt; een programma dat de goedkeuring van onze hemelse Vader wegdraagt; een programma dat zo belangrijk is dat het, als het trouw wordt nagevolgd, ertoe bijdraagt dat de kerk geestelijk hernieuwd wordt en haar gezinnen verhoogd.

'Ik spreek nu over het huisonderwijs van de priesterschap. (. . .)

'Het is de manier waarop wij als priesterschapsdragers over de heiligen waken en de zending van de kerk vervullen. Het huisonderwijs is niet zomaar een opdracht. Het is een heilige roeping' (*De Ster*, juli 1987, blz. 46).

'Denk eraan dat zowel kwaliteit als kwantiteit belangrijk is om een goede huisonderwijzer te zijn.

hebben. In het huisbezoekprogramma kunnen telefoongesprekken en brieven af en toe in plaats van een persoonlijk bezoek gebruikt worden als het niet mogelijk is om iedereen te bezoeken.

In gebieden met veel inactieve leden ten opzichte van actieve leden kunnen met toestemming van de priesterschapsleiders soms voltijdzendingen worden ingezet om als huisonderwijscollega mee te gaan en de minder-actieve leden te bezoeken.

DE BOODSCHAP OVERBRENGEN

Voor sommige huisonderwijzers en huisbezoeksters kan het geven van de formele boodschap tijdens een informeel bezoek soms moeilijk zijn. Zelfs als alle gezinsleden volledig actief in de kerk zijn, kan het moeilijk zijn om van een gezellig gesprek over te stappen op een geestelijke boodschap. Het kan ook moeilijk zijn om een les te geven die geschikt is voor volwassenen, tieners, en kinderen. Als huisonderwijzers of huisbezoeksters mensen bezoeken die het vervelend vinden om over het evangelie te praten, of die hebben aangegeven dat ze niet over het evangelie willen praten, kan het uitzonderlijk moeilijk worden.

Maar er zijn verscheidene manieren om een geestelijke boodschap achter te laten zonder dat het bedreigend overkomt. Larry W. Watkins, president van de ring Cape Girardeau (Missouri) vindt dat als mensen het vervelend vinden om over het evangelie te praten, we brochures of kopieën van artikelen kunnen achterlaten, zodat ze die zelf kunnen doorlezen. Een andere mogelijkheid is om deze leden voor een feest, een haardvuuravond, een activiteit of een bijeenkomst uit te nodigen en van tevoren uit te leggen wat het thema of het onderwerp is en waarom het voor hen belangrijk is om aanwezig te zijn.

'Het is uiterst belangrijk om naar de Geest te luisteren als we op huisonderwijs of huisbezoek gaan', zegt Jack Cook, een hogeraadslid uit de ring College Station (Texas). 'Wij hebben een groepsleider hogepriesters die met zijn collega een alleenstaande moeder en haar dochter bezochten. Ze waren wel actief maar zeiden dat ze zich geestelijk "leeg" voelden. Ze maakten niet veel geestelijke vooruitgang.

'Toen ze op een dag op bezoek waren, voelde deze man zich geïnspireerd om aan deze zuster te vragen of ze wel eens aan het bezoeken van de tempel had gedacht. Haar ogen begonnen te schitteren. Aan die mogelijkheid had ze nog nooit gedacht.

'Met de tempel in het achterhoofd begon ze doelen te stellen, vooruitgang te maken en enorm te groeien', zegt broeder Cook. 'De dag dat ze naar de tempel ging, was ze razend enthousiast. Haar huisonderwijzer had naar de Geest geluisterd en iets in haar leven betekend.'

DE BOODSCHAP ONTVANGEN

Als we de Geest thuis willen ontvangen, moeten de mensen die bezocht worden van hun kant het nodige geduld opbrengen. 'Ik ben altijd op huisbezoek geweest, en ik heb de huisbezoeksters ook altijd gastvrij ontvangen', zegt Lynda Stout, lid van de wijk Lehi 3, ring Lehi West (Utah). 'Maar pas toen Alene Hardee en

Wanda Johnson mijn huisbezoeksters werden, begon ik te leren waarom de Heer dit programma ten behoeve van zijn dochters heeft ingesteld.

'Zuster Hardee en zuster Johnson namen in de vakantietijd altijd iets lekkers voor de kinderen mee, en dachten ook altijd aan mijn verjaardag. Maar ik was altijd het meest onder de indruk van de manier waarop ze iedere maand de huisbezoekboodschap aan me voorlezen. Deze lieve zusters waren al in de zeventig. Soms konden ze de woorden moeilijk lezen, en soms stotterden ze tijdens het uitspreken van bepaalde woorden. Maar ik kon aan hun toegewijde manier van lezen merken dat ze hun taak om de boodschap over te brengen als een belangrijke opdracht van de Heer beschouwden.'

Sommige leden hebben er misschien bezwaar tegen om de maandelijkse boodschap eenvoudigweg voorgelezen te krijgen. Zuster Stout herkende echter het belang

U dient kwalitatief hoogwaardige bezoeken af te leggen, maar u dient ook ieder gezin eenmaal per maand te bezoeken. Als herder over uw gezinnen, zowel actief als minder-actief, dient u nooit tevreden te zijn als u er negenennegentig hebt bereikt. Uw doel dient te zijn: elke maand honderd procent huisonderwijs' (De Ster, juni 1987, blz. 48).

Elaine L. Jack
Algemeen presidente zustershulpvereniging, 1990-1997

'Door middel van het huisbezoek zijn we moeders, zusters, hulpverleners, collega's en vriendinnen van elkaar' (Church News, 4 september 1993, blz. 6).

'Als we op huisbezoek gaan, steken we de hand naar elkaar uit. Onze daden zijn vaak indrukwekkender dan onze woorden. Een hartelijke omhelzing heeft vaak meer inhoud dan vele boeken. Samen lachen verenigt ons. Een gezamenlijke ervaring verfrist onze ziel. We kunnen de lasten van een ander niet altijd verlichten, maar we kunnen de persoon wel opbouwen zodat ze de last beter kan dragen' (Church News, 7 maart 1992, blz. 5).

'We mogen de waarde van een persoonlijk bezoek nooit onderschatten. Net zoals de zusters in Nauvoo op pad gingen om informatie te verzamelen over de omstandigheden van personen en gezinnen toen de kerk pas was hersteld, zo gaan de zusters uit Perth (Australië), en Papeete (Tahiti) op pad om elkaar te bezoeken en voor elkaar te zorgen. Ik vind het geweldig om deel uit te maken van een wereldwijde zustersvereniging waarin de leden voor elkaar zorgen. Soms heb ik als ik op huisbezoek ging daaraan gedacht, en me afgevraagd of er zusters in Manitoba (Canada), Mexico, Frankrijk of zelfs in Rusland tegelijkertijd met mij op huisbezoek zouden

van het aanvaarden van de evangelieboodschap in welke vorm dan ook. Door haar nederige aanvaarding van die boodschap was ze in staat om de Geest en de liefde van haar huisbezoeksters te voelen.

GROTE AFSTANDEN

Hoewel sommige kerkelijke units in gebieden met veel heiligen der laatste dagen maar een aantal vierkante kilometers in beslag nemen, zijn er ook veel units die zich over honderden vierkante kilometers uitstrekken. De gemeente North Slope in de ring Fairbanks (Alaska) beslaat meer dan 20 duizend vierkante kilometer. Een paar maanden per jaar is het daar zelfs 24 uur per dag donker, en de temperaturen kunnen tot 46 graden (Celsius) onder nul zakken. 'In de wintermaanden hebben we ook veel last van ijsberen', zegt Gaylin Fuller grimmig. Hij is vijf jaar lang gemeentepresident geweest.

'Geografisch gezien hebben we misschien de grootste gemeente in de kerk', zegt hij. 'We hebben leden die vlakbij de Canadese grens wonen, en anderen die vlakbij de Russische grens wonen. De enige manier om sommige gebieden te bezoeken is met het vliegtuig.

'U begrijpt misschien wel dat we onze "bezoeken" aan die gebieden per telefoon afleggen', zegt hij. 'Maar we zorgen er wel voor dat we iedere maand bellen. Als er jongeren in het gezin zijn, bellen de jongemannenpresident en de jongvrouwenpresident ook maandelijks op. Soms krijgen deze gezinnen meerdere telefoontjes per maand. We sturen ze ook conferentietoespraken en wijzigingen en informatie aangaande de richtlijnen van de kerk.'

Maar of de bezoeken nu persoonlijk of via de telefoon worden afgelegd, er wordt in ieder geval contact met de leden opgenomen. 'Het is uitermate belangrijk; dat weten we allemaal', zegt president Fuller over de tien huisonderwijskoppels die het huisonderwijs in zijn gemeente verzorgen.

De ring Duluth (Minnesota) is niet zo groot als de gemeente North Slope, maar beslaat toch een behoorlijk gebied. 'Ons gebied maakt op dit moment een economische depressie door. Veel leden hebben het behoorlijk

krap', zegt Gabriele Pihlaja, ZHV-presidente van de ring. 'Er is weinig geld voor benzine, en huisbezoek kan een behoorlijk gat in de gezinsbegroting slaan.

'Onze zusters weten dat een maandelijks bezoek het uitgangspunt is,' zegt ze verder, 'maar waar het op neer komt is dat we in ieder geval iets doen. Als we door omstandigheden niet iedereen maandelijks kunnen bezoeken, moedigen we de zusters aan om in ieder geval een of twee zusters persoonlijk te bezoeken. De andere zusters krijgen in ieder geval een telefoontje of een brief. De volgende maand worden er dan een of twee andere zusters bezocht. Op die manier krijgt iedereen in ieder geval een keer per kwartaal een persoonlijk bezoek.'

Sommige oudere zusters die niet meer kunnen autorijden,

worden ook in het huisbezoekprogramma betrokken – door middel van brieven. 'We vragen deze zusters om maandelijks aan verschillende leden een brief te schrijven, waaronder een aantal minder-actieve zusters', zegt zuster Pihlaja. 'In deze brieven staat altijd iets over de huishelijk-levenavond en over wijkactiviteiten. De zusters nodigen de ontvangers van deze brieven altijd voor dergelijke activiteiten uit. Eén zuster heeft pas een brief van een zuster ontvangen die haar bedankte voor het feit dat ze haar al jarenlang had geschreven. Dat gaf haar het gevoel dat al haar brieven de moeite waard waren.'

TIENERS OPLEIDEN

Huisonderwijs krijgt een unieke dimensie als Melchizedeks-priesterschapsdragers een broeder van de Aäronische priesterschap als collega

krijgen. Zij zijn vaak druk met schoolactiviteiten, baantjes en vrienden. Soms hebben ze nog niet voldoende ervaring op het gebied van huisonderwijs om de invloed en het belang van die roeping volledig te begrijpen. Het is uiterst belangrijk dat ze goed opgeleid en gelijkwaardig behandeld worden.

'Op een dag zal mijn collega Jared Barrott de leiding hebben', zegt Rick Youngblood, lid van de wijk Hixson in de ring Chattanooga (Tennessee). 'Hij is pas tot leraar geordend, maar begrijpt nu al dat hij als huisonderwijzer voor de leden van de wijk moet zorgen.'

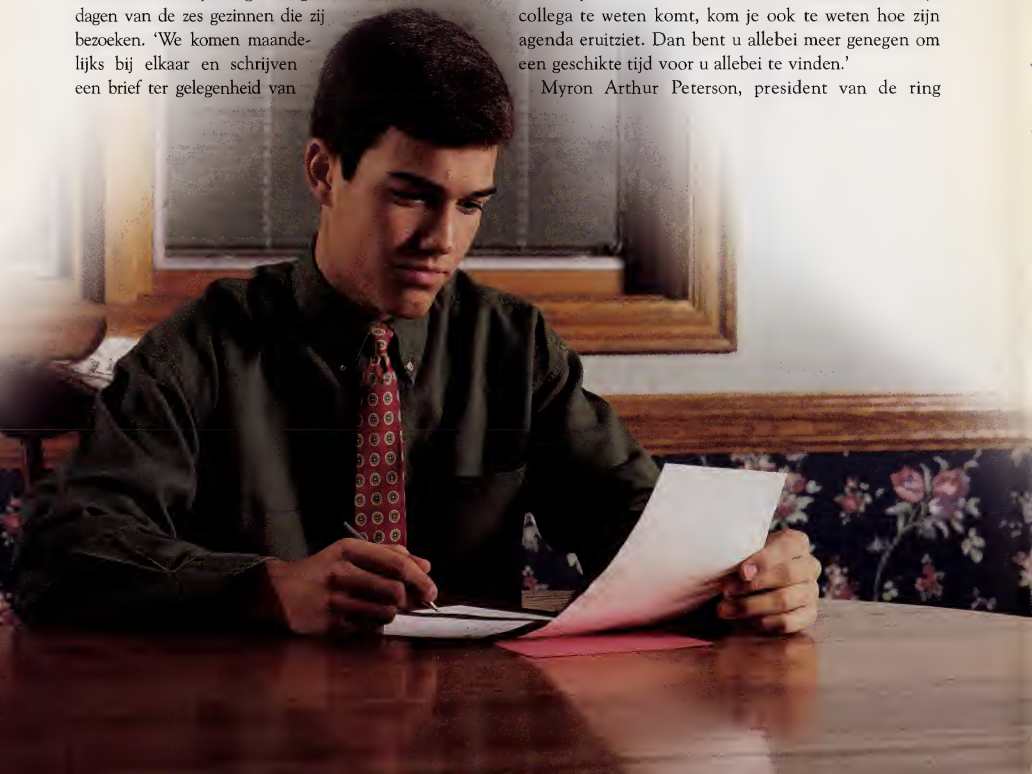
Broeder Youngblood en Jared geven om de beurt de maandelijke boodschap. Ze hebben ook een lijst samengesteld met alle verjaardagen en gedenkdagen van de zes gezinnen die zij bezoeken. 'We komen maandelijks bij elkaar en schrijven een brief ter gelegenheid van

iedere bijzondere gebeurtenis', zegt broeder Youngblood. 'Jared doet ze op de bus. En ik vraag hem altijd of hij ideeën heeft hoe we beter aan de behoeften van de gezinnen tegemoet kunnen komen, en hoe we hen de Geest kunnen laten voelen.'

President Watkins moedigt de bisschoppen in zijn ring aan om het belang van huisonderwijs met de jongemannen en hun ouders te bespreken. 'Ouders kunnen de jongeman begeleiden en aanmoedigen om zijn roeping te vervullen', zegt hij.

Hij moedigt de Melchizedeks-priesterschapsdragers ook aan om hun collega goed te leren kennen. 'Het kost niet veel tijd om interesse in iemand te tonen', zegt hij. 'En als je iets over het leven en de interesses van je collega te weten komt, kom je ook te weten hoe zijn agenda eruitziet. Dan bent u allebei meer genegen om een geschikte tijd voor u allebei te vinden.'

Myron Arthur Peterson, president van de ring

Cardston (Alberta) vindt het een goed idee om de Aäronisch-priesterschapsdrager na het huisonderwijs op een ijsje te trakteren. 'En bid altijd met je collega voordat je op huisonderwijs gaat. De Geest wordt erdoor uitgenodigd, en u zult allebei een positieve ervaring hebben.'

OP DE KINDEREN PASSEN

Huisbezoek heeft ook unieke aspecten. 'Soms vinden huisbezoeksters het niet prettig om hun jonge kinderen mee te nemen. Het kan echter frustrerend en duur zijn om een oppas te vinden', zegt Karrie Hoopes, ZHV-presidente van de wijk Duchesne 2 in de ring Duchesne (Utah). 'In onze wijk hebben we een paar zusters die op de kinderen passen als de moeders op huisbezoek gaan. Het is hun maandelijks taak op het gebied van huisbezoek.'

'We hebben ook een avondploeg. Zowel de huisbezoeksters als de te bezoeken zusters hebben de voorkeur voor een avond. Deze groep is bestemd voor hen die de kinderen 's avonds bij hun man kunnen laten, en voor de zusters die overdag werken en dan dus niet bezocht kunnen worden en niet op bezoek kunnen gaan.'

Flexibiliteit is volgens zuster Hoopes uiterst belangrijk. 'Er is een zuster die graag om 7 uur 's morgens bezocht wil worden; dat is voor haar de beste tijd. Twee zusters waren bereid om daar gehoor aan te geven. We hebben ook zusters die tussen de middag of op andere tijden op huisbezoek gaan om aan de behoeften van verschillende zusters tegemoet te komen.'

Christine Willis, voormalig ZHV-presidente van de wijk Moorestown in de ring Cherry Hill (New Jersey), vertelt dat veel zusters in hun wijk om de beurt op elkaars kinderen passen. 'Ze zeggen: "Als jij op mijn kinderen past als ik op huisbezoek ga, zal ik op jouw kinderen passen." Op die manier heeft iedereen er baat bij, en wordt het huisbezoek gedaan', zegt ze.

GEREGELDE GESPREKKEN ZIJN EEN GOED HULPMIDDEL

Plaatselijke leid(st)ers zijn het er unaniem over eens dat succesvol huisonderwijs en huisbezoek afhankelijk is

zijn. Het is indrukwekkend om lid van een organisatie te zijn die veel groter is dan wijzelf' (*Eye to Eye, Heart to Heart* [1992], blz. 142-143).

Barbara W. Winder

Algemeen presidente zustershulpvereniging, 1984-1990

'Door het huisbezoek worden we in de gelegenheid gesteld om de Heiland na te volgen. Als we liefde geven en onzelfzuchtig dienstbetoon verrichten, worden we een instrument in de handen van de Heer. We zullen harten verzachten en levens veranderen als we in tijden van materiële, emotionele en geestelijke nood hulp verlenen. Het huisbezoek is de essentie van het evangelie. We worden erdoor in de gelegenheid gesteld om de beginselen in Mosiah 18:8-9 in praktijk te brengen: "Gewillig (. . .) elkaars lasten te dragen (. . .) met de treurende te treuren; ja, en hen te vertroosten, die vertroosting nodig hebben, en om te allen tijde als getuigen van God te staan (. . .) opdat [wij] het eeuwige leven [mogen] hebben"' (*Ensign*, maart 1997, blz. 33).

President Spencer W. Kimball

President van de kerk, 1973-1985

'Als ik aan huisbezoeksters denk, denk ik ook aan huisonderwijzers. Uw taken zijn over het algemeen hetzelfde als de huisonderwijzers, namelijk "om altijd over de [leden der] kerk te waken" -

niet twintig minuten per maand, maar altijd – “en met hen te zijn en hen te sterken” – niet alleen aan te bellen, maar met hen te zijn, hen op te bouwen en hen te sterken – “en toe te zien, dat er geen ongerechtigheid (. . .) is, noch ongenoegen met elkander (. . .), lasteren of kwaadspreken” (LV 20:53–54). (. . .)

‘Om succes te hebben moeten de huisbezoeksters volgens mij hoge doelen stellen en die altijd in gedachten houden. Ze moeten een duidelijke visie hebben, een groot enthousiasme dat onaantastbaar is, een positieve instelling, en veel liefde’ (Ensign, juni 1978, blz. 24–25).

‘Gezegend de dag als alle huisonderwijzers, zij die aan de zendings-, genealogische, welzijns- en andere programma’s werken, in iedere betekenis van het woord huisonderwijzers worden die voor de hun toegewezen gezinnen zorgen – geestelijk, materieel, financieel, moreel en echtelijk. Dat zal een geweldige dag zijn!’ (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, bewerkt door Edward L. Kimball [1982], blz. 524.)

Barbara B. Smith
Algemeen presidente zustershulpvereniging, 1974–1984

‘We moeten met zowel de talenten die we van God hebben gekregen om dienstbetoon te verrichten als met onze middelen de behoeftigen onder ons tot zegen zijn. Dat is al vanaf het begin onze opdracht. En het is tegenwoordig nog steeds onze opdracht. We moeten elkaar thuis bezoeken en onze ziel afstemmen op de behoeften van anderen. We moeten onze vriendschap aanbieden, hulp verlenen en met goede moed de dagelijkse moeilijkheden aanpakken’ (Ensign, maart 1997, blz. 37). □

van leid(st)ers, huisonderwijzers, en huisbezoeksters die begrijpen dat hun roeping van de Heer afkomstig is.

In de tijd van het Nieuwe Testament vermaanden de profeten de leden om elkaar toegewijd te helpen en te dienen. Petrus heeft in 1 Petrus 5:2–4 gezegd: ‘Hoedt de kudde Gods, die bij u is, niet gedwongen, maar uit vrije beweging, naar de wil van God, niet uit schandelijke winzucht, maar uit bereidwilligheid.

‘Niet als heerschappij voerend over hetgeen u ten deel gevallen is, maar als voorbeelden der kudde.

‘En wanneer de opperherder verschijnt, zult gij de onverwelkelijke krans der heerlijkheid verwerven.’

Na de herstelling van de kerk kregen de broeders de opdracht om ‘de huizen van alle leden te bezoeken en hen te vermanen overluid en in het verborgene te bidden, en alle huiselijke plichten na te komen’ en ‘om altijd over de [leden der] kerk te waken, en met hen te zijn en hen te sterken’ (LV 20:51, 53).

Een van de beste manieren om de huisonderwijzers en huisbezoeksters de heiligheid van hun roeping duidelijk te maken, is door het houden van geregelde gesprekken (zie *Handboek Melchizedekse priesterschap* [1990], blz. 9–10; *Handboek zustershulpvereniging* [1988], blz. 4, 15). ‘Er moet een systeem zijn om verantwoordelijkheid af te leggen, bij voorkeur door het houden van persoonlijke gesprekken, zodat de huisonderwijzers en huisbezoeksters beseffen dat hun taken belangrijk zijn’, zegt R. Spence Ellsworth, president van de ring Carey (Idaho). ‘Ze moeten weten dat de informatie die zij over hun gezinnen verstrekken ten behoeve van die gezinnen zal worden gebruikt.’

Dan MacClain uit de wijk Manchester in de ring Concord (New Hampshire) hield als quorumpresident ouderlingen met zijn raadgevers per maand met gemiddeld dertig huisonderwijzers een gesprek. ‘De gesprekken duurden niet lang’, zegt hij. ‘We deden het meestal voor of na de kerkdiensten, of doordeweeks.

‘Als eerste vroegen we de priesterschapsdrager hoe het met hem ging, hoe hij over het huisonderwijs dacht. We gebruikten dit onderdeel van het gesprek altijd om onze waarderung uit te spreken, om te motiveren, en om het belang van de roeping van huisonderwijzer te

onderstrepen. En we probeerden eventuele problemen aangaande het huisonderwijs op te lossen, problemen met de collega, of met het maken van afspraken enzovoorts.

'Vervolgens bespraken we de gezinnen op zijn lijst om de behoeften van die gezinnen te bespreken. De sleutel was dat de communicatie daarmee niet ophield. Als we hoorden dat een dochter in een bepaald gezin problemen op school had, schakelden we via de juiste kanalen de jongevrouwenpresidente in. Als een gezin

financiële moeilijkheden had en hulp nodig had, stelden we de bisschop en de ZHV-presidente op de hoogte. We gebruikten de informatie uit die gesprekken en zorgden ervoor dat er iets mee gedaan werd.

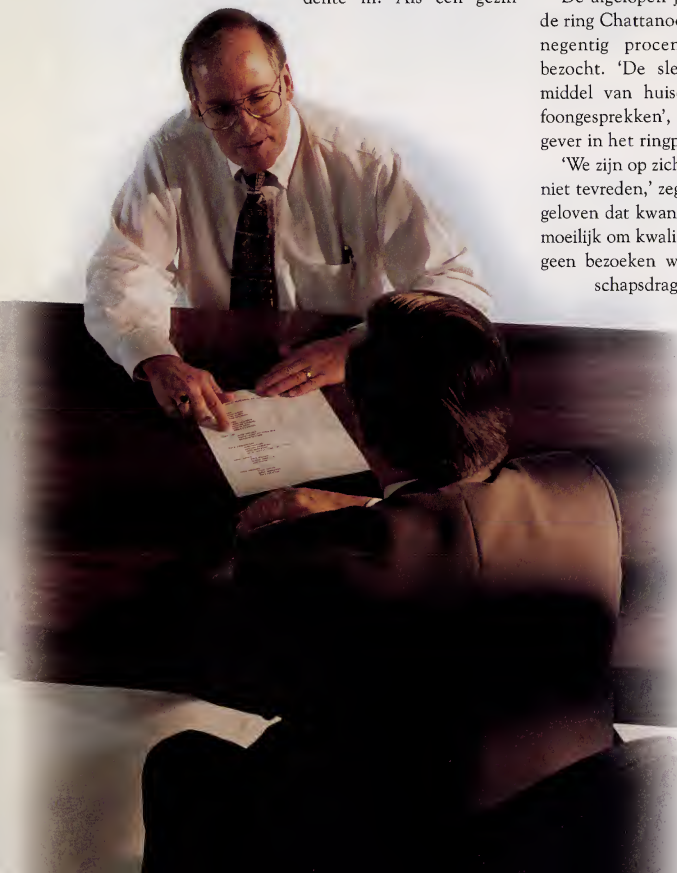
'Als de huisonderwijzers merken dat het programma begint te werken, gaan ze beseffen dat ze daadwerkelijk iets voor anderen kunnen betekenen', concludeert broeder MacClain.

De afgelopen jaren hebben de huisonderwijzers in de ring Chattanooga (Tennessee) gemiddeld ongeveer negentig procent van de toegewezen gezinnen bezocht. 'De sleutel is verantwoordelijkheid door middel van huisonderwijsgesprekken en soms telefoongesprekken', zegt James L. Barrott, eerste raadgever in het ringpresidium.

'We zijn op zich wel blij met de resultaten, maar nog niet tevreden,' zegt president Dallas Rhyne, 'omdat we geloven dat kwantiteit aan kwaliteit voorafgaat. Het is moeilijk om kwaliteitshuisonderwijs te verrichten als er geen bezoeken worden afgelegd. Pas als de priesterschapsdragers bij de leden thuis zijn, kan de kwaliteit beginnen.'

Tijd, afstanden, persoonlijkheden, houdingen – de lijst met moeilijkheden is lang. 'Het zijn allemaal echte moeilijkheden', geeft zuster Willis toe. 'Misschien zijn de meeste antwoorden te vinden in het feit dat de huisonderwijzers en huisbezoeksters de geboden die ze tijdens de doop en in de tempel hebben gesloten, moeten aanvaarden en naleven.

'Als we dat punt bereiken, zullen we deze roepingen vervullen omdat we een verbond gesloten hebben, en niet voor de statistieken. We moeten verslagen bijhouden en met anderen over onze ervaringen praten. Maar uiteindelijk gaan we op huisonderwijs en huisbezoek omdat we de Heer en zijn kinderen liefhebben.' □

ESTHERS LAATSTE GIFT

Beth Dayley

Het eerste wat ik die koude ochtend in januari tussen de gehaaste verpleegkundigen en de loeiende sirenes zag, waren de handen van Esther. Haar lange, sterke vingers waarmee ze altijd anderen van dienst is geweest, lagen er nu verkrampd bij en bewogen niet. Toen ik haar handen vastpakte om ze op te warmen, opende ze even haar ogen. Ze keek rond om te zien wie er bij haar was.

'Het komt wel goed, Esther', zei ik, en ik probeerde haar te troosten. Ik trok haar nachthemd recht en legde een deken over haar heen. 'De artsen zullen er wel achter komen wat er met je gebeurd is.' Ik merkte dat ze zich ontspande; toen werden we allebei snel in de ziekenauto geplaatst en naar het nabijgelegen ziekenhuis gereden.

Esther was meer dan alleen een buurvrouw voor mij. Ze had zich om mij bekommerd toen ik een tiener was, en had me de schatten in de bibliotheek van de school laten zien. Veertig jaar lang had ze in de buurt kennis verspreid en dienstbetoon verricht. Ze had jonge mensen aangenomen en opgeleid om bomen te snoeien en voor haar boomgaard te zorgen, om de buurt te verbeteren, en om hun medemenselijke lief te hebben. Ze had zowel voor de oude als de nieuwe burens gezorgd, en ze had in de buurt een hechte eenheid van vriendschap gevormd.

Die hele winter had ik iemand willen helpen. Maar ik wist dat het een vergeefs verlangen was. Ik werkte hele

dagen, ik had vijf kinderen van 5 tot 25 jaar, waarvan er twee binnenkort gingen trouwen. Door mijn taken thuis, op mijn werk, in de kerk en in de gemeenschap was ik alleen maar in staat om iedere dag te overleven. Maar diep bij mij van binnen zat dat verlangen om iets voor iemand te kunnen betekenen.

Iedere ochtend, als ik de verrichte taken van de voorgaande dag van mijn lijstje streepte, en alle taken van de nieuwe dag probeerde te organiseren, moest ik aan de waarschuwing van de Heer denken: 'Loop niet sneller, of werk niet meer dan uw krachten toelaten' (LV 10:4). En dan dacht ik meestal: 'Misschien dat ik morgen tijd zal hebben om voor iemand eten klaar te maken, of om bloemen naar een zieke vriendin te brengen.'

Dienstbetoon was voor mij een tastbaar voorwerp dat als een geschenk werd gepresenteerd: zelfgemaakt snoepgoed of koekjes voor Kerstmis, vers gebakken brood voor een buurvrouw, of gedragen kleding voor behoeftige gezinnen. Nu zat ik op deze koude winterdag naast Esther. Esther had me geleerd dat dienstbetoon iets anders was.

'Knijp in mijn hand, Esther', zei de arts. 'Kom op Esther, knijp in mijn hand.'

'Ik doe m'n best', antwoordde Esther, maar haar woorden waren slecht te verstaan, en haar stem stierf weg. De arts schudde zijn hoofd en liet Esthers hand los.

'Esther, je wordt naar een andere kamer gebracht', zei ik toen ze haar bed uit de EHBO reden. 'Maak je geen zorgen.' Haar angstige ogen keken me aan en sloten zich toen rustig.

Tot mijn verbazing had ik ondanks mijn bezorgdheid voor Esther een ongebruikelijk rustig gevoel. Eindelijk had ik in mijn drukke en haastige leven het gevoel dat ik me op de juiste plaats bevond. Ik maakte me niet druk over mijn lijstje met taken. Ik maakte me geen zorgen over mijn gezin. Zij wisten dat ik bij Esther was, en hun gebeden waren bij mij in dit benauwde kamertje.

Het werd al snel middag. Ik had Esthers familie gebeld die in een andere staat woonden en hen van de situatie op de hoogte gesteld. Ik fungeerde als schakel tussen het ziekenhuis, Esther en haar familieleden die met deze noodsituatie probeerden om te gaan. En ik praatte met Esther.

Terwijl ik bij haar zat, keek ik naar de zware bewolking van de ophanden zijnde sneeuwstorm. Ik moest denken aan het moment dat mijn grootmoeder 35 jaar eerder haar laatste beroerte had. Anderen waren bang geweest, maar mijn moeder had gezegd dat we haar hand konden vasthouden en tegen haar konden praten.

'Ik denk dat ze je kan verstaan, ook al kan ze niets terugzeggen', had mijn moeder gezegd. 'Het is goed voor haar als ze jouw liefde hoort en voelt. Praat tegen haar, raak haar aan, en laat haar weten dat je van haar houdt.'

Ik had al jaren niet meer aan de woorden van mijn moeder gedacht. Maar toen ik zo tegen Esther zat te praten, en haar stijve handen vasthield, kwamen ze weer in mijn gedachten. Mijn fluisterende gebed vervulde het kamertje.

Al snel zat de kamer vol met familieleden. Toen ze zich om haar bed verzamelden, liep ik zachtjes de kamer uit. Toen ze haar onbeweeglijke handen streelden, haar haren gladstrekten en tegen haar begonnen te praten, verdween de dringende behoefte die me de hele ochtend had bezield.

'Ze ligt nu in een diepe coma', hoorde ik de verpleegster nog tegen de familieleden zeggen. 'Eerder op de dag heeft ze nog geprobeerd te communiceren, maar nu is ze bewusteloos.'

Ik stond in de deuropening en wierp nog een laatste blik nog Esthers handen. Ze waren nu wat meer ontspannen, maar ze bleven open staan alsof ze naar de anderen waren uitgestrekt. Tranen van dankbaarheid stroomden over mijn wangen en ik bedankte Esther voor haar laatste gift. □

Domenico Fetti, Mozes en de brandende braamstruik

'Daar verscheen hem de Engel des Heren als een vuurvlam midden uit een braamstruik. (...) God [riep] hem uit de braamstruik toe: (...) doe uw schoenen van uw voeten, want de plaats, waarop gij staat, is heilige grond' (Exodus 3:2-5).

Met dank aan Kunsthistorisches Museum (Wenen).

*'Ik hoop dat de
huisonderwijzers en
huisbezoeksters twee
ervaringen zullen
hebben: ten eerste,
het besef van
verantwoordelijkheid
die in deze geweldige
roeping schuilgaat;
en ten tweede, de
vreugde die uit de resul-
taten voortkomt,
vooral onder de
minder-actieve leden.'*

— PRESIDENT

GORDON B. HENCKLEY

*(zie 'Een betere
huisonderwijzer of
huisbezoekster worden',
blz. 34).*

RECEIVED

DUTCH

4 02989 89120 2